

การพัฒนาความสามารถในการสื่อความหมาย และเจตคติต่อการเรียนภาษาจีน
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดการเรียนรู้
ภาษาที่เน้นภาระงานเป็นฐาน

วิทยานิพนธ์
ของ
MENGLAN LUO

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

มกราคม 2561

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม



การพัฒนาความสามารถในการสื่อความหมาย และเจตคติต่อการเรียนภาษาจีน
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดการเรียนรู้
ภาษาที่เน้นภาระงานเป็นฐาน

วิทยานิพนธ์
ของ
MENGLAN LUO

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
มกราคม 2561
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม





คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของ Miss Menglan Luo แล้วเห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

(ผศ.ดร.มนตรี วงษ์สะพาน)

ประธานกรรมการ

(กรรมการบัณฑิตศึกษาประจำคณะ)

(ผศ.ดร.จิระพร ชะโน)

กรรมการ

(อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก)

(ผศ.ดร.วราพร เอรารวรรณ)

กรรมการ

(อาจารย์บัณฑิตศึกษาประจำคณะ)

(อาจารย์ ดร.วัชร ป่านภูมิ)

กรรมการ

(ผู้ทรงคุณวุฒิ)

มหาวิทยาลัยอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

(ผศ.ดร.พชรวิทย์ จันทศิริศิริ)

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

(ศ.ดร.ประดิษฐ์ เทอดทูล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ 31 เดือน ม.ค. พ.ศ. 2561



ประกาศขอบคุณ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความรู้และความช่วยเหลืออย่างสูงยิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิระพร ชะโน อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มนตรี วงษ์สะพาน ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วราพร เอรวรรณ กรรมการสอบ และอาจารย์ ดร.วัชร ป่านภูมิ กรรมการสอบ ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ ตลอดจนช่วยแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ตั้งแต่ต้นจนสำเร็จ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ญาณภัทร สีหะมงคล ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ เรือนนการ อาจารย์ ดร.จิตรภรณ์ วงศ์คำจันทร์ อาจารย์สุขสันต์ ทับทิมหิน อาจารย์หยกขาว สมหวัง และอาจารย์ Shu Yaping ที่ได้กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบ เครื่องมือการวิจัย

ขอขอบพระคุณ นายเกษม ไชยรัตน์ ผู้อำนวยการโรงเรียนสารคามพิทยาคมที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยและขอขอบใจนักเรียนทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการทำวิจัยจนสำเร็จสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณ Mr.Yoghui Luo บิดา Mrs.Shiyan Wang มารดา พร้อมด้วยญาติพี่น้องและเพื่อนทุกคน ที่คอยให้กำลังใจ ให้ความรัก ความห่วงใย จนทำให้งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์

คุณค่าและประโยชน์ของงานวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดา มารดา และบูรพาจารย์ ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่านให้การอบรม สั่งสอน จนประสบความสำเร็จ ในการดำเนินชีวิตและความก้าวหน้าในการทำงาน

Menglan Luo



ชื่อเรื่อง	การพัฒนาความสามารถในการสื่อความหมาย และเจตคติต่อการเรียนภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดการเรียนรู้ภาษาที่เน้นภาระงานเป็นฐาน
ผู้วิจัย	MissMenglan Luo
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิระพร ชะโน
ปริญญา	กศ.ม. สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัย	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ปีที่พิมพ์ 2561

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนที่เน้นภาระงานเป็นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์ 75/75 2) เปรียบเทียบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการฟังของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียน 3) ศึกษาความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการพูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 4) เปรียบเทียบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียน 5) เปรียบเทียบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียน และ 6) ศึกษาเจตคติต่อการเรียนภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มเป้าหมายเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สายภาษาจีน English Program โรงเรียนสารคามพิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 10 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนที่เน้นภาระงานเป็นฐาน แบบทดสอบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการฟัง แบบประเมินความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการพูด แบบทดสอบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการอ่าน แบบทดสอบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการเขียน และแบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาจีน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละความก้าวหน้า และสถิติทดสอบวิลคอกซัน Wilcoxon Matched Pairs Signed-Ranks Test

ผลการวิจัยพบว่า 1) แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนที่เน้นภาระงานเป็นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 80.05/77.30 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 75/75 2) ความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการฟังของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการพูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 อยู่ในระดับดี 4) ความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 5) ความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 6) เจตคติต่อการเรียนภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 อยู่ในระดับมาก



TITLE The Development of Communicative Ability and Attitude Toward Chinese Language of Secondary School's Students 5 Based on Task-based Language Teaching

AUTHOR Miss. Menglan Luo

ADVISORS Asst. Prof. Dr.Jiraporn Chano

DEGREE M.Ed. **MAJOR** Curriculum and Instruction

UNIVERSITY Mahasarakham University **DATE** 2018

ABSTRACT

The purpose of this research were : (1) to develop learning management based on Task-based Language Teaching to promote communicative ability in Chinese language of secondary school's students 5, (2) to compare listening comprehension ability of secondary school's students 5 between before and after learning, (3) to study speaking comprehension ability of secondary school's students 5, (4) to compare reading comprehension ability of secondary school's students 5 between before and after learning, (5) to compare writing comprehension ability of secondary school's students 5 between before and after learning, (6) to study attitude toward Chinese language of secondary school's students 5. The target group are 10 secondary school's students 5 from English Program of Sarakhamphittayakhom school, Muang district, Mahasarakham province. The research instruments were the lesson plans based on Task-based Language Teaching, the Chinese listening comprehension ability test, the Chinese speaking comprehension ability evaluation form, the Chinese reading comprehension ability test, the Chinese writing comprehension ability test, and the questionnaire used for asking students' opinions toward Chinese Language. The percentage, mean, standard deviation, advancement percentage, and Wilcoxon Matched Pairs Singed-Ranks Test were used to analyze the collected data.

The results of this research were as follow :

1. The learning management based on Task-based Language Teaching to promote communicative ability in Chinese language of secondary school's students 5 had the efficiencies of 80.05/77.30, which was higher than the established criterion of 75/75.

2. The students who learned based on Task-based Language Teaching showed higher of listening comprehension ability than before learning, at the .05 level of significance



3. The speaking comprehension ability of secondary school's students 5 was at a good level.

4. The students who learned based on Task-based Language Teaching showed higher of reading comprehension ability than before learning, at the .05 level of significance

5. The students who learned based on Task-based Language Teaching showed higher of writing comprehension ability than before learning, at the .05 level of significance

6. The attitude toward Chinese language of secondary school's students 5 was at a high level.



สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	3
สมมติฐานของการวิจัย	3
ความสำคัญของการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน)	7
หลักสูตรภาษาจีนสำหรับนานาชาติ	12
การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้	15
การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน	17
การสอนภาษาที่สองและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	19
การจัดการเรียนรู้ภาษาที่เน้นภาระงานเป็นฐาน	21
ความสามารถในการสื่อความหมาย	27
เจตคติต่อการเรียน	43
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	47
งานวิจัยในประเทศ	47
งานวิจัยต่างประเทศ	50
3 วิธีดำเนินการวิจัย	53
กลุ่มเป้าหมาย	53
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	53
การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือ	54
ขั้นตอนการทำวิจัย	62
การเก็บรวบรวมข้อมูล	63
การจัดกระทำกับข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล	63
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	64



บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	68
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	68
ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	68
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	69
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	88
ความมุ่งหมายของการวิจัย	88
สรุปผล	88
อภิปรายผล	89
ข้อเสนอแนะ	94
บรรณานุกรม	95
ภาคผนวก	101
ภาคผนวก ก การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	102
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	119
ภาคผนวก ค ตารางการเก็บคะแนนประสิทธิภาพของกระบวนการ	155
ภาคผนวก ง หนังสือขอเชิญเป็นผู้ตรวจเครื่องมือวิจัย	157
ภาคผนวก จ หนังสือจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์	165
ประวัติย่อของผู้วิจัย	167



บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล	8
2	มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ	9
3	มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน	9
4	มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ	10
5	มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้อง และเหมาะสม	11
6	มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน	11
7	มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม	12
8	มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก	12
9	ความรู้และความสามารถในการด้านภาษาจีน 5 ระดับ	13
10	ความรู้ทางภาษา	13
11	ทักษะทางภาษา	14
12	กระบวนการของการพัฒนาของทฤษฎีการสอนภาษาที่สอง	20
13	ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ด้วย TBLT	26
14	กำหนดเนื้อหาการเรียนรู้สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	54
15	สรุปปัญหาที่พบระหว่างการปฏิบัติตามแผนในวงรอบที่ 1 และแนวทางแก้ไข	71
16	สรุปปัญหาที่พบระหว่างการปฏิบัติตามแผนในวงรอบที่ 2 และแนวทางแก้ไข	73
17	สรุปปัญหาที่พบระหว่างการปฏิบัติตามแผนในวงรอบที่ 3 และแนวทางแก้ไข	76
18	สรุปปัญหาที่พบระหว่างการปฏิบัติตามแผนในทั้ง 3 วงรอบ	76
19	สรุปความแตกต่างในขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ 3 วงรอบ	77
20	คะแนนจากการทดสอบย่อยและคะแนนจากผลงานระหว่างเรียน	78
21	คะแนนความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีน ทั้งด้านการฟัง ด้านการอ่าน และด้านการเขียน	78



22	ค่าประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนที่เน้นภาระงานเป็นฐาน	79
23	คะแนนแบบทดสอบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการฟัง ก่อนเรียน	79
24	คะแนนแบบทดสอบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการฟัง หลังเรียน	80
25	วิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการฟัง ก่อนเรียนและหลังเรียน	81
26	ผลประเมินความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการพูด	82
27	วิเคราะห์ความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการพูดของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	82
28	คะแนนแบบทดสอบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการอ่าน ก่อนเรียน	83
29	คะแนนแบบทดสอบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการอ่าน หลังเรียน	83
30	วิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการอ่าน ก่อนเรียนและหลังเรียน	84
31	คะแนนแบบทดสอบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการเขียน ก่อนเรียน	85
32	คะแนนแบบทดสอบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการเขียน หลังเรียน	85
33	วิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการเขียน ก่อนเรียนและหลังเรียน	86
34	ผลการวิเคราะห์ผลการศึกษาคัดต่อการเรียนภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 5	87
35	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อแผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง การพัฒนาความสามารถ ในการสื่อความหมาย และเจตคติต่อการเรียนภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 5 โดยการจัดการเรียนรู้ภาษาที่เน้นภาระงานเป็นฐาน	103
36	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อแผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง การพัฒนาความสามารถ ในการสื่อความหมาย และเจตคติต่อการเรียนภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 5 โดยการจัดการเรียนรู้ภาษาที่เน้นภาระงานเป็นฐาน	105
37	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อแผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง การพัฒนาความสามารถ ในการสื่อความหมาย และเจตคติต่อการเรียนภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 5 โดยการจัดการเรียนรู้ภาษาที่เน้นภาระงานเป็นฐาน	106



38	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อแผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง การพัฒนาความสามารถ ในการสื่อความหมาย และเจตคติต่อการเรียนภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 5 โดยการจัดการเรียนรู้ภาษาที่เน้นภาระงานเป็นฐาน	109
39	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อแผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง การพัฒนาความสามารถ ในการสื่อความหมาย และเจตคติต่อการเรียนภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 5 โดยการจัดการเรียนรู้ภาษาที่เน้นภาระงานเป็นฐาน	111
40	ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบความสามารถในการสื่อความหมาย ภาษาจีนด้านการฟัง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	113
41	ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบความสามารถในการสื่อความหมาย ภาษาจีนด้านการพูด ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	114
42	ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบความสามารถในการสื่อความหมาย ภาษาจีนด้านการอ่าน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	115
43	ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบความสามารถในการสื่อความหมาย ภาษาจีนด้านการเขียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	116
44	ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาจีน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	117
45	การเก็บคะแนนประสิทธิภาพของกระบวนการ	156



บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ภาษาที่เน้นภาระงานเป็นฐาน	23
2 กระบวนการของการสื่อความหมาย	28



บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ศตวรรษที่ 21 เป็นยุคที่มีความต้องการที่จะสื่อสารและแลกเปลี่ยนกับสังคมโลก ความสามารถด้านภาษาต่างประเทศจึงมีความจำเป็นที่จะใช้เป็นเครื่องมือที่จะนำเข้าสู่สังคมโลกและอยู่รอดในยุคนี้ได้ ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างมากในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษาแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 : 228)

ตามที่เศรษฐกิจของประเทศจีนในปัจจุบันได้พัฒนาอย่างรวดเร็วและมั่นคง ประเทศจีนเริ่มที่จะมีบทบาทสำคัญในเวทีโลก ภาษาจีนจึงได้พัฒนาเป็นภาษาต่างประเทศที่สำคัญ ในขณะเดียวกัน ประเทศไทยและประเทศจีนมีประวัติศาสตร์การติดต่อกันและมีการแลกเปลี่ยนกันอย่างยาวนาน ตั้งแต่สมัยสุโขทัยเป็นต้นมา ชาวจีนเริ่มอพยพเข้ามาอาศัยอยู่ในประเทศไทยเป็นจำนวนมาก การเรียนการสอนภาษาจีนก็เริ่มตั้งแต่สมัยนั้น ในปัจจุบันประเทศไทยกำลังจะเข้าสู่อาเซียน อาเซียนบวกหนึ่งก็เริ่มมีบทบาทสำคัญในการร่วมมือและการแลกเปลี่ยนด้านเศรษฐกิจ การเมือง วัฒนธรรม การจราจร การศึกษา ฯลฯ ดังนั้นการเรียนภาษาจีนจึงสำคัญมากสำหรับนักเรียนในศตวรรษที่ 21 เพื่อส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนในทั่วโลก สำนักงานส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนนานาชาติแห่งประเทศไทยหรือฮั่นปิ่นได้คัดเลือกและส่งครูอาสาสมัครจำนวน 5,000 กว่าคนไปช่วยสอนภาษาจีนที่ประเทศต่างๆในทวีป โดยเฉพาะประเทศไทยซึ่งมีครูอาสาสมัครที่ได้รับจากสำนักงานส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนนานาชาติแห่งประเทศไทย (ฮั่นปิ่น) จำนวนมากกว่า 1,000 คนต่อปี ซึ่งเป็นจำนวนที่มากกว่าประเทศอื่นๆที่ได้รับจากฮั่นปิ่น ซึ่งปัจจุบันสถาบันการศึกษาในประเทศไทย ไม่ว่าจะเป็นโรงเรียนรัฐบาลหรือโรงเรียนเอกชน ตั้งแต่อนุบาลจนถึงระดับอุดมศึกษา ส่วนมากก็ได้เปิดวิชาภาษาจีนเป็นวิชาเลือกหรือวิชาบังคับ ในขณะเดียวกัน มหาวิทยาลัยหรือโรงเรียนของประเทศไทยบางแห่งได้ร่วมมือกับมหาวิทยาลัยหรือโรงเรียนของประเทศจีนก่อตั้งสถาบันขงจื่อหรือห้องเรียนขงจื่อ ซึ่งเป็นสถาบันที่มีบทบาทสำคัญมากในการช่วยเหลือประสานงานและสนับสนุนการเรียนการสอนภาษาจีนและการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมระหว่างไทย-จีน (สำนักงานส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนนานาชาติแห่งประเทศไทย. 2015)

การเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยมีประวัติศาสตร์กว่า 100 ปี แต่จริงๆ แล้วระดับโดยรวมของการศึกษาภาษาจีนไม่สูง แม้จะต่ำกว่าในประเทศอื่นๆ การเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยมีปัญหาหลายด้าน เช่น คุณภาพของผู้สอนแตกต่างกันมาก ระบบการเรียนการสอนไม่สมบูรณ์ ขาดวิธีการสอนแบบมีประสิทธิภาพ (Zongjing. 2011 : 115-120) การเรียนการสอนภาษาจีนที่ประเทศไทยได้ผ่านอุปสรรคมากมาย ก็ให้เกิดปัญหาต่างๆมากมาย เช่น ประสิทธิภาพการเรียนต่ำ ขาดแคลนครูผู้สอนที่เชี่ยวชาญ แบบเรียนที่ใช้ขาดความเหมาะสม วิธีการสอนไม่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียน ฯลฯ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือประสิทธิภาพการเรียนต่ำ ผู้เรียนไม่



สามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (รณพล มาสันติสุข. 2551 : 2) โดยเฉพาะในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย ปัญหาการเรียนภาษาจีนของนักเรียนนักศึกษา มี 5 ประเด็น คือ ปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอน ปัญหาด้านบุคลากร ปัญหาด้านงบประมาณ ปัญหาด้านเอกสารตำราและแหล่งศึกษาค้นคว้า และปัญหาการเรียนภาษา (เมฆม สอดส่องภพ. 2553 : เว็บไซต์) ในการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนของผู้วิจัย ปัญหาที่สำคัญที่สุดของการเรียนในชั้นเรียน ก็คือ หลังจากการเรียนในคาบเรียนแล้ว ผู้เรียนเข้าใจความรู้และเนื้อหาที่เรียนมา แต่ไม่สามารถนำความรู้ที่เรียนไปใช้ในชีวิตประจำวันของจริงอย่างมีประสิทธิภาพ นักเรียนขาดความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน เพื่อแก้ไขปัญหานี้ ผู้วิจัยศึกษาวิธีการจัดการเรียนรู้ภาษาที่สอง และเลือกวิธีการจัดการเรียนรู้ภาษาที่เน้นภาระงานเป็นฐานมาประยุกต์ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ซึ่งเป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนให้แก่ชาวต่างชาติที่นิยมที่สุดในประเทศจีนในปัจจุบัน

การจัดการเรียนรู้ภาษาที่เน้นภาระงานเป็นฐาน (Task-based Language Teaching) เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ภาษาที่ให้ผู้เรียนปฏิบัติงานในคาบ และเป็นวิธีการสอนภาษาที่เน้น Learning by Doing ซึ่งเป็นการพัฒนาของวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ในกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีนี้ ผู้สอนต้องออกแบบภาระงานตามเป้าหมายที่เจาะจง ให้ผู้เรียนปฏิบัติภาระงานด้วยกิจกรรมต่างๆ เช่น การแสดงออก การสื่อสาร การให้อธิบาย การเจรจา การสอบถาม ฯลฯ เพื่อบรรลุเป้าหมายที่เรียนรู้และประยุกต์ใช้ภาษา การจัดการเรียนรู้ภาษาที่เน้นภาระงานเป็นฐาน มีจุดเด่นดังต่อไปนี้

- 1) การปฏิบัติภาระงานที่หลากหลาย ช่วยในการกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน
- 2) ความรู้ทางภาษากับทักษะภาษาในการปฏิบัติภาระงาน ช่วยสนับสนุนความสามารถในการประยุกต์ใช้ภาษาของผู้เรียน
- 3) สนับสนุนให้ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมแลกเปลี่ยนภาษา สร้างแรงบันดาลใจจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ ช่วยส่งเสริมบทบาทสำคัญของนักเรียน
- 4) ในกระบวนการการปฏิบัติภาระงานที่มีกิจกรรมหลากหลายในงานกลุ่มและงานคู่ แต่ละคนมีหน้าที่ของตนเอง ผู้สอนสามารถศึกษาและดูแลนักเรียนได้อย่างทั่วถึง
- 5) กิจกรรมที่เกี่ยวข้องรวมถึงข้อมูลที่หลากหลาย ช่วยในการขยายความรู้ของนักเรียน
- 6) ในการจัดกิจกรรม ผู้เรียนจะได้ความรู้ด้านภาษา นอกจากนั้น ยังได้พัฒนาความสามารถด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล การคิดการตัดสินใจและการรับการเปลี่ยนแปลงอย่างฉับพลัน
- 7) ในการจัดกิจกรรม ผู้เรียนทุกคนมีโอกาสร่วมงานและสามารถใช้ความคิดได้อย่างอิสระ ช่วยเพิ่มแรงจูงใจการเรียนรู้และการพัฒนาพฤติกรรมการเรียนที่ดี (Wenyuan. 2007 : 17)

จากข้อความดังกล่าวสรุปได้ว่า ในโลกปัจจุบันภาษาจีนมีความสำคัญในด้านการเรียนการทำงานและการใช้ชีวิตประจำวันของทุกคน แต่ปัญหาที่สำคัญที่สุดของการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยคือประสิทธิผลการเรียนต่ำ ผู้เรียนไม่สามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ การจัดการเรียนรู้ภาษาที่เน้นภาระงานเป็นฐานจะทำให้ผู้เรียนปฏิบัติภาระงานด้วยกิจกรรมต่างๆ สามารถส่งเสริมความรู้ในด้านภาษาและการประยุกต์ใช้ภาษาในชีวิตจริง ในปัจจุบันการจัดการเรียนรู้ภาษาที่เน้นภาระงานเป็นฐาน เป็นวิธีการสอนภาษาจีนให้แก่ชาวต่างชาติ ซึ่งกลายเป็นวิธีที่นิยมที่สุดในประเทศจีน ในการเรียนรู้ภาษาจีนเจตคติมีความสำคัญกับการเรียนของผู้เรียน เจตคติที่ดีสามารถช่วยให้เกิดความรู้ ความมั่นคง และเป็นแรงจูงใจให้ผู้เรียนปรับตัวในการเรียนรู้เพื่อให้ได้ประสบความสำเร็จ ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้ นอกจากความสามารถในการสื่อความหมายด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนแล้ว ผู้วิจัยศึกษาเจตคติต่อการเรียนภาษาจีนของผู้เรียนด้วย



ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนที่เน้นภาระงานเป็นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการฟังของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียน
3. เพื่อศึกษาความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการพูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
4. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียน
5. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียน
6. เพื่อศึกษาเจตคติต่อการเรียนภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

สมมุติฐานของการวิจัย

1. ความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการฟังของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. ความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
3. ความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ความสำคัญของการวิจัย

1. ได้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนที่เน้นภาระงานเป็นฐานที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด ทำให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน และนักเรียนมีเจตคติต่อการเรียนภาษาจีนดีขึ้น
2. สามารถเป็นแนวทางในการออกแบบการจัดการเรียนการสอนทางภาษาจีนในชีวิตประจำวันให้แก่ครูสอนภาษาจีนหรือผู้ที่สนใจภาษาจีน
3. เป็นข้อมูลที่สามารถช่วยเหลือครูสอนภาษาจีนที่อยู่ในประเทศไทยได้

ขอบเขตของการวิจัย

1. แบบแผนการวิจัย การวิจัยครั้งนี้ใช้กรอบการวิจัยปฏิบัติการ (Action Research) เป็นการวิจัยที่ครูผู้สอนศึกษาค้นคว้าวิธีที่สามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน เพื่อที่จะพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน



ซึ่งมีขั้นตอนการดำเนินการวิจัยประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ดังนี้

- 1.1 ขั้นที่ 1 การวางแผน (Plan)
- 1.2 ขั้นที่ 2 การปฏิบัติตามแผน (Action)
- 1.3 ขั้นที่ 3 การสังเกตผลที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติตามแผน (Observe)
- 1.4 ขั้นที่ 4 การสะท้อนผลหรือการสะท้อนความคิด (Reflect)

2. กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนสายภาษาจีน English Program โรงเรียนสารคามพิทยาคม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 10 คน

3. เนื้อหาที่สอนในการวิจัย ได้แก่ ภาษาจีนในชีวิตประจำวัน จำนวน 5 บท 5 แผน

- 3.1 บทที่ 1 ช่วงนี้เป็นอย่างไรบ้าง
- 3.2 บทที่ 2 ชื่อของ
- 3.3 บทที่ 3 สิ่งอาหาร
- 3.4 บทที่ 4 ฉันไม่สบาย ขอลา1วันได้ไหม
- 3.5 บทที่ 5 หอสมุดแห่งชาติอยู่ตรงไหน

4. ตัวแปรในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

- 4.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การจัดการเรียนรู้ภาษาที่เน้นภาระงานเป็นฐาน
- 4.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

4.2.1 ความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการฟัง ด้านการพูด ด้านการอ่าน และด้านการเขียน

4.2.2 เจตคติต่อการเรียนภาษาจีน

5. ระยะเวลาเรียน

เนื้อหาที่สอนในการวิจัยครั้งนี้ มีทั้งหมด 5 บท บทละ 4 ชั่วโมง รวมเป็น 20 ชั่วโมง

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การจัดการเรียนรู้ภาษาที่เน้นภาระงานเป็นฐาน (Task-Based Language Teaching : TBLT) หมายถึง วิธีการจัดการเรียนรู้ภาษาที่สองแบบเน้นการวางแผน การจัดการ และการดำเนินการภาระงานเป็นศูนย์กลาง วิธีนี้เน้นให้ผู้เรียนปฏิบัติตามภาระงานที่ออกแบบโดยเฉพาะ เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาและพัฒนาทักษะทางด้านภาษา และเป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ภาษาแบบใหม่ของการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร การจัดการเรียนรู้ภาษาที่เน้นภาระงานเป็นฐานประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ คือภาระงาน วัตถุประสงค์ ปัจจัยนำเข้า กิจกรรม บทบาทของผู้เรียน บทบาทของผู้สอน และสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีขั้นตอนการจัดกิจกรรมดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 Pre-task หมายถึงขั้นตอนที่ครูผู้สอนแนะนำหัวข้อและภาระงาน เสนอข้อมูลที่เกี่ยวข้อง กระตุ้นความรู้เดิมของผู้เรียน ดึงดูดความสนใจของผู้เรียน ให้กำลังใจผู้เรียน ซึ่งเป็นการเตรียมความพร้อมสำหรับภาระงานที่จะปฏิบัติ ในขั้นตอนนี้ ครูให้นักเรียนสรุปคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับแต่ละหัวข้อ ถามและตอบกับเพื่อน และนำเสนอผลงานของกลุ่มตนเอง



ขั้นที่ 2 Task Cycle หมายถึงขั้นตอนที่ครูผู้สอนให้ผู้เรียนปฏิบัติภาระงานเป็นกลุ่ม สมาชิกในกลุ่มวางแผนการรายงานในห้อง แล้วตัวแทนกลุ่มสรุปและรายงานภาระงานที่ปฏิบัติ ขั้นตอนนี้จะเน้นเสนอผลงานของแต่ละกลุ่ม ในขั้นตอนนี้ ครูให้นักเรียนเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ บทสนทนาใหม่ ด้วยตนเอง แล้วตัวแทนกลุ่มออกมานำเสนอ ครูอธิบายเสริม หลังจากนั้น ให้นักเรียนปรับเปลี่ยนบทสนทนาตามความต้องการของตนเอง และแสดงออกเป็นละครสั้น

ขั้นที่ 3 Language Focus หมายถึงขั้นตอนที่ครูผู้สอนและผู้เรียนวิเคราะห์สภาพการปฏิบัติภาระงาน และภาษาที่ใช้ในระหว่างปฏิบัติภาระงาน ครูผู้สอนสรุปจุดที่มีความยากและจุดที่สำคัญที่เกี่ยวข้องของการใช้ภาษา และให้ผู้เรียนฝึกใช้จุดที่มีความยากและจุดที่สำคัญที่ครูผู้สอนสรุปให้ ในขั้นตอนนี้ ครูให้นักเรียนสรุปความรู้ใหม่ จุดที่มีความยากและสำคัญด้วยตนเอง แล้วครูสรุปเสริม หลังจากนั้น ก็ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด

2. ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้ (E₁/E₂) 75/75 หมายถึง ความสามารถในการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครูผู้สอน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และการเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรมไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

2.1 75 ตัวแรก หมายถึง ประสิทธิภาพของกระบวนการ ซึ่งได้จากการประเมินผลงานระหว่างเรียนและการทดสอบย่อยของความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนของนักเรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้

2.2 75 ตัวหลัง หมายถึง ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ ซึ่งได้จากคะแนนทดสอบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการฟัง การอ่านและการเขียน

3. ความสามารถในการสื่อความหมาย หมายถึง ความสามารถของผู้เรียนในกระบวนการส่งหรือถ่ายทอดความรู้ เนื้อหา สาระ ความรู้สึก นึกคิด ทศนคติ ค่านิยม ทักษะ ตลอดจนประสบการณ์จากบุคคลฝ่ายหนึ่งไปยังบุคคลอีกฝ่ายหนึ่ง ความสามารถทางด้านภาษาหรือมีทั้งหมด 4 ด้าน ได้แก่ ฟัง พูด อ่าน เขียน ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดว่า ความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนหมายถึง ความสามารถของผู้เรียนในการใช้ภาษาจีนทั้ง 4 ด้าน ดังต่อไปนี้

3.1 ด้านการฟัง หมายถึง ความสามารถในการรับรู้ภาษาจีน ฟังข้อความสั้นแล้วสามารถนำมาสื่อความได้ ฟังแล้วสามารถปฏิบัติตามได้ ฟังบทสนทนาแล้วเข้าใจในแบบวัดระดับความรู้ภาษาจีน (HSK) ระดับ 3 เครื่องมือการวัดการประเมินคือแบบทดสอบภาษาจีนด้านการฟัง ซึ่งเป็นข้อสอบมาตรฐานที่จากแบบวัดระดับความรู้ภาษาจีน (HSK) ระดับ 3 จำนวน 40 ข้อ และวัดก่อนเรียนและหลังเรียน

3.2 ด้านการพูด หมายถึง ความสามารถในการออกเสียงคำศัพท์และประโยคได้ถูกต้อง สามารถตอบคำถาม พูดสนทนาโต้ตอบตามสถานการณ์ต่างๆได้ พูดขอร้อง ขอความช่วยเหลือได้ในแบบวัดระดับความรู้ภาษาจีน (HSK) ระดับ 3 เครื่องมือการวัดการประเมินคือแบบประเมินความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการพูด ซึ่งมีลักษณะเป็น Rubric Score และประเมินระหว่างเรียน

3.3 ด้านการอ่าน หมายถึง ความสามารถในการแปลความของข้อความ จดหมาย และบทความได้เข้าใจในแบบวัดระดับความรู้ภาษาจีน (HSK) ระดับ 3 ในการวิจัยครั้งนี้ ความสามารถด้านการอ่านเป็นแบบอ่านเข้าใจ เครื่องมือการวัดการประเมินคือแบบทดสอบภาษาจีน



ด้านการอ่าน ซึ่งเป็นข้อสอบมาตรฐานที่จากแบบวัดระดับความรู้ภาษาจีน (HSK) ระดับ 3 จำนวน 40 ข้อ และวัดก่อนเรียนและหลังเรียน

3.4 ด้านการเขียน หมายถึง ความสามารถในการใช้โครงสร้างประโยคที่ถูกต้อง ใช้คำที่สื่อความหมายชัดเจนในการเรียงลำดับเหตุการณ์ในแบบวัดระดับความรู้ภาษาจีน (HSK) ระดับ 3 เครื่องมือการวัดการประเมินคือแบบทดสอบภาษาจีนด้านการเขียน ซึ่งเป็นข้อสอบมาตรฐานที่จากแบบวัดระดับความรู้ภาษาจีน (HSK) ระดับ 3 จำนวน 30 ข้อ วัดก่อนเรียนและหลังเรียน

4. เจตคติ หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งเรื่องหรือคนอื่น ความรู้สึกนี้ค่อนข้างจะแน่นอนและมีทิศทางในการแสดงออกให้เห็นว่า ยอมรับหรือไม่ยอมรับ เจตคติประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ดังต่อไปนี้ ความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Component) ความรู้สึกและอารมณ์ (Affective Component) และพฤติกรรม (Behavioral Component) ในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดว่า เจตคติต่อการเรียนภาษาจีนหมายถึง ความรู้สึก อารมณ์ และพฤติกรรมของผู้เรียนที่มีต่อวิชาภาษาจีน เครื่องมือการวัดการประเมินคือแบบวัดเจตคติทางการเรียนภาษาจีน ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ



บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน)
2. หลักสูตรภาษาจีนสำหรับนานาชาติ
3. การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้
4. การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน
5. การสอนภาษาที่สองและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง
6. การจัดการเรียนรู้ภาษาที่เน้นภาระงานเป็นฐาน
7. ความสามารถในการสื่อความหมาย
8. เจตคติต่อการเรียน
9. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 9.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 9.2 งานวิจัยต่างประเทศ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ(ภาษาจีน)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน) ประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้

1. ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูลความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของ ความสัมพันธ์ ความเหมือน ความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม
2. ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้และเปิดโลกทัศน์ของตน
3. ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชนและสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อประกอบอาชีพและแลกเปลี่ยนเรียนรู้สังคมโลก



หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน) ประกอบด้วยมาตรฐานการเรียนรู้ ดังต่อไปนี้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และ
แสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล มีรายละเอียดดังตาราง 1

ตาราง 1 มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และ
แสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัดชั้นปี	สาระการเรียนรู้ภาษาจีน
1. ปฏิบัติตามคำสั่ง คำแนะนำ คำชี้แจง คำอธิบาย และคำบรรยายที่ฟังและอ่าน	1. คำสั่ง คำแนะนำในคู่มือการใช้งานต่างๆ คำชี้แจง คำอธิบาย และคำบรรยาย เช่น ประกาศเตือนภัยต่างๆ การโฆษณา การใช้อุปกรณ์และสิ่งของ การสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต ป้ายจราจรและป้ายประกาศต่างๆ
2. อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว ประกาศ โฆษณา และบทร้อยกรองตามหลักการอ่าน	1. หลักการอ่านออกเสียง 2. ข้อความ ข่าว ประกาศ โฆษณา และบทร้อยกรอง 3. การใช้พจนานุกรม
3. อธิบายและเขียนประโยคหรือข้อความ ให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่เสียงรวมทั้งระบุและเขียนสื่อที่ไม่ใช่เสียงรูปแบบต่างๆ ให้สัมพันธ์กับประโยคหรือข้อความที่ฟังหรืออ่าน	1. ประโยค หรือข้อความที่มีความหมายเกี่ยวกับตนเอง สิ่งใกล้ตัว ชุมชน สังคม เศรษฐกิจ การเมือง สิ่งแวดล้อม ประเพณีและวัฒนธรรม คำศัพท์สะสม 1,250-1,500 คำ 2. สื่อที่ไม่ใช่เสียงเสียง เช่น สัญลักษณ์ เครื่องหมาย แผนภูมิ กราฟ ตาราง ภาพ วัตถุจริง สิ่งจำลอง
4. ตอบคำถาม จับใจความสำคัญ วิเคราะห์ สรุปความ และแสดงความคิดเห็น พร้อมให้เหตุผล หรือยกตัวอย่างประกอบเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่าน	1. บทอ่าน บทความ เรื่องสั้น ข่าว จากหนังสือ สิ่งพิมพ์และสื่ออื่นๆ เช่น วิทยู โทรทัศน์ ซีดี เว็บไซต์ 2. หลักการอ่านจับใจความสำคัญ เช่น หัวข้อเรื่องใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุน 3. คำถามเกี่ยวกับใจความสำคัญของเรื่อง เช่น ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ทำไม ใช่หรือไม่ 4. ประโยคที่ใช้ในการแสดงความคิดเห็น การให้เหตุผล และการยกตัวอย่าง

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร
แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ มีรายละเอียดดังตาราง 2



ตาราง 2 มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดชั้นปี	สาระการเรียนรู้ภาษาจีน
1. สนทนาอย่างต่อเนื่อง และเขียนโต้ตอบข้อมูล ข่าวสาร ประสบการณ์ และเรื่องที่อยู่ในความสนใจของสังคม	1. ประโยคหรือสำนวนภาษาที่ใช้ในการสื่อสารระหว่างบุคคล เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร เช่น การพูดแสดงความคิดเห็น การขอความคิดเห็นจากเพื่อน การยอมรับและเห็นต่าง 2. บทสนทนา ประโยค หรือข้อความเกี่ยวกับข้อมูล ข่าวสาร ประสบการณ์ และเรื่องที่อยู่ในความสนใจของสังคม
2. ใช้คำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบาย ในสถานการณ์ต่างๆ	1. คำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายในสถานการณ์ต่างๆ เช่น การบอกทิศทาง คำอธิบาย การใช้จ่าย
3. พูดและเขียนแสดงความต้องการ ขอและให้ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธ ในสถานการณ์ต่างๆ	1. ประโยคและสำนวนภาษาที่ใช้แสดงความต้องการ การขอและให้ความช่วยเหลือ การตอบรับและปฏิเสธในสถานการณ์ต่างๆ
4. พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่าน	1. ประโยคหรือสำนวนภาษาที่ใช้ในการขอและให้ข้อมูล อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่าน
5. พูดและเขียนบรรยายความรู้สึก แสดงความคิดเห็นของตนเอง เกี่ยวกับเรื่องต่างๆ กิจกรรม ประสบการณ์ ข่าว เหตุการณ์ พร้อมให้เหตุผลประกอบ	1. ประโยคหรือสำนวนภาษาที่ใช้แสดงความรู้สึก ความคิดเห็น และให้เหตุผล เกี่ยวกับเรื่องต่างๆ กิจกรรม ประสบการณ์ ข่าว เหตุการณ์ เช่น ชอบ ไม่ชอบ ดีใจ เสียใจ สุข เศร้า หิว เกี่ยวกับรสชาติ ความสวย น่าเกลียด ดี ไม่ดี

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน มีรายละเอียดดังตาราง 3

ตาราง 3 มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

ตัวชี้วัดชั้นปี	สาระการเรียนรู้ภาษาจีน
1. พูดและเขียนนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ ข่าว หรือเหตุการณ์ หรือเรื่องราวประเด็นต่างๆ ที่อยู่ในความสนใจของสังคม	1. ประโยคหรือสำนวนภาษาที่ใช้นำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ ข่าว หรือเหตุการณ์ หรือประเด็นที่อยู่ในความสนใจของสังคม เช่น การเดินทาง อาหาร กีฬา นันทนาการ การท่องเที่ยว การศึกษา สภาพสังคม เศรษฐกิจ



ตาราง 3 (ต่อ)

ตัวชี้วัดชั้นปี	สาระการเรียนรู้ภาษาจีน
2. พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ หรือแก่นสาระ หรือหัวข้อเรื่องที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่องหรือเหตุการณ์ที่อยู่ในความสนใจของสังคม	1. ข้อความ บทสนทนา บทอ่าน นิทาน เรื่องสั้นเหตุการณ์ที่อยู่ในความสนใจ เช่น ภาพยนตร์ กีฬาดนตรี เพลง 2. การวิเคราะห์เรื่อง เพื่อจับใจความสำคัญ แก่นสาระ หัวข้อเรื่อง
3. พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ ข่าว และเหตุการณ์ต่างๆ ที่อยู่ในความสนใจ พร้อมให้เหตุผลประกอบ	1. ประโยค และสำนวนภาษาแสดงความคิดเห็น การให้เหตุผลเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ ข่าว และเหตุการณ์ต่างๆ ที่อยู่ในความสนใจ

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ มีรายละเอียดดังตาราง 4

ตาราง 4 มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

ตัวชี้วัดชั้นปี	สาระการเรียนรู้ภาษาจีน
1. เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางให้เหมาะสมกับบุคคล โอกาส และสถานที่ ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของจีน	1. การเลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางในการสนทนา ระดับของภาษา ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของจีน - มารยาทบนโต๊ะอาหาร เช่น การใช้ตะเกียบ ตำแหน่งที่นั่งในโต๊ะอาหารและในที่ประชุม - คำที่เป็นสิริมงคลและคำที่ไม่เป็นสิริมงคล - คำต้องห้าม เช่น 破、苦、死、穷、鬼、倒霉 ไม่ใช่ในเทศกาลตรุษจีนและในงานมงคล
2. อธิบายชีวิตความเป็นอยู่ ความคิด ความเชื่อ และที่มาของขนบธรรมเนียมและประเพณีของจีน	2. ข้อมูลเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ ความคิด ความเชื่อ และที่มาของขนบธรรมเนียมและประเพณีของจีน
3. เข้าร่วม แนะนำ และจัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมของจีน ตามความสนใจ	3. กิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมของจีน เช่น การเล่นเกม การร้องเพลง การถักเชือก การตัดกระดาษ ศิลปะการป้องกันตัว การเขียนพู่กันจีน

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม มีรายละเอียดดังตาราง 5



ตาราง 5 มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรม
ของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ตัวชี้วัดชั้นปี	สาระการเรียนรู้ภาษาจีน
1. เปรียบเทียบและอธิบายความแตกต่างระหว่างโครงสร้างประโยค สำนวนภาษา สุภาชิต ของภาษาจีนกับ ภาษาไทย	1. ความแตกต่างระหว่างโครงสร้างประโยค สำนวนภาษา สุภาชิตของ ภาษาจีนกับภาษาไทย เช่น - ตัวอักษรจีน: วิธีการสร้างอักษรจีน/ ส่วนประกอบของตัวอักษรจีน - คำ: คำพ้องรูป –พ้องเสียง/ คำที่มีความหมายใกล้เคียงกัน - วลี: โครงสร้างวลี - ประโยค: ประโยคความเดียวที่มีส่วนขยาย ประโยคความซ้อน - รูปประโยค - เครื่องหมายวรรคตอน - สำนวน-สุภาชิต-คติพจน์
2. วิเคราะห์ และอธิบายความเหมือน และความแตกต่างระหว่างชีวิตความเป็นอยู่ ความเชื่อ และวัฒนธรรมของ จีนกับของไทย และนำไปใช้อย่าง เหมาะสม	1. ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างชีวิตความเป็นอยู่ ความเชื่อ และวัฒนธรรมของจีนกับของไทย 2. การปฏิบัติตามวัฒนธรรมของจีนกับของไทย

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้
อื่นและเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน มีรายละเอียดดังตาราง 6

ตาราง 6 มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น
และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

ตัวชี้วัดชั้นปี	สาระการเรียนรู้ภาษาจีน
1. ค้นคว้า รวบรวม และสรุป ข้อมูล ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับ กลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น จากแหล่ง เรียนรู้ และนำเสนอด้วยวิธีการที่ หลากหลาย	1. การค้นคว้า การรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการ เรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ 2. วิธีการนำเสนอด้วยรูปแบบต่างๆ เช่น การจัดนิทรรศการ การทำหนังสือเล่มเล็ก ใบงาน โครงการงาน



สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม มีรายละเอียดดังตาราง 7

ตาราง 7 มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ตัวชี้วัดชั้นปี	สาระการเรียนรู้ภาษาจีน
1. ใช้ภาษาจีนสื่อสารในสถานการณ์จริง หรือสถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม	1. การใช้ภาษาจีนสื่อสารในสถานการณ์จริงหรือสถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม 2. นำคำศัพท์ ประโยค บทสนทนา และบทความที่ได้เรียนรู้มา ประยุกต์ใช้ตามสถานการณ์จริง

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก มีรายละเอียดดังตาราง 8

ตาราง 8 มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ตัวชี้วัดชั้นปี	สาระการเรียนรู้ภาษาจีน
1. ใช้ภาษาจีนในการสืบค้น/ค้นคว้า รวบรวม นำเสนอและสรุปความรู้หรือข้อมูลต่างๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ ในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ	1. การใช้ภาษาจีนในการสืบค้น ค้นคว้า รวบรวม นำเสนอความรู้หรือข้อมูลต่างๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ ในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ ตัวอย่าง - การสืบค้นข้อมูล - การกรอกแบบฟอร์ม
2. เผยแพร่หรือประชาสัมพันธ์ข้อมูล ข่าวสารของโรงเรียนชุมชน และท้องถิ่น เป็นภาษาจีน	1. การใช้ภาษาจีนในการเผยแพร่หรือประชาสัมพันธ์ข้อมูล ข่าวสารของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น เช่น แผ่นพับแนะนำโรงเรียน ชุมชน ท้องถิ่น การทำแผ่นปลิว ป้ายคำขวัญ ประกาศ นิทรรศการ 2. การนำเสนอข้อมูล ข่าวสารในโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่นเป็นภาษาจีน

หลักสูตรภาษาจีนสำหรับนานาชาติ

หลักสูตรภาษาจีนสำหรับนานาชาติได้แบ่งความรู้และความสามารถในการด้านภาษาจีนเป็น 5 ระดับ มีรายละเอียดแต่ละระดับดังต่อไปนี้ มีรายละเอียดดังตาราง 9



ตาราง 9 ความรู้และความสามารถในการด้านภาษาจีน 5 ระดับ

ระดับ		จำนวนคำศัพท์	ความสามารถที่ได้	เท่ากับ CEF
ต้น	1	150	สามารถเข้าใจและใช้คำศัพท์และประโยคง่ายๆ มี ความสามารถในการเรียนรู้ภาษาจีนเพิ่มเติม	A1
	2	300	สามารถสนทนาด้วยหัวข้อที่ง่ายๆ ในชีวิตประจำวัน	A2
กลาง	3	600	สามารถใช้ภาษาจีนในการสื่อสารด้านการเรียน การ ทำงาน และการดำรงชีวิต	B1
	4	1200	สามารถสื่อสารกับเจ้าของภาษาอย่างคล่องแคล่วด้วย หัวข้อที่หลากหลาย	B2
สูง	5	2400	สามารถอ่านหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาจีน เฟลิตเพลนกับรายการโทรทัศน์ภาษาจีน สามารถพูด สุนทรพจน์เป็นภาษาจีนอย่างสมบูรณ์	C1
	6	5000ขึ้นไป	สามารถเข้าใจข่าวสารภาษาจีนอย่างลึกซึ้ง และแสดง ความคิดเห็นของตนเองเป็นภาษาจีนด้วยการพูดและ การเขียนอย่างคล่องแคล่ว	C2

ในหลักสูตรนี้ได้อธิบายเป้าหมายของความรู้และความสามารถในการด้านภาษาจีนระดับ 3 ว่า ผู้เรียนสามารถเข้าใจและเรียนรู้ข้อมูลทางภาษาที่เกี่ยวกับการดำรงชีวิต สามารถใช้รูปประโยคที่ค่อนข้างซับซ้อนในการสื่อสาร แลกเปลี่ยนข้อมูลและบรรยายเรื่องราวในหัวข้อที่คุ้นเคย สามารถเรียบเรียงบทความแบบง่ายๆ ได้ มีความเข้าใจและความมั่นใจในการเรียนภาษาจีน ผู้เรียนมีความรู้ในกลยุทธ์ทางการเรียนรู้ กลยุทธ์ทางการศึกษา กลยุทธ์ทางทรัพยากรและกลยุทธ์ทางสหวิชาการแบบง่ายๆ เข้าใจความรู้ทางวัฒนธรรมจีนแบบง่ายๆ มีความตระหนักในสหวัฒนธรรมและมีมุมมองสากลโดยทั่วโลก ความรู้และความสามารถในการด้านภาษาจีนระดับ 3 มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ความรู้ทางภาษา มีรายละเอียดดังตาราง 10

ตาราง 10 ความรู้ทางภาษา

องค์ความรู้	คำอธิบายเป้าหมาย
การออกเสียง	1. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพินอินในระดับหนึ่ง 2. สามารถอาศัยพินอินในการอ่านคำศัพท์และประโยคที่ไม่คุ้นเคย 3. ในการสนทนาในชีวิตประจำวันสามารถฟังและเข้าใจคำพูดที่มีการเปลี่ยนเสียงในลักษณะต่างๆ เช่น การเปลี่ยนเสียงขณะอ่านต่อเนื่อง การเปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์เป็นต้น 4. ออกเสียงและใช้ท่วงทำนองการพูดในการสนทนาทั่วไปได้ถูกต้องในเบื้องต้น



ตาราง 10 (ต่อ)

องค์ความรู้	คำอธิบายเป้าหมาย
อักษรและคำ	1. เรียนรู้อักษรที่ใช้บ่อยประมาณ 450 ตัว จนสามารถฟัง พูด อ่าน เขียนได้ 2. เข้าใจส่วนประกอบ รากอักษรและหมวดนำของตัวอักษรจีน 3. ระบุเสียง รูปและความหมายของตัวอักษรได้มากขึ้น 4. สามารถเข้าใจความหมายของคำศัพท์ในการพูดได้ถูกต้องในเบื้องต้น 5. สามารถสื่อสารโดยใช้คำศัพท์ที่เรียนมาได้อย่างเหมาะสม 6. เรียนรู้คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน การเรียนและการทำงานประมาณ 600 คำ
ไวยากรณ์	1. คำกริยาบอกความต้องการ ความสามารถ คำช่วยและคำบุพบทที่ใช้บ่อย 2. ประโยคเปรียบเทียบแบบพื้นฐาน 3. วิธีการสื่อสารในการบรรยายเรื่องราวหรือการกระทำที่กำลังดำเนินอยู่ 4. วิธีใช้คำช่วยแบบพื้นฐาน 5. ประโยคปฏิเสธที่ใช้ 6. ประโยคคุณาน
ความสามารถ	1. สามารถใช้ความสามารถทางการสื่อสารที่คุ้นเคยในสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม 2. สามารถเข้าใจและถ่ายทอดแบบง่ายๆ เกี่ยวกับความสามารถทางการสื่อสารเช่น การอธิบาย การเล่าเรื่อง การบรรยาย เป็นต้น 3. สามารถสื่อสารในการดำรงชีวิตประจำวันและในแวดวงการเรียนการทำงานและอื่นๆ แบบง่ายๆ ให้บรรลุผลได้

2. ทักษะทางภาษา มีรายละเอียดดังตาราง 11

ตาราง 11 ทักษะทางภาษา

ทักษะเฉพาะด้าน	คำอธิบายทักษะ
การฟัง	1. สามารถเข้าใจความหมายโดยรวมของการสนทนาหรือบทกล่าวสั้นๆ ง่ายๆ ในชีวิตประจำวันและในโรงเรียนฟังและเข้าใจข้อมูลพื้นฐานในบทสนทนาหรือบทกล่าวนั้นได้ 2. ฟังและเข้าใจการพูดคุยหรือสนทนาแบบสั้นๆ ง่ายๆ เกี่ยวกับการดำรงชีวิตและประสบการณ์ของตัวบุคคล 3. ฟังและเข้าใจคำถามในเชิงความรู้ทั่วไปที่ง่ายๆ และตรงไปตรงมา 4. จับใจความสำคัญพื้นฐานในการพูดคุยเรื่องราวทั่วไปและการแนะนำเรื่องทั่วไปหรือการพูดคุยทางโทรศัพท์ได้
การพูด	1. เรียนรู้การใช้ชีวิตง่ายๆ เพื่อเสริมสร้างเสียงของการพูดเช่น การใช้เสียงเน้น การเว้นวรรคตอนถ่วงทำนองการพูดหรือภาษากายเป็นต้น 2. มีส่วนร่วมในการสนทนาในเนื้อหาทั่วไปแบบง่ายๆ พูดคุยเกี่ยวกับความต้องการส่วนตัวได้



ตาราง 11 (ต่อ)

ทักษะเฉพาะด้าน	คำอธิบายทักษะ
การพูด	3. สามารถเล่าเรื่องหรือพูดคุยแลกเปลี่ยนแบบง่ายๆ กับผู้อื่นถึงหัวข้อที่คุ้นเคยในการดำรงชีวิตประจำวันและการเรียน 4. สามารถบรรยายแบบง่ายๆ เกี่ยวกับประสบการณ์ของตัวบุคคลหรือเรื่องราวสิ่งของกิจกรรมที่พบของตัวบุคคลหรือในชีวิตประจำวัน 5. สามารถแสดงท่าทีที่ชัดเจนต่อเรื่องบางเรื่องในชีวิตประจำวันและบรรยายแบบง่ายๆ ที่เกี่ยวกับปรากฏการณ์หรือสถานการณ์บางอย่างได้ 6. สามารถเล่านิทานแบบสั้นๆ ง่ายๆ ได้
การอ่าน	1. สามารถอ่านข้อมูลที่เป็นลายลักษณ์อักษรแบบสั้นๆ ง่ายๆ ที่พบบ่อยในชีวิตประจำวันหรือในการเรียนเข้าใจความหมายโดยรวมและระบุข้อมูลพื้นฐานได้ 2. สามารถอ่านและเข้าใจบันทึก อีเมล หรือจดหมายสั้นๆ ตลอดจนข้อความต่างๆ ที่ใช้ในการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมทั่วไป 3. สามารถอ่านเข้าใจและจับใจความสำคัญหรือคาดเดาเนื้อหาของข้อมูลเชิงเล่าเรื่อง หรือเชิงพรรณนาแบบง่ายๆ ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันได้ 4. สามารถหาข้อมูลเฉพาะที่ต้องการจากสารที่คุ้นเคยได้อย่างรวดเร็ว
การเขียน	1. สามารถแนะนำ ตอบคำถามหรือกรอกข้อมูลที่เกี่ยวข้องใกล้ชิดกับตัวบุคคลและการดำรงชีวิตประจำวันโดยใช้คำศัพท์แบบง่ายๆ 2. สามารถใช้คำศัพท์หรือประโยคแบบพื้นฐานในการสื่อสารเป็นลายลักษณ์อักษรแบบง่ายๆ เกี่ยวกับหัวข้อสนทนาที่คุ้นเคยในสถานการณ์ทั่วไป 3. สามารถเขียนข้อมูลแบบสั้นๆ ง่ายๆ เกี่ยวกับหัวข้อสนทนาที่คุ้นเคยในการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมทั่วไป 4. สามารถจดบันทึกคัดลอกหรือกรอกข้อมูลเชิงข้อเท็จจริงหรือเชิงอธิบายได้ 5. สามารถเรียบเรียงข้อมูลเป็นวรรคตอนแบบง่ายๆ ในการเล่าเรื่องหรือบรรยายเกี่ยวกับชีวิตส่วนบุคคล ชีวิตครอบครัวและชีวิตการเรียน

เนื่องจากกลุ่มเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้ผ่านการสอบวัดระดับความรู้ภาษาจีน (HSK) ระดับ 2 มาแล้ว ผู้วิจัยจึงนำข้อสอบการวัดระดับความรู้ภาษาจีน (HSK) ระดับ 3 มาสร้างเป็นแบบวัดความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนในการวิจัยครั้งนี้

การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

สมนึก ภัททยธนี (2558 : 125) การวิจัยบางครัง้นักวิจัยใช้เทคโนโลยีหรือนวัตกรรมทางการศึกษาเป็นเครื่องมือในการทำวิจัย เช่น ได้กล่าวว่าแผนการสอน ชุดสื่อผสม บทเรียนคอมพิวเตอร์ เป็นต้น ต้องหาคุณภาพของสื่อด้วยการหาประสิทธิภาพของแผนการสอน (E_1/E_2) เป็นขั้นตอนทำการทดลองจริงกับกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้แล้ว สรุปได้ดังนี้



1. ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1)

เป็นค่าที่บ่งบอกว่าแผนการจัดการเรียนรู้นั้นสามารถพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องหรือไม่ภายใต้สถานการณ์และกิจกรรมที่กำหนดให้ โดยมีการเก็บข้อมูลของผลการเรียนรู้ซึ่งสามารถสะท้อนให้เห็นถึงพัฒนาการและความงอกงามของผู้เรียนได้ โดยทั่วไปมักจะคำนวณจากคะแนน 2 ส่วน คือ ส่วนที่ได้จากการทำแบบทดสอบย่อย และส่วนที่เกิดจากพฤติกรรมการเรียนหรือจากพฤติกรรมการเข้ากลุ่ม ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของการใช้วัตรกรรมที่ผู้วิจัยระบุไว้เป็นต้น ในระหว่างที่ผู้เรียนกำลังเรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งคำนวณได้จากสูตร

$$E_1 = \frac{\sum X}{n} \times 100$$

เมื่อ E_1 แทน สื่อประสิทธิภาพของกระบวนการ
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทุกส่วน
 n แทน จำนวนผู้เรียน
 A แทน คะแนนเต็มของทั้งหมด

2. ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2)

เป็นค่าที่บ่งบอกว่าแผนการจัดการเรียนรู้นั้น สามารถส่งผลให้ผู้เรียนเกิดผลสัมฤทธิ์ได้หรือไม่ บรรลุวัตถุประสงค์หรือไปตามที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้มากน้อยเพียงใด ซึ่งคำนวณจากคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนทุกคน ซึ่งคำนวณได้จากสูตร

$$E_2 = \frac{\sum X}{n} \times 100$$

เมื่อ E_2 แทน สื่อประสิทธิภาพของผลลัพธ์
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนจากแบบทดสอบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีน
 n แทน จำนวนผู้เรียน
 B แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีน

หมายเหตุ

1. ค่าของ หรือ คือคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม เมื่อคูณด้วย 100 คือคะแนนเฉลี่ย คิดเป็นร้อยละ หรือเรียกสั้นๆ ว่า ร้อยละของคะแนนเฉลี่ย



2. เกณฑ์เพื่อใช้ในการพิจารณาที่นิยมใช้คือหลักการเรียนแบบรอบรู้ (Mastering Learning) คือตั้งเกณฑ์ไว้ที่ร้อยละ 60-80 และยอมรับความผิดพลาดได้ไม่เกินร้อยละ 2.5 ดังนั้นต้องมีประสิทธิภาพไม่ต่ำกว่า 77.5 ส่วนการกำหนดเกณฑ์ความผิดพลาดที่ยอมรับได้ คือไม่ควรเกินร้อยละ 5

จากข้อความที่ดังกล่าวสรุปได้ว่า ในการวิจัยทางหลักสูตรและการสอน นักวิจัยจะใช้ผลการจัดการเรียนรู้เป็นเครื่องมือในการวิจัย ต้องหาประสิทธิภาพของแผน ซึ่งเรียกว่า E_1/E_2 ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดประสิทธิภาพของผลการจัดการเรียนรู้ตามเกณฑ์ 75/75

การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน

1. ความหมายของการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน

อุทุมพร จามรมาน (2537 : 9) กล่าวว่า การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน เป็นการวิจัยที่ทำโดยครู ของครู เพื่อครู เป็นการวิจัยที่ครูผู้ตั้งปัญหาในการเรียนการสอนออกมา และครูผู้ซึ่งแสวงหาข้อมูลเพื่อแก้ปัญหาดังกล่าวด้วยกระบวนการที่เชื่อถือได้ ผลการวิจัยคือคำตอบที่ครูจะเป็นผู้นำไปใช้ในการแก้ปัญหาของชั้นเรียน

ทิตินา แคมมณี (2538 : 14) กล่าวว่า การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน หมายถึง การวิจัยในบริบทของชั้นเรียนและมุ่งนำผลการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนของตน เป็นการนำกระบวนการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาครูให้ไปสู่ความเป็นเลิศและมีความเป็นอิสระทางวิชาการ

สุวิมล ว่องวานิช (2548 : 11) กล่าวว่า การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน คือการวิจัยที่ทำโดยครูผู้สอนในห้องเรียนเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในห้องเรียน และนำผลมาใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับนักเรียน เป็นการวิจัยที่ต้องทำอย่างรวดเร็ว นำผลไปใช้ทันทีและสะท้อนข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติงานต่างๆ ของตนเองให้ทั้งตนเองและกลุ่มเพื่อนร่วมงานในโรงเรียนได้มีโอกาสอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในแนวทางที่ได้ปฏิบัติ และนำผลที่เกิดขึ้นเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนต่อไป

จากข้อมูลดังกล่าวสรุปได้ว่า การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน เป็นการวิจัยที่ครูผู้สอนศึกษาค้นคว้าวิธีที่สามารถแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน เพื่อที่จะพัฒนาการเรียนรู้อย่างผู้เรียน

2. ลักษณะสำคัญของการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน

สุวิมล ว่องวานิช (2548 : 22) ได้สรุปลักษณะสำคัญของการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนไว้ว่า เป็นการวิจัยต้องมีการดำเนินงานที่เป็นวงจรต่อเนื่อง มีกระบวนการทำงานแบบมีส่วนร่วม และเป็นกระบวนการที่เป็นส่วนหนึ่งของการทำงานปกติ เพื่อให้ได้ข้อค้นพบเกี่ยวกับการแก้ปัญหาที่สามารถปฏิบัติได้จริง ดังนี้

1. ผู้ทำวิจัยยังทำงานสอนตามปกติของตน
2. ไม่ต้องสร้างเครื่องมือวิจัยใหม่ ใช้จากการสอนของตน
3. ไม่มีข้อมูลจำนวนมาก และไม่ต้องใช้สถิติที่ซับซ้อน
4. ข้อมูลส่วนใหญ่มาจากการสังเกต การพูดคุย และใช้การวิเคราะห์เนื้อหา
5. ไม่ต้องทบทวนรายงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง หรือศึกษาทฤษฎีมากนัก



6. ใช้เวลาทำวิจัยไม่นาน ขึ้นอยู่กับสาเหตุของปัญหาและจำนวนบุคคลที่ต้องการแก้ไข

7. ผู้เรียนได้รับการแก้ไขหรือพัฒนา

8. ไม่จำเป็นต้องระบุประชากร กลุ่มตัวอย่าง การสุ่มตัวอย่าง แต่ระบุนักเรียนกลุ่มเป้าหมายก็ คือกลุ่มที่สอน

9. ตัวแปรอิสระคือนวัตกรรมที่ใช้ในการสอน ตัวแปรตามคือพฤติกรรมที่ต้องการแก้ไขหรือพัฒนาของผู้เรียน

10. เน้นการแก้ไขที่สาเหตุของปัญหาของผู้เรียน ที่ครูผู้สอนแก้ได้

3. ขั้นตอนการดำเนินการของการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน

สุวิมล ว่องวานิช (2548 : 30) ได้สรุปขั้นตอนการดำเนินการของการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนดังต่อไปนี้

1. ขั้นการวางแผน (Plan) ประกอบด้วยกิจกรรมต่อไปนี้

1.1 การวิเคราะห์และสำรวจปัญหา เพื่อนำไปสู่การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน
ขั้นตอนนี้ประกอบด้วยรายละเอียดที่ครูควรดำเนินการ ได้แก่ วิเคราะห์สภาพปัจจุบันเกี่ยวกับปัญหาการเรียนรู้ของผู้เรียนและสภาพการจัดกระบวนการเรียนรู้

1.2 ขั้นศึกษาทฤษฎี หลักการเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ เทคนิควิธีการจัดการเรียนรู้ เพื่อหาแนวทางต่างๆ ของการแก้ปัญหา

1.3 เลือกนวัตกรรมหรือวิธีการที่นำมาใช้ในการแก้ปัญหา เป็นขั้นตอนที่เกิดขึ้นหลังจากที่ครูวิเคราะห์ปัญหา คัดเลือกปัญหาที่จำเป็นเร่งด่วนที่ต้องแก้ไขรวมทั้งวิเคราะห์ค้นหา สาเหตุเพื่อนำไปสู่การค้นหานวัตกรรมมาใช้แก้ปัญหาให้สอดคล้องกับสาเหตุ

1.4 การเขียนเค้าโครงการวิจัย เป็นการนำผลของการวางแผนการวิจัยมาจัดทำเป็นโครงการ เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการวิจัยในขั้นต่อไป

2. ขั้นการปฏิบัติตามแผน (Action) ประกอบด้วยกิจกรรมต่อไปนี้

2.1 การจัดทำแผนการเรียนรู้และการพัฒนานวัตกรรมที่ใช้ในการวิจัย ในขั้นนี้ผู้วิจัยจะต้องจัดทำแผนการเรียนรู้ของเนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยโดยใช้นวัตกรรมหรือวิธีการที่เลือกไว้ จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของแผนการเรียนรู้ตามปกติ

2.2 การสร้างเครื่องมือวัดผลการเรียนรู้ หลังการจัดการเรียนรู้ครูผู้สอนต้องมีการวัดผลการเรียนรู้ ซึ่งต้องใช้เครื่องมือวัดผลการเรียนรู้ เช่น แบบทดสอบ แบบสังเกตพฤติกรรม แบบทดสอบการปฏิบัติ แบบ ประเมินผลงาน เป็นต้น

2.3 การปฏิบัติการสอน เมื่อครูจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้และสร้างนวัตกรรมหรือ สื่อการเรียนรู้ที่ใช้ในการเรียนรู้เรียบร้อยแล้ว ก็นำมาดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ได้เลย

3. ขั้นการสังเกตผลที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติตามแผน (Observe) เป็นขั้นตอนของการเก็บรวบรวมข้อมูลผลของการนำนวัตกรรม วิธีการแก้ปัญหาไปใช้ หรือผลการเรียนรู้ ที่ เกิดขึ้นโดยใช้เครื่องมือวัดผล และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอผลที่ได้จากการใช้ วิธีการหรือนวัตกรรมในการแก้ปัญหานั้นๆ



4. ขั้นการสะท้อนผลหรือการสะท้อนความคิด (Reflect) เป็นขั้นตอนที่ครูนำผลที่ได้จากการใช้นวัตกรรมมาสะท้อนผลการดำเนินงาน พร้อมทั้งสรุปบทเรียนกับบุคคลที่เกี่ยวข้อง เช่น เพื่อนครู ผู้ปกครองนักเรียน และผู้บริหาร ผลสรุปที่ได้จากขั้นตอนนี้จะนำไปสู่การปรับปรุงและแก้ไขการปฏิบัติงานของครู ซึ่งครูสามารถนำผลที่ได้ไปวางแผนการปฏิบัติงานของตนต่อไป

จากข้อมูลดังกล่าวสรุปได้ว่า การดำเนินการของการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน มีการวางแผน (Plan) การปฏิบัติตามแผน (Action) การสังเกตผลที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติตามแผน (Observe) และการสะท้อนผลหรือการสะท้อนความคิด (Reflect) 4 ขั้นตอน

การสอนภาษาที่สองและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ภาษาที่สอง หมายถึง ภาษาอื่นๆ ที่หลังจากการเรียนรู้ภาษาแรก ภาษาที่สองเป็นภาษาที่ไม่ได้เป็นภาษาพื้นเมือง ภาษาที่สองสามารถจะกล่าวว่าเป็นภาษาใดๆ ได้นอกจากเป็นภาษาพื้นเมือง เป้าหมายของการเรียนรู้ภาษาที่สองคือสามารถนำความรู้ภาษาไปประยุกต์ใช้ในการสื่อสารในสถานการณ์จริงได้ การสอนภาษาที่สองมีทฤษฎีที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

1. ทฤษฎีการเรียนรู้พฤติกรรมนิยม (Behavioral Theory)

Xiaobing (2004 : 24) ทฤษฎีนี้คิดว่า การเรียนรู้เกิดจากการเสริมสร้าง (Strengthen) และการสะท้อนแบบเงื่อนไข (Conditioned Reflex) เน้นแรงจูงใจของการเรียนรู้ การทำซ้ำ การเรียนการสอนภาษาที่สองเป็นกระบวนการก่อตัวของนิสัย เริ่มจากบทสนทนา ฝึกพูดประโยคเป็นหลัก และบรรลุเป้าหมายโดยผ่านการเลียนแบบ เสริมสร้าง และฝึกฝนอย่างมากมาย แนวคิดที่มีชื่อเสียงจะมีทฤษฎีการตอบสนองที่ถูกวางเงื่อนไข (Conditioned Reflex Theory) ที่มาจาก ทฤษฎี การวางเงื่อนไขแบบคลาสสิก (Classical-conditioning) ของนักจิตวิทยาประเทศรัสเซีย I van Pavlov และทฤษฎีการเรียนรู้แบบการวางเงื่อนไขแบบโอเปอเรนท์ (Operant Conditioning Theory) ของนักจิตวิทยาชาวอเมริกัน B.F.Skinner

2. ทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ (Constructivism Theory)

Wenyuan (2007 : Web Site) ทฤษฎีนี้เป็นทฤษฎีที่เกี่ยวกับความรู้และการเรียนรู้ มีแนวคิดที่ว่าความรู้เป็นแบบชั่วคราวและสามารถพัฒนาได้ ความรู้ได้รับสร้างขึ้นจากผู้เรียน และได้รับผลกระทบจากวัฒนธรรมในสังคม ความรู้ของมนุษย์จะพัฒนาตามประสบการณ์ที่ได้ ความรู้เป็นการสร้างใหม่ของประสบการณ์ และเป็นกระบวนการที่สัมผัส ค้นพบ และสร้างสรรค์ ทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์เน้นการจัดการเรียนรู้เป็นกลุ่ม เปิดโอกาสให้กับผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมที่แท้จริงแบบธรรมชาติ นักเรียนสามารถค้นหาความรู้ เสนอความคิดเห็น และสร้างรูปแบบแนวคิดและกลยุทธ์ของตนเอง

3. ทฤษฎีการเรียนรู้องค์ความรู้ (Cognitive Learning Theory)

Liu (2000 : 167) ทฤษฎีนี้เป็นทฤษฎีที่เสาะหากฎเกณฑ์การเรียนรู้โดยผ่านการศึกษาระบบการเรียนรู้ของมนุษย์ แนวคิดหลักคือ มนุษย์เป็นประเด็นสำคัญของการเรียนรู้ การพัฒนาทักษะกระบวนการข้อมูลของมนุษย์เป็นกระบวนการที่แลกเปลี่ยนข้อมูลด้านการรับรู้ ความจำ ความเข้าใจและการแก้ปัญหา การแลกเปลี่ยนข้อมูลเหล่านี้เป็นแบบอย่างที่มีการคัดเลือก และคุณภาพของการเรียนรู้ขึ้นอยู่กับผลลัพธ์ที่ได้



4. ทฤษฎีการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ (Foreign Language Teaching Theory)

Tingting (2007 : 5) เริ่มจากปี 1990 ทฤษฎีการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ คิดว่า ความสามารถในการแสดงออกความหมายและการสื่อสารเป็นหลักของการเรียนการสอนภาษา เมื่อผู้เรียนภาษามีอุปสรรคด้านการเข้าใจและการแสดงออกในการสื่อสาร ควรให้ความสำคัญกับ รูปแบบภาษา แต่เป้าหมายของการเรียนรู้รูปแบบภาษาคือเพื่อให้เกิดการสื่อสารที่ดีขึ้น

5. การพัฒนาของทฤษฎีการเรียนการสอนภาษาที่สอง

Wenyuan (2007 : Web Site) ได้สรุปกระบวนการของการพัฒนาของทฤษฎีการเรียนการสอนภาษาที่สองดังตาราง 12

ตาราง 12 กระบวนการของการพัฒนาของทฤษฎีการเรียนการสอนภาษาที่สอง

แนวคิดการเรียนการสอน	หลักสูตรการเรียนการสอน	วิธีการเรียนการสอนหลัก
รูปแบบของภาษาเป็นหลัก เน้นการสอนไวยากรณ์ โครงสร้างภาษา และการใช้ภาษาอย่างถูกต้อง	หลักสูตรแบบโครงสร้าง (Structural Syllabus)	วิธีการสอนแบบแปลไวยากรณ์ (Grammar-translation Method) วิธีการสอนแบบภาพและเสียง (Audiolingual Method)
ทักษะการสื่อสารเป็นหลัก เน้นความหมายของภาษาและการใช้ภาษาอย่างคล่องแคล่ว	หลักสูตรแบบการทำงาน (Functional Syllabus)	วิธีการสอนแบบการสื่อสาร (Communicative Approach)
ทั้งรูปแบบภาษา ความหมายภาษา ความรู้ทางภาษาและความสามารถในการสื่อสารมีความสำคัญเท่าเทียมกัน เน้นความถูกต้องและความคล่องแคล่วของการใช้ภาษา	หลักสูตรแบบภาระงาน (Task Syllabus)	วิธีการสอนที่เน้นภาระงานเป็นฐาน (Task-based Teaching Method)

จากตารางสรุปได้ว่า ทฤษฎีการสอนภาษาที่สองได้พัฒนาเป็นสามขั้นตอน ขั้นตอนที่ 1 เน้นรูปแบบภาษาและการสอนไวยากรณ์ ขั้นตอนที่ 2 ให้ความสำคัญกับทักษะการสื่อสาร และมาถึงปัจจุบันขั้นตอนที่ 3 ก็คือ ความรู้ทางภาษาและความสามารถในการสื่อสารมีความสำคัญเท่าเทียมกัน การจัดการเรียนรู้ภาษาที่เน้นภาระงานเป็นฐาน (Task-based Language Teaching) ก็ได้พัฒนาเป็นวิธีการสอนภาษาที่สองที่เด่นที่สุดในขั้นตอนที่ 3

6. วิธีการสอนภาษาที่สอง

Cook (1991 : 176-195) ได้สรุปวิธีการสอนหลักในการสอนภาษาที่สองดังต่อไปนี้

1. วิธีการสอนแบบวิชาการ (The Academic Style) บางทีก็เรียกว่าวิธีการสอนแบบแปลไวยากรณ์ (Grammar-translation Method) วิธีนี้คิดว่า อันดับแรกของการเรียนภาษาคือไวยากรณ์ และมีเป้าหมายให้ผู้เรียนสร้างความรู้ด้านภาษาในสมองตนเอง



2. วิธีการสอนแบบภาพและเสียง (The Audiolingual Style) วิธีนี้แบ่งภาษาเป็นการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน 4 ส่วน คิดว่าภาษาเป็นความเคยชินและนิสัยชนิดหนึ่งที่ต้องผ่านการฝึกฝน วิธีนี้เน้นพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูด

3. วิธีการสอนแบบการสื่อสารทางสังคม (The Social Communicative Style) บางทีก็เรียกว่าวิธีการสอนแบบการทำงาน (The Functional Style) วิธีนี้ให้ความสำคัญกับความสามารถในการใช้ภาษา เน้นการสื่อสารทางสังคมเป้าหมายการจัดการเรียนรู้ภาษาคือให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารกับคนอื่นได้ และบรรลุภาระงานการสื่อสาร

4. วิธีการสอนแบบการสื่อสารข้อมูล (The Information Communicative Style) วิธีนี้คิดว่าเป้าหมายของการสื่อสารคือแลกเปลี่ยนความคิด ดังนั้นต้องให้ความสำคัญกับข้อมูลในการสื่อสาร ในการจัดการเรียนรู้ภาษา การฟังเป็นอันดับแรก การฟังเป็นทักษะชนิดหนึ่ง และเป็นพื้นฐานสำคัญของการพูดด้วย

5. วิธีการสอนแบบกระแสหลักภาษาต่างประเทศ (The Mainstream EFL Style) วิธีนี้เป็นวิธีระหว่างวิธีการสอนแบบวิชาการกับวิธีการสอนแบบภาพและเสียง และเป็นการรวบรวมด้วยวิธีการสอนหลากหลาย

การจัดการเรียนรู้ภาษาที่เน้นภาระงานเป็นฐาน

การจัดการเรียนรู้ภาษาที่เน้นภาระงานเป็นฐานเป็นแนวคิดการจัดการเรียนรู้ภาษาที่สองแบบเน้นการวางแผน การจัดการ และการดำเนินการภาระงานเป็นศูนย์กลาง วิธีการจัดการเรียนรู้แบบนี้เน้นให้ผู้เรียนปฏิบัติตามภาระงานที่ออกแบบโดยเฉพาะ เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาและพัฒนาทักษะภาษา และเป็นเป็นแนวคิดใหม่ของการพัฒนาการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching : CLT)

การจัดการเรียนรู้ภาษาที่เน้นภาระงานเป็นฐานเพิ่มขึ้นในปี 1980 เป็นทฤษฎีการเรียนรู้การสอนภาษาที่มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญในด้านการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ วิธีการจัดการเรียนรู้แบบนี้ปฏิบัติตามหลักการของ Learning by Doing และแปลงทฤษฎีพื้นฐานของการใช้ภาษาเป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนที่มีความหมายจริง แนวคิดทฤษฎีของการจัดการเรียนรู้ภาษาที่เน้นภาระงานเป็นฐานมีทฤษฎีการเรียนรู้ภาษา ทฤษฎีโครงสร้างทางสังคม และทฤษฎีหลักสูตร การจัดการเรียนรู้ภาษาที่เน้นภาระงานเป็นฐานสะท้อนให้เห็นถึงหลักการที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

1. ความเป็นมาของการจัดการเรียนรู้ภาษาที่เน้นภาระงานเป็นฐาน

ในปี 1979-1984 นักการศึกษาภาษาอังกฤษที่มีชื่อเสียง N.Prabhu ได้ดำเนินการทดลองวิธีการสื่อสารแบบแข็งแกร่งในประเทศอินเดีย ที่มีชื่อว่า Bangalore Project ในโครงการนี้ N.Prabhu ออกแบบเนื้อหาการเรียนการสอนเป็นภาระงานในการสื่อสารที่หลากหลาย ให้ผู้เรียนเรียนรู้จากการปฏิบัติภาระงานต่างๆ ดังนั้นจึงจะถือเป็นจุดเริ่มต้นสำหรับการวิจัยการจัดการเรียนรู้ภาษาที่เน้นภาระงานเป็นฐาน ในปี 1986 นักการศึกษาจากประเทศอังกฤษ D.Nunan กำหนดหลักสูตรการจัดการเรียนรู้ภาษาที่เน้นภาระงานเป็นฐาน ในปี 1987 Principles of Course Design for Language Teaching ของ J.Yalden ได้พัฒนาแนวคิดของการจัดการเรียนรู้ภาษาที่เน้นภาระงานเป็นฐาน Language Learning Tasks ของ C.Candlin และ D.Murphy ได้แนะนำ



ถึงภาระงานที่หลากหลายในการจัดการเรียนรู้ภาษาที่เน้นภาระงานเป็นฐาน ในปี 1989 Designing Tasks for the Communicative Classroom ของ D.Nunan กลายเป็นผลงานที่โดดเด่นของการจัดการเรียนรู้ภาษาที่เน้นภาระงานเป็นฐาน

การจัดการเรียนรู้ภาษาที่เน้นภาระงานเป็นฐานของประเทศจีนปรากฏตัวครั้งแรกในฮ่องกง ในปี 1996 กรมสามัญศึกษาฮ่องกงกำหนดหลักสูตรภาษาอังกฤษที่เน้นภาระงานเป็นฐาน ในปี 2001 กระทรวงศึกษาธิการในจีนแผ่นดินใหญ่มีกำหนดมาตรฐานหลักสูตรภาษาอังกฤษที่เน้นภาระงานเป็นฐาน หลังจากนั้น การวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาที่เน้นภาระงานเป็นฐานได้พัฒนามากขึ้น และได้รับความสนใจและความสำคัญในการสอนภาษาจีนเป็นภาษาที่สอง ในขณะเดียวกันในปัจจุบัน การจัดการเรียนรู้ภาษาที่เน้นภาระงานเป็นฐานเป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่นิยมที่สุดในการสอนภาษาจีนเป็นภาษาที่สอง

2. คำนิยามของภาระงาน

Long (1985 : 89) A task is a piece of work undertaken for oneself or for others ,freely or for some reward .In other words ,by “task” is meant the hundred and one thing people do in everyday life ,at work ,at play and in between.

Long คิดว่า ภาระงานเป็นงานอย่างใดอย่างหนึ่งที่เรำทำเพื่อตนเองหรือผู้อื่น โดยมีค่าตอบแทนหรือไม่มีค่าตอบแทนก็ได้ ในคำอื่นๆ ภาระงานก็คือกิจกรรมต่างๆ ที่เรำทำในการทำงาน ความบันเทิงและชีวิตประจำวันของเรา

Richards (1985 : 289) An activity or Action is carried out as the result of processing or understanding language.

Richards (1985 : 289) คิดว่า ภาระงานเป็นกิจกรรมหรือการกระทำที่จัดการและเข้าใจภาษา

Breen (1987 : 23-26) Any structural language endeavor which has a particular objective ,appropriate content ,a specified working procedure ,and a range of outcomes for those who undertake the task. “Task” is therefore assumed to refer to a range of work Plans which have the overall purpose of facilitating language Learning-from the simple and brief exercise type ,to more complex and lengthy Activities such as group problem-solving or simulations and decision-making.

Breen (1987 : 23-26) คิดว่า ภาระงานเป็นแผนการทำงานที่ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษา รวมถึงการฝึกหัดแบบสั้นๆ และกิจกรรมแบบซับซ้อน เช่นการแก้ปัญหาเป็นกลุ่ม การเลียนแบบ การตัดสินใจ ฯลฯ ภาระงานมีลักษณะดังนี้ เป้าหมายที่เฉพาะเจาะจง เนื้อหาที่เหมาะสม ขั้นตอนที่กำหนด และผลลัพธ์ที่เป็นชุด

Nunan (1987 : 10) A task is a piece of classroom work which involves learners in comprehending ,manipulating ,producing or interacting in the target language while their attention is principally focused on meaning rather than form.



Nunan (1987 : 10) คิดว่า ภาระงานเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมในชั้นเรียน ภาระงานแบบการสื่อสารหมายความว่า ชี้นำให้ผู้เรียนเข้าร่วมในการเข้าใจ การดำเนินงาน การผลิต และ ปฏิสัมพันธ์ ในกระบวนการนั้น ผู้เรียนต้องให้ความสำคัญกับความหมายของภาษามากกว่ารูปแบบของ ภาษา

จากข้อความดังกล่าวสรุปได้ว่า ภาระงาน หมายถึง งานที่มอบหมายหรือหน้าที่ที่ต้อง รับผิดชอบ รวมถึงกิจกรรมต่างๆ ในชีวิตประจำวัน ในการจัดการเรียนรู้ภาษา ภาระงานเป็นกิจกรรม ที่ออกแบบเพื่อบรรลุเป้าหมายอย่างใดอย่างหนึ่ง ในการจัดการเรียนรู้ภาษาที่เน้นภาระงานเป็นฐาน ภาระงานมีหลายประเภท สามารถนำภาษาที่เรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ในการแก้ปัญหาในสถานการณ์จำลอง หรือสถานการณ์ชีวิตจริงเป็นเป้าหมายของการจัดการเรียนรู้ภาษาที่เน้นภาระงานเป็นฐาน และภาระ งานที่ให้ผู้เรียนปฏิบัติต้องเป็นกิจกรรมที่มีความหมาย

3. ลักษณะของการจัดการเรียนรู้ภาษาที่เน้นภาระงานเป็นฐาน

3.1 เป็นสาขาหนึ่งของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching : CLT) และเป็นการพัฒนาของ CLT ด้วย

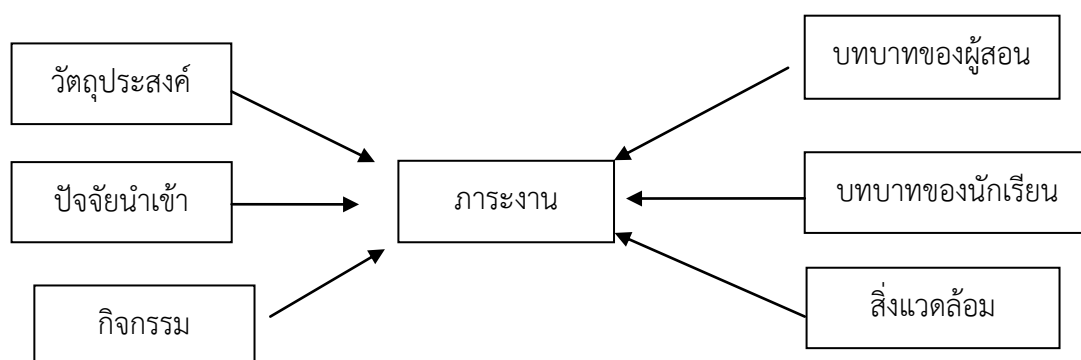
3.2 เน้นกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนเกิดความรู้ในการปฏิบัติภาระ งาน เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษา

3.3 เน้นการพัฒนาความสามารถของนักเรียนในการใช้ภาษาในการสื่อสาร

3.4 เน้นการใช้ภาษาในชีวิตจริงและเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

4. องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ภาษาที่เน้นภาระงานเป็นฐาน

Nunan (1987 : 55) กล่าวว่า องค์ประกอบของ TBLT มีดังต่อไปนี้



ภาพประกอบ 1 องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ภาษาที่เน้นภาระงานเป็นฐาน

คำอธิบาย

1. วัตถุประสงค์ หมายถึง ทำงานให้เสร็จสมบูรณ์เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ใน การสื่อสาร
2. ปัจจัยนำเข้า หมายถึง ข้อมูลในการออกแบบภาระงาน
3. กิจกรรม หมายถึงภาระงาน ไม่ใช่การฝึกหัด
4. ผู้เรียนเป็นผู้ส่งและผู้รับข้อมูลในการสื่อสาร ส่วนมากจะให้ทำงานเป็นกลุ่ม และครูผู้สอนเป็นผู้จัดกิจกรรมและผู้ดูแลระหว่างดำเนินการและปฏิบัติภาระงาน



5. สิ่งแวดล้อม หมายถึง รูปแบบการจัดกิจกรรม รวมถึงวิธีการทำภาระงาน และการจัดสรรเวลา

5. หลักการของการจัดการเรียนรู้ภาษาที่เน้นภาระงานเป็นฐาน

- 5.1 เป็นสถานการณ์ในชีวิตจริง
- 5.2 เป็นการสื่อสารภาษาแบบสองทิศทาง
- 5.3 นักเรียนทุกคนสามารถเข้าร่วมในงาน
- 5.4 ความยากลำบากที่เหมาะสม
- 5.5 เป็นกิจกรรมที่สนุกสนาน
- 5.6 เป็นกิจกรรมที่รวบรวมจากเนื้อหาของตำรา
- 5.7 เป็นกิจกรรมที่ภาระงานหลากหลายประเภทผสมเข้าด้วยกัน

6. จุดเด่นของการจัดการเรียนรู้ภาษาที่เน้นภาระงานเป็นฐาน

6.1 การปฏิบัติภาระงานที่หลากหลาย มีส่วนช่วยกระตุ้นความสนใจการเรียนรู้ของผู้เรียน

6.2 ในกระบวนการปฏิบัติภาระงาน การรวบรวมความรู้ทางภาษาและทักษะด้านภาษา มีส่วนช่วยส่งเสริมความสามารถในการประยุกต์ใช้ภาษาของผู้เรียน

6.3 ส่งเสริมให้ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมการแลกเปลี่ยนภาษา มีแรงบันดาลใจจากจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นประโยชน์ในการแสดงบทบาทที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

6.4 ในกระบวนการจัดการเรียนรู้ มีงานคู่และงานกลุ่มมากมาย ผู้เรียนทุกคนมีหน้าที่ของตนเอง ซึ่งสามารถใช้ในการจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนทุกคน

6.5 เนื้อหาของกิจกรรมเกี่ยวข้องกับความรู้หลายด้าน มีข้อมูลจำนวนมาก ซึ่งจะสามารถช่วยในการขยายฐานความรู้ของผู้เรียน

6.6 เรียนรู้ความรู้จากกระบวนการจัดกิจกรรม ช่วยปลูกฝังความสามารถด้านการสื่อสารระหว่างบุคคล การคิด การตัดสินใจ และการรับการเปลี่ยนแปลงอย่างฉับพลันของผู้เรียน ซึ่งมีผลดีกับการพัฒนาที่ครอบคลุมของผู้เรียน

6.7 ในกิจกรรมของการจัดการเรียนรู้ภาษาที่เน้นภาระงานเป็นฐาน ภายใต้การชี้แนะจากผู้สอน ผู้เรียนทุกคนมีโอกาสดูอย่างเป็นอิสระและมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรม ส่งผลให้ผู้เรียนรักการเรียนรู้ และเป็นการสร้างนิสัยที่ดีในการเรียนของผู้เรียน

7. ประสิทธิภาพงานในการจัดการเรียนรู้ภาษาที่เน้นภาระงานเป็นฐาน

Prabhu (1987 : 23) ได้เสนอประเภทของภาระงาน ดังต่อไปนี้

1. Information-gap activity กิจกรรมข้อมูลช่องว่าง หมายถึง ในการสื่อสารครั้งใดครั้งหนึ่ง ถ้ามีฝั่งหนึ่งไม่เข้าใจข้อมูลใหม่อย่างใดอย่างหนึ่ง อีกฝั่งหนึ่งจะมีกิจกรรมที่ถอดรหัสและการเข้ารหัสข้อมูล

2. Reasoning-gap activity กิจกรรมเหตุผลช่องว่าง หมายถึง การได้ข้อมูลใหม่จากกระบวนการที่แสดงออกหรือถ่ายทอดข้อมูลเก่าอย่างใดอย่างหนึ่ง

3. Opinion-gap activity กิจกรรมความเห็นช่องว่าง หมายถึง การแสดงออกถึงความรู้สึกและทัศนคติส่วนตัวระหว่างการสื่อสาร



Willis (1996 : 19) ได้เสนอประเภทของภาระงาน ดังต่อไปนี้

1. Listing ยกรายการ หมายถึง ค้นหาข้อมูลที่เกี่ยวข้อง และจัดเป็นรายการโดยปกติมี 2 แบบ
 - 1.1 Brainstorming ให้ผู้เรียนทำงานเป็นกลุ่ม ทุกคนเสนอความคิดเห็น
 - 1.2 Fact-finding ผู้เรียนสอบถามผู้อื่นหรือขอความช่วยเหลือกับผู้อื่น เพื่อให้ได้ความจริง
2. Ordering and Sorting การจัดลำดับและการจัดหมวดหมู่ โดยปกติมีประเภทดังต่อไปนี้
 - 2.1 จัดลำดับตามปีหรือตรรกะ
 - 2.2 จัดหมวดหมู่ตามค่านิยมส่วนบุคคลหรือมาตรฐานเฉพาะ
 - 2.3 จัดหมวดหมู่ตามรายการที่ระบุ
 - 2.4 จัดรายการตามวิธีการต่างๆ
3. Comparing การเปรียบเทียบ หมายถึง นำข้อมูลที่มีลักษณะใกล้เคียงกันมาเปรียบเทียบว่าจุดไหนเหมือนกัน จุดไหนแตกต่างกัน
4. Problem solving การแก้ปัญหา โดยเฉพาะเป็นปัญหาในชีวิตจริง
5. Sharing Personal Experiences การแบ่งปันประสบการณ์ส่วนตัว หมายถึง แลกเปลี่ยนประสบการณ์ของตนเองกับผู้อื่น
6. Creative Tasks งานสร้างสรรค์ เป็นแบบที่นำภาระงานทุกประเภทมารวมกัน เป็นภาระงานที่ยากที่สุด ต้องการความร่วมมือจากทุกคน

Brown (2001 : 21) ได้เสนอประเภทของภาระงาน ดังต่อไปนี้

1. Games การเล่นเกม
2. Role-play Simulations จำลองบทบาทสมมติ
3. Drama การแสดงละคร
4. Projects โครงการ
5. Interview สัมภาษณ์
6. Brainstorming การระดมสมอง
7. Information Gap ช่องว่างข้อมูล
8. Jigsaw เลื่อยเล็ก
9. Problem Solving and Decision Making การแก้ปัญหาและการตัดสินใจ

10. Opinion exchange การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น

จากข้อความดังกล่าวสรุปได้ว่า ในการวิจัยครั้งนี้ ประเภทของภาระงานที่ผู้วิจัยจะออกแบบมีรายการ (Listing) การเปรียบเทียบ (Comparing) การแก้ปัญหา (Problem Solving) จำลองบทบาทสมมติ (Role-play Simulations) การแสดงละคร (Drama) และการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น (Opinion exchange) และจะเน้นการแก้ปัญหา (Problem Solving) กับการแสดงละคร (Drama) เป็นหลัก



8. ขั้นตอนการจัดกิจกรรมของการจัดการเรียนรู้ภาษาที่เน้นภาระงานเป็นฐาน
Prabhu (1987 : 38) กล่าวว่ากิจกรรมของ TBLT มี 3 ขั้นตอน

ดังต่อไปนี้

ดำเนินการ

1. Pre-task ครูผู้สอนเสนอข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับภาระงานที่จะให้ผู้เรียน
2. Task ให้ผู้เรียนดำเนินการภาระงานที่วางแผน
3. Feedback ครูผู้สอนให้การป้อนกลับความรู้

Skehan (1998 : 27) ก็เสนอการจัดกิจกรรมของ TBLT ดังต่อไปนี้

1. Re-task Activities ครูผู้สอนกระตุ้นความรู้เดิมของผู้เรียน อธิบายถึงเป้าหมายและฉากของภาระงาน เตรียมความพร้อมสำหรับภาระงาน
2. While-task Activities ให้ผู้เรียนปฏิบัติภาระงานในแบบจำลองสถานการณ์จริง ครูผู้สอนต้องบันทึกเสียงของผู้เรียนในขั้นตอนนี้
3. Post-task Activities ให้ผู้เรียนประเมินการแสดงของตนเองในขั้นตอนที่ 2 และครูผู้สอนแนะนำบทสนทนาของผู้เรียน

Ellis (2003 : 45) กล่าวถึงมี 3 ขั้นตอนของการจัดกิจกรรมของ TBLT ดังต่อไปนี้

1. The pre-task phase เตรียมความพร้อมสำหรับภาระงานที่จะปฏิบัติ
2. The during-task phase เป็นขั้นตอนหลักของกิจกรรม ให้ผู้เรียนทำงาน
3. The post-task phase รายงานเกี่ยวกับภาระงานที่จะปฏิบัติและวิเคราะห์

เป็นกลุ่ม

ภาษาที่ใช้

Willis (1996 : 26) A Frame work for Task-Based Learning ได้กล่าวถึงขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ด้วย TBLT ดังตาราง 13

ตาราง 13 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ด้วย TBLT

Pre-task	Introducing to topic
	Introducing to task
Task cycle	Task
	Planning
	Report
Language focus	Analysis
	Practice
	Review
	Repeat task



ขั้นที่ 1 Pre-task ครูผู้สอนแนะนำหัวข้อและภาระงาน เสนอข้อมูลที่เกี่ยวข้อง กระตุ้นความรู้เดิมของผู้เรียน ดึงดูดความสนใจของผู้เรียน ให้กำลังผู้เรียน เตรียมความพร้อมสำหรับภาระงานที่จะปฏิบัติ

ขั้นที่ 2 Task cycle ให้ผู้เรียนปฏิบัติภาระงานเป็นกลุ่ม วางแผนการรายงานในห้อง สรุปและรายงานภาระงานที่ปฏิบัติ เน้นเสนอผลงานของแต่ละกลุ่ม

ขั้นที่ 3 Language focus วิเคราะห์สภาพการปฏิบัติภาระงาน และภาษาที่ใช้ ในระหว่างปฏิบัติภาระงาน ครูผู้สอนสรุปจุดยากและจุดสำคัญของการใช้ภาษาที่เกี่ยวข้อง และให้ผู้เรียนฝึกใช้จุดที่มีความยากและจุดที่สำคัญที่ครูผู้สอนสรุปให้

เนื่องจากขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ภาษาที่เน้นภาระงานเป็นฐานของ Jane Willis เป็นแบบสมบูรณ์และนิยมที่สุด ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะนำขั้นตอนของ Jane Willis ไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน

ความสามารถในการสื่อความหมาย

1. ความหมายของการสื่อความหมาย

Good (1973 : 113) การสื่อความหมาย หมายถึงการถ่ายทอดของความคิดหรือความรู้สึกจากบุคคลหนึ่งไปยังผู้อื่นโดยผ่านการใช้ท่าทาง สีหน้า คำพูด ภาษาเขียน โทรศัพท์ โทรศัพท วิทยุ ฯลฯ

ชาอุชัย อาจีนสมาจาร (2536 : 10) การสื่อความหมายเป็นกระบวนการส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการถ่ายทอดข่าวสาร และยังเกี่ยวข้องกับการป้อนเข้าทางพฤติกรรมบางอย่าง การสื่อความหมายคือบางสิ่งบางอย่างที่คนทำ ไม่เกิดขึ้นโดยปราศจากคนที่มีรูปแบบการกระทำบางอย่าง ทั้งหมดจะเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล มันอาจมีความซับซ้อนหรือมีความง่ายมากเป็นทางการหรือไม่เป็นทางการ ทั้งหมดขึ้นอยู่กับธรรมชาติของข่าวสารที่จะต้องส่งออกไป และขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ระหว่างผู้ส่งกับผู้รับ

สยาม ปิยะนราธร (2539 : 12-15) การสื่อความหมาย “Communication” ซึ่งมาจากรากศัพท์ในภาษาลาตินว่า Communis และตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า Common แปลว่า เหมือน คล้ายกัน ร่วมกัน ในภาษาไทยของเรา มีผู้แปลไว้หลายคำ เช่น การสื่อสาร การสื่อความ การสื่อข้อความ การติดต่อสื่อสาร การสื่อความหมายเป็นการถ่ายทอดส่งข่าวสารจากผู้ส่งไปยังผู้รับ โดยผู้ส่งมีจุดมุ่งหมายให้ผู้รับมีการเปลี่ยนแปลงความคิด หรือพฤติกรรม

จากข้อความดังกล่าวสรุปได้ว่า การสื่อความหมาย หมายถึง กระบวนการที่ส่งหรือถ่ายทอดความรู้ เนื้อหา สาระ ความรู้สึก นึกคิด ทศนคติ ค่านิยม ทักษะ ตลอดจนประสบการณ์จากบุคคลฝ่ายหนึ่ง ไปยังบุคคลอีกฝ่ายหนึ่ง ในงานวิจัยนี้ การสื่อความหมายภาษาจีน หมายถึง กระบวนการที่ผู้เรียนส่งหรือถ่ายทอดความรู้ ความรู้สึก ความคิดเห็นและประสบการณ์ของตนเองเป็นภาษาจีนจากบุคคลฝ่ายหนึ่ง ไปยังบุคคลอีกฝ่ายหนึ่ง

2. องค์ประกอบของการสื่อความหมาย

สยาม ปิยะนราธร (2539 : 12-15) ได้เสนอองค์ประกอบของการสื่อความหมายไว้ดังต่อไปนี้



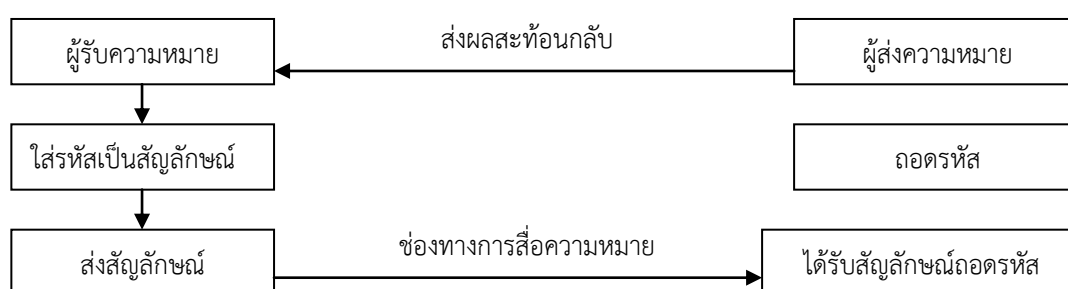
1. ผู้ส่งสารหรือแหล่งข่าว (Sender, Source, Communicator) หมายถึง ต้นแหล่งของข่าวสาร เช่น ผู้พูด ผู้เขียน สื่อมวลชน ผู้ที่จะถ่ายทอด
2. ข่าวสาร (Message) หรือข้อสนเทศ (Information) หมายถึง ตัวข่าวสารหรือเรื่องราวที่ผู้ส่งไปยังผู้รับเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติแนวคิด ย่อมได้เกิดความรู้ เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านพฤติกรรมต่างๆ ในตัวผู้รับสาร หรือมีการตอบสนอง (Response) ต่อข่าวสารหรือข้อความนั้นๆ
3. สื่อ หรือ ช่องทางในการสื่อสาร (Channel) วิธีการหรือเครื่องมือที่ใช้ในการถ่ายทอดสู่ทางที่เลือกใช้เพื่อที่จะได้นำข่าวสารไปสู่ประสาทสัมผัสของผู้รับได้อย่างถูกต้องเหมาะสม และเกิดประสิทธิภาพสูงสุด
4. ผู้รับสาร (Receiver, Communicatee) หมายถึง ผู้ที่ได้รับข่าวสารที่ได้ส่งมาจากข้อความดังกล่าวสรุปได้ว่า การสื่อความหมายมี ผู้ส่ง (Sender) ข่าวสาร (Message) สื่อ (Channel) และผู้รับ (Receiver) 4 องค์ประกอบ

3. กระบวนการของการสื่อความหมาย

ชาญชัย อาจินสมาจาร (2536 : 22-23) ได้กล่าวถึงกระบวนการของการสื่อความหมายว่า ดังนี้

1. การส่ง (โดยสัญลักษณ์)
2. การรับ (โดยสัญลักษณ์)
3. ความเข้าใจ (ความหมายที่รับรู้)
4. การยอมรับ (การใช้ผลสะท้อนกลับ)

มีภาพอธิบายดังต่อไปนี้



ภาพประกอบ 2 กระบวนการของการสื่อความหมาย

4. ประเภทของการสื่อความหมาย

สยาม ปิยะนราธร (2539 : 12-15) ได้แบ่งประเภทของการสื่อความหมาย ดังต่อไปนี้

1. การแบ่งประเภทการสื่อความหมายตามสัญลักษณ์ของสาร (Signals or Symbols) แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

1.1 การสื่อความหมายเชิงวัจนะ (Verbal Communication) เป็นการสื่อความหมายที่อาศัยคำพูด (Words) หรือตัวเลข (Numbers) เป็นสัญลักษณ์ของสารอยู่ในรูปภาษาพูด ภาษาเขียน หรือภาษาคณิตศาสตร์



1.2 การสื่อความหมายเชิงอวัจนะ (Non-Verbal Communication) เป็นการสื่อความหมายโดยมิได้ใช้ภาษาพูดหรือเขียน บางทีเรียกว่า การสื่อความหมายโดยไม่ใช้คำ หรือภาษาท่าทาง แบ่งย่อยได้ดังนี้

1.2.1 ภาษาสัญลักษณ์ (Sign Language)

1.2.2 ภาษาการกระทำ (Action Language)

1.2.3 ภาษาวัตถุ (Object Language)

2. การแบ่งประเภทการสื่อความหมายตามลักษณะโครงสร้าง (Structure) แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

2.1 การสื่อความหมายด้วยภาษาพูด (Oral Communication)

2.2 การสื่อความหมายด้วยภาษาเขียน (Written Communication)

3. การแบ่งประเภทการสื่อความหมายตามลักษณะการปฏิบัติ หรือการลงโทษ (Practice หรือ Sametion) แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

3.1 การสื่อความหมายแบบพิธีการ (Formal Communication) มีการกำหนดขั้นตอนว่าการสื่อความหมายมีจุดเริ่มต้นที่ใด ผ่านขั้นตอนใด กำหนดรูปแบบและเส้นทางเดินของสารมีการพิจารณาการกรองตามลำดับชั้นอย่างรอบคอบ เช่น บันทึกรับส่ง คำสั่ง ประกาศ

3.2 การสื่อความหมายแบบไม่พิธีการ (Informal Communication) เป็นการสื่อความหมายที่ไม่มีระเบียบข้อกำหนดการปฏิบัติ รูปแบบไม่ตายตัว ไม่มีการบังคับ อาจตั้งอยู่บนพื้นฐานความคุ้นเคยเป็นส่วนตัว ข่าวสารเป็นอย่างรวดเร็วแต่อาจผิดพลาดได้

4. การแบ่งประเภทการสื่อความหมายตามทิศทางการเดินทางของสาร (Direction) แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

4.1 การสื่อความหมายตามแนวดิ่ง (Vertical Communication) เป็นการสื่อความหมายตามสายบังคับบัญชาแยก ย่อยได้ดังนี้

4.1.1 การสื่อความหมายจากบนลงล่าง (Downward Communication) คือจากหน่วยงานระดับสูงลงไปยังหน่วยงานระดับต่ำ หรือผู้บังคับบัญชาไปยังผู้ใต้บังคับบัญชา ส่งเป็นสารเป็นคำพูด หรือลายลักษณ์อักษร

4.1.2 การสื่อความหมายจากล่างขึ้นบน (Upward Communication) คือจากหน่วยงานระดับล่างไปยังหน่วยงานระดับสูง ลักษณะรายงานหรือข้ออนุมัติ

4.2 การสื่อความหมายตามแนวนอน (Horizontal Communication) เป็นการสื่อความหมายบุคคลระดับเดียวกันเน้นการประสานงานโดยเฉพาะกระบวนการกลุ่ม (Group Process) มีการสื่อความหมายรูปแบบนี้มาก

5. การแบ่งประเภทการสื่อความหมายตามการปะทะสังสรรค์ (InterAction) เป็นการสื่อความหมายระหว่างผู้ส่งสารกับผู้รับสาร สามารถแบ่งได้ดังนี้

5.1 การสื่อความหมายในตัวบุคคล (Intrapersonal Communication) บุคคลจะเป็นผู้รับสารของตนเองเกี่ยวข้องกับกระบวนการทางจิตวิทยาบุคคล เช่น การรับรู้หรือการเรียนรู้ เช่น เมื่อพูดกับเพื่อน ได้ยินเสียงพูดของตนเอง เราตรวจสอบว่าพูดไปถูกต้องเพียงใด หรือการบันทึกไดอารี่ของตนเอง



5.2 การสื่อความหมายระหว่างบุคคล (Interpersonal Communication) การสื่อความหมายแบบเผชิญหน้าทั้งผู้รับสาร จะใช้ประสาททั้งเพื่อรับ-ส่งสาร

5.3 การสื่อสารแบบมวลชน (Mass Communication) สื่อความหมายระหว่างบุคคลกับมวลชน หรือมวลชนหนึ่งกับอีกมวลชนหนึ่งโดยผ่านสื่อมวลชน

6. การแบ่งประเภทการสื่อความหมายตามบุคคลเป้าหมาย (Target Audience) โดยยึดจำนวนบุคคลเป้าหมายในการสื่อความหมายเป็นเกณฑ์ แยกเป็น

6.1 การสื่อความหมายแบบรายบุคคล (Individual Contact)

6.2 การสื่อความหมายแบบกลุ่ม (Group Contact)

6.3 การสื่อสารแบบมวลชน (Mass Contact)

7. การแบ่งประเภทการสื่อความหมายตามสถานการณ์ (Situation) โดยยึดความสัมพันธ์ของสื่อการเดินทาง หรือเคลื่อนที่ของตัวสาร² แบ่งได้ ประเภท คือ

7.1 แบบส่วนตัว (Private) เช่นคุยกัน คน จดหมายติดต่อกัน

7.2 แบบสาธารณะ (Public) เช่น การประชุม อ่านหนังสือพิมพ์ ฟังวิทยุ

8. การแบ่งประเภทการสื่อความหมายตามวัตถุประสงค์ (Purpose Communication) ยึดวัตถุประสงค์ผู้ส่งสารและผู้รับสาร แบ่งเป็น 2 ประเภท

8.1 การสื่อความหมายโดยความตั้งใจ (Intended Communication) คือ ผู้ส่งสารมีความมุ่งหมายให้ผู้รับสารเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ความคิด และเจตคติ ตามเป้าหมายประสงค์ของตน

8.2 การสื่อความหมายโดยความไม่ตั้งใจ (Non-intended Communication) คือผู้ส่งสารไม่ตั้งใจให้ผู้รับสารเกิดการสื่อความหมายขึ้นมา

จากข้อความที่ดังกล่าวสรุปได้ว่า การสื่อความหมายสามารถแบ่งประเภทตามเกณฑ์หลายแบบ ในการวิจัยครั้งนี้ การสื่อความหมายภาษาจีนเป็นการสื่อความหมายเชิงวัจนะ (Verbal Communication) การสื่อความหมายด้วยภาษาพูด (Oral Communication) การสื่อความหมายแบบไม่พิธีการ (Informal Communication) การสื่อความหมายตามแนวนอน (Horizontal Communication) การสื่อความหมายระหว่างบุคคล (Interpersonal Communication) การสื่อความหมายแบบรายบุคคล (Individual Contact) การสื่อความหมายแบบส่วนตัว (Private) และการสื่อความหมายโดยความตั้งใจ (Intended Communication)

5. ความสามารถในการสื่อความหมาย

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540 : 66) ได้ให้ความหมายของความสามารถในการสื่อความหมายไว้ว่า เป็นความสามารถในการใช้ภาษาหรือการตีความภาษาได้ถูกต้องเหมาะสมเมื่อมีการปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นๆ ในสังคม โดยเป็นความสามารถที่จะเรียนรู้ได้ว่าเมื่อไหร่ควรจะพูด ควรจะพูดอะไร กับใคร ที่ไหน และในลักษณะอย่างไร ภาษาคือเครื่องมือในการสื่อความหมาย ความสามารถทางด้านภาษามีทั้งหมด 4 ด้าน ได้แก่ ฟัง พูด อ่าน และเขียน

1. การฟัง

1.1 ความหมายของการฟัง

เปลื้อง ณ นคร (2545 : 250) ฟัง หมายถึง ตั้งใจสดับ คอยรับเสียง ได้ยิน เชื่อ ทำตามถ้อยคำ



อัจฉราวดี สวัสดิ์สุข (2549 : 47) กล่าวว่า การฟัง เป็นเรื่องที่เราตั้งใจใส่ใจ ในสิ่งที่ได้ยิน ติดตาม เข้าใจความหมาย คิดพิจารณาควรจะคล้อยตามหรือโต้แย้ง และเป็น กระบวนการรับรู้สารโดยผ่านสื่อทางเสียงด้วยรูปแบบต่างๆ

ดวงกมล พลคร (2553 : 35) การฟัง หมายถึง การรับรู้เสียงผ่านประสาทสัมผัสทางหูโดยการได้ยินอย่างเข้าใจความหมาย สามารถตีความ และเชื่อมโยงเสียงที่รับรู้โดยผ่านสื่อ กับประสบการณ์ได้

จากข้อความที่ดังกล่าวสรุปได้ว่า การฟัง หมายถึง กระบวนการรับรู้สารหรือสิ่งเร้าที่มาแล้วทำการวิเคราะห์สารหรือสิ่งเร้าเหล่านั้นๆ เพื่อให้เข้าใจความหมายตามวัตถุประสงค์ของผู้พูดหรือผู้ส่งสาร ในการวิจัยครั้งนี้ ความสามารถในการสื่อความหมายด้านการฟัง เป็นความสามารถของผู้เรียนในการรับรู้ภาษาจีน ฟังข้อความสั้นแล้วสามารถนำมาสื่อความได้ ฟังแล้วสามารถปฏิบัติตามได้ ฟังบทสนทนาแล้วเข้าใจในแบบวัดระดับความรู้ภาษาจีน (HSK) ระดับ 3

1.2 องค์ประกอบของการฟัง

การฟังเป็นกระบวนการที่รับรู้สาร และเป็นการสื่อความหมายชนิดหนึ่ง มีองค์ประกอบดังต่อไปนี้

1. ผู้ส่งสารหรือแหล่งข่าว (Sender, Source, Communicator) หมายถึง ต้นแหล่งของข่าวสาร
2. ข่าวสาร (Message) หรือข้อสนเทศ (Information) หมายถึง ตัวข่าวสาร หรือเรื่องราวที่ผู้ส่งไป
3. สื่อ หรือ ช่องทางในการสื่อสาร (Channel) เป็นวิธีการหรือเครื่องมือที่ใช้ในการถ่ายทอด
4. ผู้รับสาร (Receiver, Communicatee) หมายถึง ผู้ที่ได้รับข่าวสารที่ได้ส่งมา

1.3 การจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการฟัง

สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2015 : 47) ได้แนะนำกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการฟังดังต่อไปนี้

1. ครูควรคำนึงถึงสถานการณ์หรือบริบทโดยเลือกเนื้อหา และออกแบบกิจกรรมที่หลากหลาย น่าสนใจ สถานการณ์ของการฟังต้องเป็นแบบเกิดขึ้นในชีวิตจริง สถานการณ์จริง หรือสถานการณ์จำลองในห้องเรียน เช่น การฟังคำสั่งครู การฟังเพื่อนสนทนา การฟังบทสนทนาจากบทเรียน การฟังรายการวิทยุ โทรทัศน์ หรือวิดีโอ

2. กิจกรรมในการสอนฟัง แบ่งเป็น 3 กิจกรรม คือ กิจกรรมก่อนการฟัง (Pre-listening) กิจกรรมระหว่างการฟัง หรือ ขณะที่สอนฟัง (While-listening) และกิจกรรมหลังการฟัง (Post-listening) แต่ละกิจกรรมต้องใช้เทคนิคดังต่อไปนี้

2.1 กิจกรรมก่อนการฟัง (Pre-listening) ผู้เรียนจะฟังข้อความได้อย่างเข้าใจ ควรต้องมีข้อมูลบางส่วนเกี่ยวกับข้อความที่ฟัง โดยครูผู้สอนอาจใช้กิจกรรมนำให้ผู้เรียนได้มีข้อมูลบางส่วนเพื่อช่วยสร้างความเข้าใจในบริบท ก่อนการรับฟังสารที่กำหนดให้ เช่น

2.1.1 การใช้รูปภาพ ให้ผู้เรียนดูรูปภาพที่เกี่ยวกับเรื่องที่จะฟัง สนทนา อภิปราย หรือหาคำตอบเกี่ยวกับภาพนั้นๆ



2.1.2 การเขียนรายการคำศัพท์ ให้ผู้เรียนจัดทำรายการคำศัพท์เดิมที่รู้จัก โดยใช้วิธีการเขียนบันทึกคำศัพท์ที่ได้ยินขณะรับฟังสาร หรือการขีดเส้นใต้ หรือวงกลม ล้อมรอบคำศัพท์ในสารที่อ่านและฟังไปพร้อมๆ กัน

2.1.3 การอ่านคำถาม ให้ผู้เรียนอ่านคำถามที่เกี่ยวข้องกับเรื่องราวในสารที่จะฟัง เพื่อให้ผู้เรียนได้ทราบแนวทางว่าจะได้ฟังเกี่ยวกับเรื่องใด เป็นการเตรียมตัวล่วงหน้าเกี่ยวกับข้อมูลประกอบการฟัง และค้นหาคำตอบที่จะได้จากการฟังสารนั้นๆ การทบทวนคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องอาจทบทวนคำศัพท์จากความรู้เดิมที่มีอยู่แล้ว ซึ่งจะปรากฏอีกในสารที่จะได้ฟัง เป็นการช่วยทบทวนข้อมูลส่วนหนึ่งของสารที่จะได้เรียนรู้ใหม่จากการฟัง

2.2 กิจกรรมระหว่างการฟัง หรือกิจกรรมขณะที่สอนการฟัง (While-listening) เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติในขณะที่ฟังสารนั้นๆ กิจกรรมนี้ไม่ใช่การทดสอบการฟัง แต่เป็นการฝึกทักษะการฟังเพื่อความเข้าใจ

2.3 กิจกรรมหลังการฟัง (Post-listening) เป็นกิจกรรมที่มุ่งให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาภายหลังจากที่ได้ฝึกปฏิบัติกิจกรรมระหว่างการฟังแล้ว เช่น อาจฝึกทักษะการเขียนสำหรับผู้เรียนระดับต้นโดยให้เขียนตามคำบอก (Dictation) ประโยคที่ได้ฟังมาแล้ว เป็นการตรวจสอบความรู้ ความถูกต้องของการเขียนคำศัพท์ สำนวน โครงสร้างไวยากรณ์ ของประโยคนั้นๆ หรือฝึกทักษะการพูด สำหรับผู้เรียนระดับสูงโดยการให้อภิปรายเกี่ยวกับสารที่ได้ฟัง หรืออภิปรายเกี่ยวกับอารมณ์หรือเจตคติของผู้พูด

2. การพูด

2.1 ความหมายของการพูด

รังสรรค์ จันต๊ะ (2542 : 86) กล่าวว่า การพูด หมายถึง กระบวนการสื่อสารของมนุษย์ผู้พูดจะเป็นผู้ส่งสารอันเป็นเนื้อหาสาระของข้อมูล ความรู้ กับอารมณ์ ความรู้สึก ความต้องการและความคิดเห็นของตนเองประกอบกิริยาท่าทางส่งไปยังผู้ฟังหรือผู้รับสาร เพื่อให้ได้รับทราบและเกิดการตอบสนอง

อัจฉราวดี สวัสดิ์สุข (2542 : 86) กล่าวว่า การพูด หมายถึง พฤติกรรมการติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคลด้วยการใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง ภาษา อากัปกิริยา ท่าทาง สีหน้า แววตา เพื่อถ่ายทอดความรู้สึก ความคิด ความต้องการของผู้พูดไปสู่ผู้ฟัง เกิดความเข้าใจและตอบสนอง

ดวงกมล พลคร (2553 : 36) การพูด เป็นการสื่อสารของมนุษย์โดยการเปล่งเสียงออกมาเป็นถ้อยคำ น้ำเสียง ภาษา และอากัปกิริยาเพื่อถ่ายทอดความรู้สึก ความคิด และความต้องการของผู้พูดไปสู่ผู้ฟังให้เข้าใจ อาจเป็นการแสดงความรู้สึกรู้สึกนึกคิด ความต้องการ ความรู้ และประสบการณ์ซึ่งต้องอาศัยกระบวนการต่างๆ ทำงานอย่างต่อเนื่องและประสานกัน

จากข้อความที่ดังกล่าวสรุปได้ว่า การพูด หมายถึง กระบวนการถ่ายทอดความรู้ ความรู้สึก ความคิด ความต้องการ ด้วยเสียง ภาษา และอากัปกิริยาไปยังผู้ฟังเพื่อให้เกิดความเข้าใจ โดยอาจมีการโต้ตอบจากผู้ฟังหรือไม่ก็ได้ ในกรณีครั้งนี้ ความสามารถในการสื่อความหมายด้านการพูด เป็นความสามารถในการออกเสียงคำศัพท์และประโยคได้ถูกต้อง สามารถตอบคำถาม พูดสนทนาโต้ตอบตามสถานการณ์ต่างๆ ได้ พูดขอเรื่อง ขอความช่วยเหลือได้ในแบบวัดระดับความรู้ภาษาจีน (HSK) ระดับ 3



2.2 องค์ประกอบของการพูด

สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2015 : 76) กล่าวว่า ในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ การพูดเป็นการสื่อสารแบบเผชิญหน้า (Face To Face Communication) ระหว่างบุคคล ดังนั้นการพูดจะประสบความสำเร็จย่อมต้องมีองค์ประกอบดังต่อไปนี้

1. ผู้พูด (Speaker) เป็นผู้สื่อสารไปยังผู้ฟังจึงต้องแสดงความสามารถในการพูดถ่ายทอดความรู้สึก ข้อคิดเห็น ข้อเท็จจริง ตลอดจนทัศนคติของตนไปสู่ผู้ฟังให้ดีที่สุดเท่าที่ทำได้ โดยการใช้ภาษา เสียง อากัปกิริยา และรู้จักสะสมความคิดอ่านที่มีคุณค่า มีประโยชน์ และรวบรวมการเตรียมความคิดต่างๆ เหล่านั้นให้เป็นระเบียบ เพื่อถ่ายทอดให้ผู้ฟังทราบ ผู้ฟังก็จะเข้าใจได้ง่าย แจ่มแจ้ง และรวดเร็ว
2. สารหรือเนื้อเรื่องที่พูด (Speech) ผู้พูดควรพูดเรื่องที่ตนถนัดและมีความรู้ในด้านนั้น มีการเตรียมลำดับและการดำเนินเรื่องที่ดีและถูกต้อง
3. ผู้ฟัง (Audience) การสื่อความหมายเป็นกระบวนการติดต่อทางสังคม ที่มีผู้พูดเป็นผู้ให้ ผู้ฟังเป็นผู้รับ ผู้พูดจะสื่อความหมายได้ตรงเป้าหมายยิ่งขึ้นหากรู้จักวิเคราะห์ผู้ฟัง
4. เครื่องมือในการสื่อความหมาย (Communication Channel) สิ่งที่จะช่วยถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดของผู้พูดไปให้คนฟัง เช่น เสียง สีหน้า อากัปกิริยา ท่าทาง และอาจรวมไปถึงโสตทัศนูปกรณ์อื่นๆ
5. ความมุ่งหมายหรือผลที่เกิดจากการพูด การพูดทุกชนิดจะต้องมีจุดมุ่งหมายหรือผลที่เกิดขึ้น

2.3 การจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการพูด

สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2015 : 76) แนะนำว่า การออกแบบกิจกรรมเพื่อเสริมทักษะการพูดต้องจากง่ายไปหายากเพื่อลดความวิตกกังวลของนักเรียน มีขั้นตอนและกิจกรรมต่างๆ กัน ดังต่อไปนี้

1. ขั้นบอกจุดประสงค์และขั้นเสนอเนื้อหา ครูควรบอกให้นักเรียนรู้ถึงสิ่งที่จะเรียน โดยการตั้งคำถาม เล่าเรื่อง หรือใช้สื่อต่างๆ ช่วงหลังจากนำเสนอเนื้อหาซึ่งอยู่ในรูปแบบบริบท ครูจะต้องให้นักเรียนสังเกตลักษณะของภาษา ความหมายของข้อความที่จะพูด เช่น ผู้พูดเป็นใคร พูดเกี่ยวกับอะไร สถานที่พูด และจุดประสงค์ในการพูด
2. ขั้นการฝึก การฝึกจะกระทำทันทีหลังจากเสนอเนื้อหา อาจจะฝึกพูดพร้อมๆ กันหรือเป็นคู่โดยการฝึกเริ่มจากการฝึกโดยมีกรอบหรือการควบคุม ต่อมาฝึกการควบคุมลงจนนักเรียนสามารถใช้ภาษาได้
3. ขั้นถ่ายโอน เป็นขั้นตอนที่นำความรู้ที่ได้มาใช้ในการใช้ภาษาอย่างอิสระ ใกล้เคียงกับสถานการณ์ที่เป็นจริง เช่น การทำบาทสมมติ การนำเสนอ การสาธิต เป็นต้น

3. การอ่าน

3.1 ความหมายของการอ่าน

ทัศนีย์ ศุภเมธี (2544 : 24) กล่าวว่า การอ่าน คือ การแปลสัญลักษณ์ที่เขียนหรือพิมพ์ให้มีความหมายออกมา ในการอ่านนักเรียนจะต้องเข้าใจความหมายและนำไปใช้ในการ



พูดและเขียนได้อย่างถูกต้อง

ราชบัณฑิตยสถาน (2546 : 13) ได้จัดคำว่า “การอ่าน” ไว้ที่คำว่า “อ่าน” เป็นกริยา แปลว่า ว่าตามตัวหนังสือออกเสียงตามตัวหนังสือดู หรือเข้าใจความหมายจากตัวหนังสือ สังเกตหรือพิจารณาดูให้เข้าใจ คิด นับ

สุนันทา สมใจ (2551 : 13) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการแปลความหมายของสัญลักษณ์โดยผ่านกระบวนการคิดไปสู่ความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน และเป็นการสื่อความคิดระหว่างผู้เขียนไปยังผู้อ่าน โดยใช้ประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับเรื่องภาษาและบริบทของสิ่งที่อ่านให้ได้ความหมายชัดเจนสมบูรณ์

จากข้อความที่ดังกล่าวสรุปได้ว่า การอ่าน คือ ความสามารถในการแปลความให้เข้าใจความหมายของคำ กลุ่มคำ ประโยค รวมทั้งเครื่องหมายสัญลักษณ์ต่างๆ สามารถนำมาแปลความหมายเพื่อรับสารส่งสารเพื่อเพิ่มพูนความรู้ ความเข้าใจ ประสบการณ์ ในการวิจัยครั้งนี้ ความสามารถในการสื่อความหมายด้านการอ่าน เป็นความสามารถในการอ่านข้อความ อ่านจดหมาย อ่านบทความได้เข้าใจในแบบวัดระดับความรู้ภาษาจีน (HSK) ระดับ 3

3.2 ประเภทของการอ่าน

สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2015 : 97) กล่าวว่า การอ่านแบ่งได้ 2 ประเภทคือ

1. การอ่านออกเสียง (Oral Reading) เป็นการอ่านเพื่อฝึกความถูกต้อง (Accuracy) และความคล่องแคล่ว (Fluency)
2. การอ่านในใจ (Silent Reading) เป็นการอ่านเพื่อรับรู้และทำความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน ซึ่งเป็นการอ่านอย่างมีจุดมุ่งหมาย

3.3 การจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการอ่าน

สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2015 : 99) แนะนำว่า การออกแบบกิจกรรมเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่าน มีขั้นตอนและกิจกรรมดังต่อไปนี้

1. กิจกรรมนำเข้าสู่การอ่าน (Pre-Reading Activities) เป็นการสร้างความสนใจและปูพื้นความรู้ในเรื่องที่จะอ่าน ครูผู้สอนอาจใช้กิจกรรมนำให้นักเรียนได้มีข้อมูลบางส่วนเพื่อช่วยสร้างความเข้าใจในบริบทก่อนเริ่มต้นอ่านสารที่กำหนดให้ โดยทั่วไป มี 2 ขั้นตอน คือ

1.1 ขั้น Personalization เป็นขั้นสนทนา โต้ตอบ ระหว่างครูกับนักเรียน หรือระหว่างนักเรียนกับนักเรียน เพื่อทบทวนความรู้เดิมและเตรียมรับความรู้ใหม่จากการอ่าน

1.2 ขั้น Predicting เป็นขั้นที่ให้นักเรียนคาดเดาเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน โดยอาจใช้รูปภาพ แผนภูมิหัวเรื่อง ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะได้อ่าน แล้วนำมาสนทนา หรืออภิปราย หรือหาคำตอบเกี่ยวกับภาพนั้นๆ หรืออาจฝึกกิจกรรมที่เกี่ยวกับคำศัพท์ เช่น ชิดเส้นใต้ หรือวงกลมล้อมรอบคำศัพท์ในสารที่อ่าน หรืออ่านคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่จะได้อ่าน เพื่อให้นักเรียนได้ทราบแนวทางว่าจะได้อ่านสารเกี่ยวกับเรื่องใด เป็นการเตรียมตัวล่วงหน้าเกี่ยวกับข้อมูลประกอบการอ่าน และค้นหาคำตอบที่จะได้จากการอ่านสารนั้นๆ หรือทบทวนคำศัพท์จากความรู้เดิมที่มีอยู่ ซึ่งจะปรากฏในสารที่จะได้อ่าน โดยอาจใช้วิธีบอกความหมาย หรือทำแบบฝึกหัดเติมคำ ฯลฯ



2. กิจกรรมระหว่างการอ่าน หรือขณะที่สอนอ่าน (While-Reading Activities) เป็นการทำความเข้าใจโครงสร้างและเนื้อความในเรื่องที่อ่านกิจกรรมนี้ไม่ใช่การทดสอบการอ่าน แต่เป็นการ ฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ กิจกรรมระหว่างการอ่านนี้ ควรหลีกเลี่ยงการจัดกิจกรรมที่มุ่งเน้นให้นักเรียนได้ปฏิบัติทักษะอื่นๆ เช่น การฟัง หรือการเขียน อาจจัดกิจกรรมให้พูดโต้ตอบได้บ้างเล็กน้อย เนื่องจากจะเป็นการเบี่ยงเบนทักษะที่ต้องการฝึกไปสู่ทักษะอื่นโดยไม่ได้เจตนา กิจกรรมที่จัดให้ในขณะอ่าน ควรเป็นประเภทต่อไปนี้

2.1 Questioning คือ การตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ขณะอ่านจบย่อหน้า เพื่อให้ทราบว่ามีใคร ทำอะไร ที่ไหน และอย่างไร

2.2 Predicting คือ การให้คาดเดาย่อหน้าต่อไปน่าจะพูดเกี่ยวกับอะไร

2.3 Clarifying คือ การหาความชัดเจนของคำศัพท์ หรือวลี ในเนื้อเรื่องที่อ่าน

2.4 Summarizing คือ การสรุปในแต่ละย่อหน้าที่อ่านเพื่อจับใจความสำคัญ

2.5 Matching คือ อ่านแล้วจับคู่คำศัพท์ กับ คำจำกัดความ หรือ จับคู่ประโยค เนื้อเรื่องกับภาพแผนภูมิ

2.6 Ordering คือ อ่านแล้วเรียงภาพ แผนภูมิ ตามเนื้อเรื่องที่อ่าน หรือ เรียงประโยค (Sentences) ตามลำดับเรื่องหรือเรียงเนื้อหาแต่ละตอน (Paragraph) ตามลำดับของเนื้อเรื่อง

2.7 Completing คือ อ่านแล้วเติมคำ สำนวน ประโยค ข้อความลงในภาพ แผนภูมิ ตาราง ฯลฯ ตามเรื่องที่อ่าน

2.8 Correcting คือ อ่านแล้วแก้ไขคำ สำนวน ประโยค ข้อความให้ถูกต้องตามเนื้อเรื่องที่ได้อ่าน

2.9 Deciding คือ อ่านแล้วเลือกคำตอบที่ถูกต้อง (Multiple Choice) หรือ เลือกประโยคถูกผิด (True/False) หรือ เลือกว่ามีประโยชน์นั้นๆ ในเนื้อเรื่องหรือไม่ หรือ เลือกว่าประโยคนั้นเป็นข้อเท็จจริง (Fact)หรือ เป็นความคิดเห็น (Opinion)

2.10 Supplying/Identifying คือ อ่านแล้วหาประโยคหัวข้อเรื่อง (Topic Sentence) หรือ สรุปใจความสำคัญ (Conclusion) หรือ จับใจความสำคัญ (Main Idea) หรือตั้งชื่อเรื่อง (Title) หรือ ย่อเรื่อง (Summary) หรือ หาข้อมูลรายละเอียดจากเรื่อง (Specific Information)

2.11 เขียนแผนผังความสัมพันธ์ของเนื้อเรื่อง

2.12 เติมข้อความลงในแผนผังของเนื้อเรื่อง

3. กิจกรรมหลังการอ่าน (Post-Reading Activities) เป็นกิจกรรมที่มุ่งให้นักเรียนได้ฝึกการใช้ภาษาในลักษณะทักษะสัมพันธ์เพิ่มขึ้นจากการอ่าน ทั้งการฟัง การพูด และการเขียน หลังจากที่ได้ฝึกปฏิบัติกิจกรรมระหว่างการอ่านแล้ว โดยอาจฝึกการแข่งขันเกี่ยวกับคำศัพท์ สำนวน ไวยากรณ์ จากเรื่องที่ได้อ่านเป็นการตรวจสอบทบทวนความรู้ ความถูกต้องของคำศัพท์ สำนวน ไวยากรณ์ หรือฝึกทักษะการฟังการพูด โดยให้นักเรียนร่วมกัน ตั้งคำถามเกี่ยวกับ



เนื้อเรื่องแล้ว ช่วยกันหาคำตอบ สำหรับนักเรียนระดับสูงอาจให้พูดอภิปรายเกี่ยวกับอารมณ์หรือเจตคติของผู้เขียนเรื่องนั้น หรือฝึกทักษะการเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ได้อ่าน ให้แสดงบทบาทสมมติ ให้เขียนเรื่องหรือเขียนโต้ตอบ เช่น เขียนจดหมาย เขียนบทสนทนา เขียนแบบฟอร์ม วาดรูป เป็นต้น ควรฝึกให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น สรุปสาระและสิ่งที่ได้จากการอ่านหรือประสบการณ์ การคิดแก้ปัญหา หรือแสดงความคิดสร้างสรรค์ทุกครั้ง

4. การเขียน

4.1 ความหมายของการเขียน

จูไรรัตน์ ลักษณะศิริ (2540 : 169) ให้ความหมายของการเขียนว่า การเขียน หมายถึง การสื่อสารด้วยตัวอักษรเพื่อถ่ายทอดความรู้ ความคิด อารมณ์ ความรู้สึก ประสบการณ์ ข่าวสาร และจินตนาการจากผู้เขียนไปสู่ผู้อ่าน

วรรณิ โสมประยูร (2544 : 475) ได้อธิบายว่า การเขียนหมายถึง การถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด และความต้องการของบุคคลออกมาเป็นสัญลักษณ์ คือตัวอักษร เพื่อสื่อความหมายให้ผู้อื่นได้เข้าใจ

กัลยา สหชาติโกสิย (2545 : 5) กล่าวว่า การเขียนคือการสื่อสารกันด้วยลายลักษณ์อักษร ซึ่งผู้เขียนจะต้องรู้จักรวบรวมความรู้ ความคิดของตนเอง แล้วเรียบเรียงเป็นตัวอักษรเพื่อสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจได้ตามความประสงค์

อัจฉราวดี สวัสดิ์สุข (2549 : 43) กล่าวว่า การเขียนเป็นการสื่อสารความรู้ ข้อเท็จจริง แสดงความรู้ ความคิดและความรู้สึกที่มีอยู่ในใจออกมาเพื่อให้ผู้อื่นรับรู้ โดยใช้สัญลักษณ์ คือตัวอักษรเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจเจตนา จินตนาการ อารมณ์ของผู้เขียน

จากข้อความที่ดังกล่าวสรุปได้ว่า การเขียนคือ กระบวนการทางความคิดที่ถ่ายทอดออกมาเป็นลายลักษณ์อักษรและถูกต้องตามหลักเกณฑ์ทางภาษา สามารถสื่อสารกันเข้าใจในการวิจัยครั้งนี้ ความสามารถในการสื่อความหมายด้านการเขียน เป็นความสามารถในการใช้โครงสร้างประโยคที่ถูกต้อง ใช้คำที่สื่อความหมายชัดเจนในการเรียงลำดับเหตุการณ์ในแบบวัดระดับความรู้ภาษาจีน (HSK) ระดับ 3

4.2 องค์ประกอบของการเขียน

สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2015 : 132) กล่าวว่า การเขียนมีองค์ประกอบดังต่อไปนี้

1. เนื้อหา (Content) ข้อความที่ผู้เขียนต้องการสื่อให้กับผู้อ่าน
2. รูปแบบ (Form) การวางรูปแบบของการเขียน
3. ไวยากรณ์ (Grammar) การใช้ไวยากรณ์ และโครงสร้างประโยคต่างๆ
4. สีสานในการใช้ภาษา (Style) การเลือกใช้ศัพท์ สำนวนเพื่อให้เกิด

อรรถรสทางภาษา

5. กลไกทางภาษา (Mechanics) การใช้เครื่องหมายวรรคตอน การสะกด คำศัพท์ และการใช้อักษรตัวเล็กและใหญ่ได้อย่างถูกต้อง

4.3 การจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการเขียน

สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2015 : 133) กล่าวว่า การเขียนแบ่งเป็น 4 ประเภทดังต่อไปนี้



1. การเขียนแบบคัดลอก (Mechanical Copying) คือการลอกคำข้อความ หรือประโยคโดยไม่ต้องสร้างภาษาของตนเอง การเขียนแบบนี้ไม่ได้เอื้อให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการสร้างภาษาของตนเอง ลักษณะกิจกรรมแบบนี้อาจไม่ท้าทายความสามารถของนักเรียน ครูจึงควรพิจารณาไม่ควรจัดกิจกรรมการเขียนในแบบนี้มากเกินไป

2. การเขียนแบบควบคุม (Controlled Writing) เป็นการเขียนที่มุ่งเน้นในเรื่องความถูกต้องของรูปแบบ กิจกรรมที่นำมาใช้ในการฝึกเขียนแบบนี้ เช่น

2.1 Copying เป็นการฝึกเขียนโดยการคัดลอกคำ ประโยค หรือข้อความที่กำหนดให้

2.2 Gap Filling เป็นการฝึกเขียนโดยเลือกคำที่กำหนดให้ มาเขียนเติมลงในช่องว่างของประโยค

2.3 Re-ordering Words เป็นการฝึกเขียนโดยเรียงเรียงคำที่กำหนดให้เป็นประโยค

2.4 Changing Forms of Certain words เป็นการฝึกเขียนโดยเปลี่ยนแปลงคำที่กำหนดให้ในประโยคให้เป็นรูปพจน์ หรือรูปกาลต่างๆ หรือรูปประโยคคำถาม ประโยคปฏิเสธ ฯลฯ

2.5 Substitution Tables เป็นการฝึกเขียนโดยเลือกคำที่กำหนดให้ในตารางมาเขียนเป็นประโยคตามโครงสร้างที่กำหนด

3. การเขียนแบบกึ่งควบคุม (Less-Controlled Writing) เป็นแบบฝึกเขียนที่มีการควบคุมน้อยลง และนักเรียนมีอิสระในการเขียนมากขึ้น กิจกรรมฝึกการเขียนแบบกึ่งอิสระมีดังนี้

3.1 Sentence Combining เป็นการฝึกเขียนโดยเชื่อมประโยค 2 ประโยคเข้าด้วยกัน ด้วยคำขยายหรือคำเชื่อมประโยค

3.2 Describing People เป็นการฝึกการเขียนบรรยาย คน สัตว์ สิ่งของ สถานที่ โดยใช้คำคุณศัพท์แสดงคุณลักษณะของสิ่งที่กำหนดให้

3.3 Questions and Answers Composition เป็นการฝึกการเขียนเรื่องราว ภายหลังจากการฝึกถามตอบปากเปล่าแล้ว โดยอาจให้จับคู่แล้วสลับกันถามตอบปากเปล่าเกี่ยวกับเรื่องราวที่กำหนดให้ แต่ละคนจดบันทึกคำตอบของตนเองไว้ หลังจากนั้นจึงให้เขียนเรียบเรียงเป็นเรื่องราว 1 ย่อหน้า

3.4 Parallel Writing เป็นการฝึกการเขียนเรื่องราวเทียบเคียงกับเรื่องที่อ่าน โดยเขียนจากข้อมูลหรือประเด็นสำคัญที่กำหนดให้ ซึ่งมีลักษณะเทียบเคียงกับความหมาย และโครงสร้างประโยคของเรื่องที่อ่าน

3.5 Dictation เป็นการฝึกเขียนตามคำบอก ซึ่งเป็นกิจกรรมที่วัดความรู้ความสามารถของนักเรียนในหลายๆ ด้าน เช่น การสะกดคำ ความเข้าใจด้านโครงสร้างประโยค ไวยากรณ์ รวมถึงความหมายของคำประโยค หรือข้อความที่เขียน

4. การเขียนแบบอิสระ (Free Writing) เป็นแบบฝึกเขียนที่ไม่มีการควบคุมแต่อย่างใด นักเรียนมีอิสระเสรีในการเขียน เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นนาการ



อย่างกว้างขวาง กิจกรรมการเขียนแบบนี้ครูจะต้องเตรียมนักเรียนเป็นอย่างดีก่อนที่จะให้นักเรียนเขียน โดยมีหลักในการเตรียมตัวดังนี้

4.1 กำหนดเนื้อหาก่อนการเขียนโดยการพูดคุยเกี่ยวกับสิ่งที่จะเขียน ควรให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นให้มากที่สุด

4.2 ครูไม่ควรกำหนดหัวข้อเรื่องซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่นักเรียนมีประสบการณ์ ครูไม่ควรสั่งงานเขียนลักษณะนี้ให้เป็นการบ้านโดยไม่ได้ช่วยนักเรียนเตรียมตัวในการเขียน และไม่ควรกำหนดให้นักเรียนเขียนหัวข้อหรือเรื่องที่ยากเกินความสามารถของนักเรียน นอกจากกิจกรรมการเขียนที่กล่าวมา ยังมีกิจกรรมการเขียนอีก เช่น

4.3 การเขียนเรื่องราวของตัวเอง (Writing about yourself)

4.4 การเขียนเรื่องราวเกี่ยวกับครอบครัวและเพื่อน (Writing about your family and friends)

4.5 การเขียนเกี่ยวกับกิจวัตรประจำวัน (Writing about daily Activities)

4.6 การเขียนเกี่ยวกับการดำเนินชีวิต (Writing about lifestyles)

4.7 การเขียนเกี่ยวกับบุคคลต่างๆ (Writing about people)

4.8 การเขียนเกี่ยวกับสถานที่ต่างๆ (Writing about places)

4.9 การเขียนบรรยาย (Writing a description)

4.10 การเขียนคำสั่ง (Writing instructions)

4.11 การเขียนเกี่ยวกับเหตุการณ์ในอดีต (Writing about past events)

4.12 การจดยรายการการซื้อของ (Making a shopping list)

4.13 การเขียนบัตรอวยพร (Writing greeting cards)

4.14 การเขียนป้าย (Writing labels)

4.15 การเขียนข้อความบนกำแพงตามอาคารต่างๆ (Writing graffiti on a wall)

4.16 การเขียนจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-mail writing)

4.17 การทำข้อสอบการสะกดคำ (Doing a spelling test)

4.18 การเขียนไปรษณียบัตร (Writing a postcard)

4.19 การเขียนบันทึกประจำวัน (Writing diary)

4.20 การเขียนบันทึกข้อความให้กับครอบครัว (Taking notes for the family)

4.21 การเขียนบัตรเชิญ (Writing an invitation)

4.22 การเขียนคำสั่ง (Writing instructions for others)

4.23 การเขียนใบสั่งจ่ายเงิน (Writing a cheque)

4.24 การเขียนบันทึกข้อความทางโทรศัพท์ (Taking a phone message)

4.25 การเขียนคำสุภาษิต (Writing a proverb)



4.26 การเขียนที่อยู่ (Writing an address)

6. การวัดการประเมินของความสามารถในการสื่อความหมายทุกด้าน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2558 : 196) กล่าวว่า การวัดและประเมินผลภาษา ประกอบด้วย

1. การทดสอบ (Paper-and-Pencil Tests) ได้แก่ ข้อสอบมาตรฐาน แบบทดสอบท้ายหน่วยและแบบทดสอบที่ครูสร้าง
2. การประเมินด้วยการสื่อสารส่วนบุคคล (Personal Communication) ได้แก่ การสื่อสารเป็นรายบุคคล การอภิปรายกลุ่มย่อย และการสัมภาษณ์
3. การประเมินการปฏิบัติ (Performance) ได้แก่ โครงการงาน วาดภาพ สานิต กล่าวสุนทรพจน์ได้วาที่ เขียนรายงาน ทดลอง และวิดิทัศน์หรือบันทึกเสียง
4. การสังเกต (Observation and Perception) ได้แก่ สังเกตจากการที่นักเรียน มีปฏิสัมพันธ์และเข้าร่วมกิจกรรมกับผู้อื่นในชั้นเรียน

ในงานวิจัยนี้ ความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีน หมายถึง ความสามารถของผู้เรียนในการใช้ภาษาจีนทั้ง 4 ด้านในการวัดระดับความรู้ภาษาจีน (HSK) ระดับ 3 ก็คือ สามารถรับรู้ภาษาจีน ฟังข้อความสั้นแล้วสามารถนำมาสื่อความได้ ฟังแล้วสามารถปฏิบัติตามได้ ฟังบทสนทนาแล้วเข้าใจ สามารถออกเสียงคำศัพท์และประโยคได้ถูกต้อง สามารถตอบคำถาม พูดสนทนาโต้ตอบตามสถานการณ์ต่างๆ ได้ พูดขอเรื่อง ขอความช่วยเหลือได้ สามารถอ่านข้อความ อ่านจดหมาย อ่านบทความได้เข้าใจ สามารถใช้โครงสร้างประโยคที่ถูกต้อง ใช้คำที่สื่อความหมายชัดเจน ในการเรียงลำดับเหตุการณ์

การวัดการประเมินของความสามารถในการสื่อความหมายของทุกด้านมีดังต่อไปนี้

6.1 การวัดการประเมินของความสามารถในการสื่อความหมายด้านการฟังและการพูด

คณะอาจารย์สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2552 : 24) ได้กล่าวว่า การวัดด้านทักษะพิสัย เป็นการวัดจากการที่ให้ผู้เรียนเป็นผู้แสดงพฤติกรรม ประกอบด้วยเครื่องมือดังนี้ การสังเกต แบบบันทึก การจัดอันดับคุณภาพ การสร้างเครื่องมือวัดด้านทักษะพิสัยที่เกี่ยวกับการฟังและการพูดมีรูปแบบการวัดดังนี้

1. การให้ฟังเทป
2. ให้นักเรียนสนทนา

สุภัทรา อักษรบุเคราะห์ (2530 : 34-90) ได้แนะนำการวัดการประเมินผลทักษะการฟังและการพูดดังต่อไปนี้

1. ให้ตอบคำถาม ผู้สอนถามคำถามหรือให้ฟังจากเทปแล้วให้ตอบคำถาม
2. ให้ฟังแล้วลำดับภาพเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เพื่อลำดับการสนทนาที่เกิดขึ้น
3. ให้ฟังบทสนทนาแล้วตอบคำถาม
4. ใช้ทดสอบโคลซ แบบเขียนหรือแบบปากเปล่า โดยให้ผู้เรียนฟังจากผู้สอนหรือเทป แล้วเติมคำที่ขาดหายไปจากบทสนทนา ข้อความหรือเรื่องเล่า

จากข้อความที่ดังกล่าวสรุปได้ว่า รูปแบบการวัดการประเมินความสามารถในการสื่อความหมายด้านการฟังมีการให้ฟังเทปและตอบคำถามและให้นักเรียนสนทนา ในการวิจัยครั้งนี้



ผู้วิจัยจะวัดความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการฟังของผู้เรียนด้วยเทป ซึ่งเป็นแบบทดสอบมาตรฐานของ HSK ระดับ3 มีข้อสอบทั้งหมด 40 ข้อ

การวัดการประเมินผลทักษะการพูด มีวิธีดังต่อไปนี้

1. ให้อธิบายรูปภาพหรือการฟังเทปโดยใช้ศัพท์และโครงสร้างที่เรียนแล้ว
ตลอดจนสังเกตผู้ที่เกี่ยวข้องในภาพ ในเรื่องเพศ วัย วุฒิ สถานภาพทางสังคม อาชีพ
สภาพแวดล้อม สีหน้า ท่าทาง น้ำเสียง อากัปกิริยา และความรู้สึก ตลอดจนความสัมพันธ์
ผู้เกี่ยวข้อง หรือคู่สนทนาในภาพที่สามารถจะเดาได้จากภาพหรือการฟังเทป
 2. ให้สนทนาเป็นคู่ๆ โดยสร้างสถานการณ์ให้
 3. ให้บันทึกตารางเวลาทำงานแล้วนัดการประชุมสำหรับครั้งต่อไป
 4. ให้อธิบายเพื่อนๆ หลังจากสำรวจกิจกรรมที่เพื่อนๆ ทำมากที่สุด
 5. ให้สัมภาษณ์เป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม
 6. ให้บรรยายโดยเล่าเรื่องราวใช้จินตนาการของตนเองหรือประสบการณ์จริง
- จากข้อความที่ดังกล่าวสรุปได้ว่า เพื่อประเมินความสามารถในการสื่อความหมาย
ภาษาจีนของผู้เรียนตามสภาพจริง การวัดการประเมินทักษะการฟังและการพูดควรดำเนินการใน
ระหว่างการจัดการเรียนรู้ ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะประเมินความสามารถในการสื่อความหมาย
ภาษาจีนด้านการพูดของผู้เรียนด้วยวิธีที่ให้ตอบคำถามและให้สนทนาเป็นคู่ และเครื่องมือการให้
คะแนนจะเป็น Rubric Score

ไซลัน สาและ (2546 : เว็บไซต์) ได้แนะนำเกณฑ์การให้คะแนน (Scoring rubrics) ดังต่อไปนี้

1. ความหมายของ Rubrics
Rubrics คือ เครื่องมือในการให้คะแนน (Scoring Tool) ที่เกิดจากการ
รวมระหว่างเกณฑ์การให้คะแนน (Scoring Criteria) กับ มาตรฐานค่าหรือระดับคะแนน
(Rating Scale) เพื่อระบุถึงความแตกต่างของผลงาน หรือประสิทธิภาพ (Proficiency) ของงาน
สำหรับเป็นแนวทางที่จะนำไปใช้ในการประเมินผลงานของนักเรียนต่อไป
2. จุดประสงค์ของการสร้าง Rubrics
 - 2.1 เพื่อประเมินกระบวนการ (Process) เช่น ประเมินการเรียนรู้เป็นทีม
ประเมินการนำเสนอปากเปล่า การอภิปราย การสาธิต เป็นต้น
 - 2.2 เพื่อประเมินผลผลิต (Product) เช่น ประเมินแฟ้มสะสมงาน
รายงานการวิจัย นิทรรศการผลงานศิลปะ เป็นต้น
3. ลักษณะของ Rubrics ที่ดี
 - 3.1 มีความเกี่ยวข้องกับจุดมุ่งหมาย หรือเป้าหมายทั่วไป (General Goals) กล่าวคือ เกี่ยวข้องกับงานที่ทำ
 - 3.2 จำแนกการปฏิบัติได้อย่างเที่ยงตรง (Performances validly)
 - 3.3 ในแต่ละ Rubric จะไม่มีการรวมเกณฑ์ให้คะแนน
 - 3.4 วิเคราะห์ได้อย่างละเอียด
 - 3.5 ภาษาที่ใช้อธิบายคุณลักษณะงาน จำแนกคุณภาพของงานได้ถูกต้อง
 - 3.6 สามารถตัดสินงานได้ถูกต้อง



3.7 อธิบายอย่างชัดเจนในแต่ละระดับของคะแนน และ มีความแม่นยำตรง ในการให้คะแนนในตัวของมันเอง

3.8 ตัดสินให้คะแนนจากผลงานที่ปฏิบัติ มากกว่ากระบวนการ รูปแบบ เนื้อหา หรือ ความตั้งใจในการทำงาน

4. องค์ประกอบของเกณฑ์การให้คะแนน (Scoring Rubrics)

4.1 ประเด็นที่จะประเมิน (Criteria) คือ สิ่งที่จะสะท้อนผลการเรียนรู้หลักๆ หรือมาตรฐานการเรียนรู้ที่เป็นเป้าหมายของแต่ละหน่วย/ภาระงาน

4.2 ระดับความสามารถ (Performance Levels) ส่วนใหญ่จะกำหนด เป็นเลขที่มากกว่าเลขคู่ ทั้งนี้เพื่อป้องกันการให้คะแนนที่ตกอยู่ตรงกลาง ทำให้จำแนกความสามารถได้ ยาก และแต่ละระดับอาจกำหนดเป็นตัวเลขหรือคำแสดงคุณภาพต่างๆ เช่น ดีมาก ดี พอใช้ ยังต้อง ปรับปรุง

4.3 คำอธิบายคุณภาพของแต่ละระดับความสามารถ (Quality Descriptors) ว่าคุณภาพของความสามารถแต่ละระดับที่คาดหวังนั้นเป็นอย่างไร คำบรรยายเหล่านี้ จะต้องมีความชัดเจนในการใช้ภาษาที่กระชับกระฉับ เข้าใจง่าย และเห็นความแตกต่างระหว่างระดับ ความชัดเจน

5. การกำหนดระดับคะแนนใน Rubrics

การกำหนดระดับคะแนนใน Rubrics ส่วนใหญ่จะมีตั้งแต่ 3-8 ระดับ ขึ้นอยู่กับลักษณะของงานและความต้องการของครู การให้ระดับคะแนน 3 ระดับ คือ สูง-ปาน กลาง-ต่ำ เป็นการง่ายในการอธิบายคุณลักษณะและง่ายต่อการตัดสินใจ แต่บางคนชอบใช้ 4 ระดับ เพราะสัมพันธ์กับการให้ Grade คือ 1,2,3 และ 4

6. ขั้นตอนการสร้างเกณฑ์การให้คะแนน

6.1 เนื้อหา หน่วยการเรียนรู้หรือภาระงานที่กำหนดขึ้นนั้นตรงกับมาตรฐาน การเรียนรู้ข้อใด

6.2 ประเด็นที่จะนำมาประเมินภาระงานนั้นสามารถบอกได้ว่าเป็นคุณภาพ ของผู้เรียนตามมาตรฐานการเรียนรู้ข้อใดบ้าง

6.3 จัดทำกรอบการประเมินที่ครอบคลุมประเด็นที่จะนำมาประเมิน

6.4 อธิบายการแสดงออกถึงระดับความสามารถตามประเด็นที่กำหนดเป็น ระดับๆ

6.5 ทดลองหาความชัดเจนของเกณฑ์โดยให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาและให้ ผู้เรียนได้ทำความเข้าใจ

6.6 หลังจากนำเกณฑ์ไปใช้ประเมินผู้เรียนแล้วให้หาข้อดี ข้อควรปรับปรุง แก้ไขด้านต่างๆ เช่น ความชัดเจน ความสะดวกในการนำไปใช้ ฯลฯ

6.7 ทบทวนและปรับปรุงเกณฑ์ที่ยังมีข้อบกพร่องหรือพัฒนาเกณฑ์อื่นๆ ให้ดียิ่งขึ้น

จากข้อความที่กล่าวสรุปได้ว่า Rubric Score เป็นเครื่องมือที่ดีในการให้คะแนน สำหรับการประเมินความสามารถในการสื่อความหมาย ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะสร้างแบบประ



ประเมินความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้วย Rubric Score ที่มีระดับคะแนน 5 ระดับ ดีเยี่ยม ดีมาก ดี พอใช้ และไม่ผ่าน

6.2 การวัดการประเมินของความสามารถในการสื่อความหมายด้านการอ่านและการเขียนในการวิจัยครั้งนี้ ความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการอ่านและการเขียน รวมถึงความสามารถในการอ่านข้อความ อ่านจดหมาย อ่านบทความได้เข้าใจ และความสามารถในการใช้โครงสร้างประโยคที่ถูกต้อง ใช้คำที่สื่อความหมายชัดเจนในการเรียงลำดับเหตุการณ์ ซึ่งเหมาะกับการวัดด้วยแบบทดสอบ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

อรนุช ศรีสะอาด (2546 : 71) ได้กล่าวว่า แบบทดสอบที่วัดสมรรถภาพสมองด้านต่างๆ ที่ผู้เรียนได้รับการเรียนรู้มาแล้วมีอยู่เท่าใดสามารถแบ่งเป็น 2 ชนิด คือ

1. แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเอง หมายถึง ชุดข้อคำถามที่ครูเป็นผู้สร้าง เป็นข้อคำถามที่เกี่ยวกับความรู้ที่ผู้เรียนได้เรียนมาในห้องเรียนว่า ผู้เรียนมีความรู้มากแค่ไหน
2. แบบทดสอบมาตรฐาน หมายถึงแบบทดสอบที่สร้างขึ้นจากผู้เชี่ยวชาญในแต่ละสาขาวิชา และได้ผ่านการทดลองหาคุณภาพหลายครั้งจนมีคุณภาพที่ดีพอ สามารถใช้เป็นหลักและเปรียบเทียบผลเพื่อประเมินค่าของการเรียนการสอนในเรื่องนั้นๆ ได้

บุญชม ศรีสะอาด (2543 : 53) ได้กล่าวว่า แบบทดสอบที่ใช้วัดความรู้ความสามารถของบุคคลในด้านวิชาการซึ่ง เป็นผลจากการเรียนรู้ในเนื้อหาสาระและตามจุดประสงค์ของวิชา หรือเนื้อหาที่สอนนั้น โดยทั่วไปจะวัดที่เรียนในโรงเรียน วิทยาลัย มหาวิทยาลัย หรือสถาบันการศึกษาต่างๆ อาจจำแนกออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. แบบทดสอบอิงเกณฑ์ (Criterion Referenced Test) หมายถึง แบบทดสอบที่สร้างขึ้นตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม มีคะแนนจุดตัดหรือคะแนนเกณฑ์สำหรับใช้ตัดสินว่าผู้สอบมีความรู้ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้หรือไม่ การวัดตรงตามจุดประสงค์เป็นหัวใจสำคัญของข้อสอบในแบบทดสอบประเภทนี้
2. แบบทดสอบอิงกลุ่ม (Norm Referenced Test) หมายถึง แบบทดสอบที่มุ่งสร้างเพื่อวัดให้ครอบคลุมหลักสูตร จึงสร้างตามตารางวิเคราะห์หลักสูตรความสามารถในการจำแนกผู้สอบตามความเก่งอ่อนได้ดี เป็นหัวใจของข้อสอบในแบบทดสอบประเภทนี้

เยาวดี วิบูลย์ศรี (2539 : 42) ได้กล่าวว่า แบบทดสอบ เป็นเครื่องมือที่ใช้วัดความสามารถของผู้สอบด้านพุทธิพิสัย ต้องมีความตรงตามเนื้อหาเรื่อง การสร้างแบบทดสอบที่ดีจะต้องมีการเตรียมตัวและการวางแผน โดยปกติกรรมวิธีการสร้างแบบทดสอบมี 4 ขั้นตอนดังนี้

1. กำหนดวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมทั่วไปของการสอบให้อยู่ในรูปของวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม โดยระบุเป็นข้อๆ และให้วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมเหล่านั้น สอดคล้องกับเนื้อหาสาระทั้งหมดที่จะทำการทดสอบด้วย
2. กำหนดโครงเรื่องของเนื้อหาสาระที่จะทำการทดสอบให้ครบถ้วน
3. เตรียมตารางเฉพาะ หรือผังของแบบสอบ เพื่อแสดงถึงน้ำหนักของเนื้อหาวิชาแต่ละส่วน และพฤติกรรมต่างๆ ที่ต้องการทดสอบให้เด่นชัด สั้นกระชับรัด และมีความชัดเจน
4. สร้างข้อสอบทั้งหมดที่ต้องการจะทดสอบให้เป็นไปตามสัดส่วนของน้ำหนักที่ระบุไว้ในตารางเฉพาะ



คณะอาจารย์สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2555 : 28) ได้กล่าวว่าแบบทดสอบ เป็นชุดของคำถามที่มุ่งวัดผลการเรียนรู้ในเนื้อหาสาระต่างๆ ทั้งด้านความรู้ความสามารถ ทักษะของผู้เรียน หลังจากดำเนินการจัดการเรียนการสอนไปแล้ว เพื่อดูว่าผู้เรียนมีพัฒนาการเพิ่มขึ้นหรือไม่ มากน้อยเพียงใด ซึ่งมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1. กำหนดวัตถุประสงค์
2. กำหนดสิ่งที่ต้องการวัด
3. จัดทำแบบทดสอบฉบับร่าง
4. ตรวจสอบคุณภาพแบบทดสอบ
5. จัดทำแบบทดสอบฉบับสมบูรณ์

จากข้อความดังกล่าวสรุปได้ว่า แบบทดสอบหมายถึงชุดที่ใช้วัดความเข้าใจความสามารถของผู้เรียน ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะใช้แบบวัดความรู้ระดับภาษาจีน (HSK) ระดับ3 ในการวัดการประเมินความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการอ่าน ซึ่งเป็นแบบทดสอบอิงเกณฑ์และแบบทดสอบมาตรฐาน มีทั้งหมด 40 ข้อ ส่วนการวัดความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการเขียน เป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างเอง มีทั้งหมด 30 ข้อ

เจตคติต่อการเรียน

1. ความหมาย

บุญธรรม กิจปริดาภิสุทธิ (2524 : 117) กล่าวว่า เจตคติเป็นกิริยาท่าทีที่แสดงออกของคนเราที่มีต่อสิ่งเร้าต่างๆ

เชิดศักดิ์ โฆวสินธุ์ (2520 : 38) กล่าวว่า เจตคติเป็นความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่างๆ อันเป็นผลเนื่องมาจากการเรียนรู้ประสบการณ์และเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมหรือแนวโน้มที่ตอบสนองสิ่งเร้านั้นๆ ไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่งอาจเป็นไปได้ทางสนับสนุนหรือคัดค้านก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับกระบวนการอบรม ให้เห็นรู้ระเบียบวิธีของสังคม ซึ่งเจตคตินี้จะแสดงออกหรือปรากฏให้เห็นได้ชัดในกรณีที่สิ่งเร้านั้นเป็นสิ่งเร้าทางสังคม

Good (1995 : 48) กล่าวว่า เจตคติคือ ความพร้อมที่จะแสดงออกในลักษณะหนึ่ง อาจเป็นการเข้าหรือหนีหรือต่อต้านสถานการณ์บางอย่าง บุคคล หรือสิ่งใด

Allport (1935 : 418) ได้ให้ความหมายของเจตคติว่า เป็นสภาวะของความพร้อมทางจิตใจซึ่งเกิดจากประสบการณ์ สภาวะความพร้อมนี้เป็นแรงที่กำหนดทิศทางของปฏิกิริยาระหว่างบุคคลที่มีต่อบุคคล สิ่งของและ สถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง

จากข้อความดังกล่าวสรุปได้ว่า เจตคติหมายถึง ความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งหรือคนอื่น ความรู้สึกนี้ค่อนข้างจะแน่นอนและมีทิศทางในการแสดงออกให้เห็นว่า ชอบหรือไม่ชอบ ยอมรับหรือไม่ยอมรับ ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดว่า เจตคติต่อการเรียนภาษาจีนหมายถึง ความรู้สึกและความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อวิชาภาษาจีนในด้านความชอบหรือไม่ชอบ และการตระหนักในคุณค่าของการเรียนภาษาจีน



2. องค์ประกอบของเจตคติ

ประสาธ อิศรปรีดา (2523 : 177-178) กล่าวว่าองค์ประกอบของเจตคติมีดังต่อไปนี้

1. องค์ประกอบด้านความรู้ (Cognitive Component) ได้แก่ ความรู้สึกความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหา หรือข้อเท็จจริง หรือมีสิ่งเกี่ยวข้องกับสิ่งนั้น
2. องค์ประกอบด้านความรู้สึก (Affective Component) ได้แก่ความรู้สึกพอใจ-ไม่พอใจ ชอบ-ไม่ชอบ ฯลฯ
3. องค์ประกอบด้านมุ่งการกระทำ (Action Tendency Component) ผู้ที่ชอบอะไรอย่างหนึ่ง เขาก็มีแนวโน้มที่จะประกอบพฤติกรรมในแนวทางที่เขาชอบนั้น ตรงข้ามหากเขาไม่ชอบก็คงละเว้นที่จะประกอบพฤติกรรมนั้นๆ

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2534 : 210-211) กล่าวว่าองค์ประกอบของเจตคติมีดังต่อไปนี้

1. ความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Component) เป็นองค์ประกอบด้านความรู้ ความเข้าใจของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้านั้นๆ เพื่อเป็นเหตุผลที่จะสรุปความ และรวมเป็นความเชื่อ หรือช่วยในการประเมินค่าสิ่งเร้านั้นๆ
2. ความรู้สึกและอารมณ์ (Affective Component) เป็นองค์ประกอบด้านความรู้สึก หรืออารมณ์ของบุคคล ที่มีความสัมพันธ์กับสิ่งเร้า ต่างเป็นผลต่อเนื่องมาจากที่บุคคลประเมินค่าสิ่งเร้านั้น แล้วพบว่าพอใจหรือไม่พอใจ ต้องการหรือไม่ต้องการ ดีหรือเลว
3. แนวโน้มพฤติกรรม (Behavioural Component) เป็นองค์ประกอบทางด้านความพร้อม หรือความโน้มเอียงที่บุคคลประพฤติปฏิบัติ หรือตอบสนองต่อสิ่งเร้าในทิศทางที่จะสนับสนุนหรือคัดค้าน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเชื่อ หรือความรู้สึกของบุคคลที่ได้รับจากการประเมินค่าให้สอดคล้องกับความรู้สึกที่มีอยู่

จากข้อความดังกล่าวสรุปได้ว่า องค์ประกอบของเจตคติมี 3 ประการ ได้แก่ ความรู้ ความรู้สึก และแนวโน้มทางพฤติกรรม

3. ประเภทของเจตคติ

เดียนใจ ทองดี (2549 : 89-91) ได้สรุปประเภทของเจตคติดังต่อไปนี้

1. เจตคติในด้านความรู้สึกหรืออารมณ์ (Affective Attitude) ประสบการณ์ที่คนได้สร้างความพึงพอใจและความสุขใจ จนกระทั่งให้มีเจตคติที่ดีต่อสิ่งนั้น ตลอดจนเรื่องอื่นๆ ที่คล้ายคลึงกัน
2. เจตคติทางปัญญา (Intellectual Attitude) เป็นเจตคติที่ประกอบด้วยความคิดและความรู้เป็นแกน บุคคลอาจมีเจตคติต่อบางสิ่งบางอย่างโดยอาศัยการศึกษา ความรู้ จนเกิดความเข้าใจและมีความสัมพันธ์กับจิตใจ คืออารมณ์และความรู้สึกรวม หมายถึง มีความรู้สึกจนเกิดความซาบซึ้งเห็นดีเห็นงามด้วย
3. เจตคติทางการกระทำ (Action-oriented Attitude) เป็นเจตคติที่พร้อมจะนำไปปฏิบัติ เพื่อสนองความต้องการของบุคคล
4. เจตคติทางด้านความสมดุล (Balanced Attitude) ประกอบด้วยความสัมพันธ์ทางด้านความรู้สึกและอารมณ์เจตคติทางปัญญาและเจตคติทางการกระทำ เป็นเจตคติที่สามารถ



ตอบสนองต่อความพึงพอใจในการทำงาน ทำให้บุคคลสามารถทำงานตามเป้าหมายของตนเองและองค์กรได้

5. เจตคติในการป้องกันตัวเอง (Ego-defensive Attitude) เป็นเจตคติเกี่ยวกับการป้องกันตนเองให้พ้นจากความขัดแย้งภายในใจ ประกอบด้วยความสัมพันธ์ทั้ง 3 ด้าน คือ ความสัมพันธ์ด้านความรู้สึก อารมณ์ ด้านปัญญาและด้านการกระทำ

จากข้อความที่ดังกล่าวสรุปได้ว่า เจตคติมี 4 ประเภท ได้แก่ ความรู้สึก ทางปัญญา ทางการกระทำ ความสมดุล และการป้องกันตัวเอง

4. ลักษณะของเจตคติ

เนลา ประเสริฐสังข์ (2542 : 256-257) ได้สรุป ลักษณะของเจตคติดังต่อไปนี้

1. เจตคติเป็นคุณลักษณะทางจิตใจหรือความรู้สึกของบุคคล
2. เจตคติเป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้หรือการได้รับประสบการณ์
3. เจตคติเป็นดัชนีที่จะชี้แนะทางการแสดงพฤติกรรม กล่าวคือ ถ้ามี เจตคติต่อสิ่งเร้อย่างไร ก็จะมีแนวโน้มของพฤติกรรมสอดคล้องกับลักษณะเจตคติ

4. เจตคติสามารถเปลี่ยนแปลงกันได้

5. เจตคติสามารถเปลี่ยนแปลงได้ด้วยการเรียนรู้หรือประสบการณ์ที่เหมาะสม

จากข้อความที่ดังกล่าวสรุปได้ว่า เจตคติเป็นความรู้สึกชนิดหนึ่ง ซึ่งเกิดจากการเรียนหรือประสบการณ์ที่ได้รับ สามารถชี้แนะทางการแสดงพฤติกรรมและเปลี่ยนแปลงได้

5. การวัดการประเมินของเจตคติ

กฤษณา สักดิ์ศรี (2530 : 208-211) กล่าวว่า การวัดเจตคติมีหลายวิธี เช่น การสังเกต การพยากรณ์ การแสดงออก การกระทำ การสัมภาษณ์ และการทดสอบตามวิธีดังต่อไปนี้

1. ใช้แบบวัดเจตคติโดยตรง หรือเรียกว่า มาตรฐานวัดเจตคติ (Attitude Scale) ที่นิยมใช้คือ แบบวัดเจตคติของลิเคิร์ท (The Likert Technique) และแบบวัดเจตคติของเธอร์สโตน (The Thurstone Method)

1.1 แบบวัดเจตคติของลิเคิร์ทเป็นวิธีที่นิยมที่สุด วิธีการคือใช้มาตรฐานประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ เห็นด้วยมากที่สุด = 5 คะแนน, เห็นด้วย = 4 คะแนน, ไม่แน่ใจ = 3 คะแนน, ไม่เห็นด้วย = 2 คะแนน, ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง = 1 คะแนน
ถ้าข้อความให้ตอบมี 20 ข้อ

ผู้ที่มีเจตคติที่ดีที่สุดต่อสิ่งเร้าที่ศึกษา ได้คะแนน 100

ผู้ที่มีเจตคติที่ดีต่อสิ่งเร้าที่ศึกษา ได้คะแนน 80

ผู้ที่มีเจตคติปานกลางต่อสิ่งเร้าที่ศึกษา ได้คะแนน 60

ผู้ที่มีเจตคติที่ไม่ดีต่อสิ่งเร้าที่ศึกษา ได้คะแนน 40

ผู้ที่มีเจตคติที่ไม่ดีที่สุดต่อสิ่งเร้าที่ศึกษา ได้คะแนน 20

ดังนั้น ผู้ที่ได้คะแนน 60 ขึ้นไป ถือว่ามีเจตคติที่ดีต่อสิ่งเร้าที่ศึกษา ผู้ที่ได้คะแนน ต่ำกว่า 60 ถือว่ามีเจตคติที่ไม่ดีในเรื่องนั้น

1.2 แบบวัดเจตคติของเธอร์สโตน เป็นมาตรฐาน 11 อันดับ ตั้งแต่ความรู้สึกเห็นด้วยมากที่สุดไปจนถึงไม่เห็นด้วยมากที่สุด แต่ละอันดับจะมีค่าเป็นตัวเลข คือเห็นด้วยมากที่สุด = 11คะแนน รองๆ ลงไปก็เป็น 9.9, 8.8, 7.7, 6.6 ความเห็นกลางได้ 5.5 ต่อลงไปเป็น 4.4, 3.3,



2.2, 1.1 และไม่เห็นด้วยมากที่สุด 0.0 จากผลรวมของคะแนนจะทำให้ทราบว่า ผู้ถูกศึกษามีเจตคติในเชิงบวก หรือลบต่อสิ่งเร้าที่เราศึกษา

2. ให้ผู้ถูกศึกษาตอบสนองอย่างเสรี (Free-response Method)
3. การสังเกตพฤติกรรมต่างๆ ของบุคคลในสังคมสะท้อนให้เห็นเจตคติของบุคคลนั้น
4. การใช้วิธีการทางอ้อม (Projective Method) โดยมากให้ดูภาพที่เลื่อนลงไม่

ชัดเจนแล้วบรรยายความรู้สึกจากจิตใต้สำนึก

คณาจารย์สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2555) ได้กล่าวว่า การวัดเจตคติมีหลายวิธี ได้แก่การสัมภาษณ์ การสังเกต และการใช้แบบสอบถามโดยเฉพาะแบบสอบถามเป็นเครื่องมือที่นิยมใช้ที่สุด การวัดเจตคติมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1. กำหนดเป้าหมายเจตคติที่ต้องการวัด
2. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวัดเจตคติ
3. กำหนดตัวชี้วัดและพฤติกรรมที่บ่งชี้เจตคติ
4. ออกแบบวิธีการวัดเจตคติ
5. สร้างแบบวัดเจตคติ
6. ตรวจสอบคุณภาพแบบวัดเจตคติ
7. จัดทำแบบวัดเจตคติฉบับสมบูรณ์

อรนุช ศรีสะอาด (2546 : 83) ได้กล่าวว่า แบบวัดเจตคติเป็นเครื่องมือที่วัดทางด้านจิตพิสัย มีขั้นตอนดังนี้

1. กำหนดจุดมุ่งหมาย
2. กำหนดประเด็นหลัก หรือพฤติกรรมหลักที่จะวัดให้ครอบคลุมว่าจะมี

ประเด็นอะไรบ้าง

3. กำหนดชนิด หรือรูปแบบ
4. สร้างเนื้อหาตามจุดมุ่งหมาย ชนิด หรือรูปแบบ
5. ตรวจสอบเพื่อการแก้ไข ปรับปรุง
6. นำไปทดลอง
7. วิเคราะห์
8. จัดพิมพ์แบบวัด

ขวลิต ชูกำแพง (2551 : 115) ได้กล่าวว่า การวัดจิตพิสัยสามารถกระทำได้หลากหลายวิธี เช่นการสังเกต การสัมภาษณ์ การใช้แบบวัดมาตราส่วนประมาณค่า และแบบวัดเชิงสถานการณ์ จากการศึกษาวิจัยด้านคุณลักษณะจิตพิสัยที่ผ่านมา พบว่าการใช้มาตราส่วนประมาณค่าเป็นวิธีที่นิยมมากที่สุด ซึ่งมีหลายแบบดังนี้

1. การสร้างแบบเทอร์โทน (The Likert Technique)
2. การสร้างแบบลิเคิร์ท (The Thurstone Method)
3. การสร้างแบบออสกู๊ด (The Osgood Method)

จากข้อความที่ดังกล่าวสรุปได้ว่า การวัดเจตคติมีหลายวิธี ที่นิยมที่สุดคือ แบบวัดเจตคติของลิเคิร์ท ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยจะนำมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับไปวัด เจตคติต่อการเรียนภาษาจีนของผู้เรียน และคำนวณหาค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean)



และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) มาแปลความหมายของคะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศ

กฤตพงศ์ มูลมีและขณะ (2560 : 77-81) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาจีนโดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (Task-Based Learning) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (Task-Based Learning) กลุ่มเป้าหมายคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ห้อง 5/6 โรงเรียนนครขอนแก่น ตำบลบ้านทุ่ม อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่นเขต 25 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 43 คน เครื่องมือที่ใช้คือแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน จำนวน 8 แผน และแบบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาจีน จำนวน 1 ชุด สถิติที่ใช้คือค่าเฉลี่ย ร้อยละ คะแนน สูงสุด คะแนนต่ำสุด และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า คะแนนจากการวัดความสามารถทางการพูดภาษาจีนก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 8.37 จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน และคะแนนจากการวัดความสามารถทางการพูดภาษาจีนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 15.22 จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน แสดงว่า หลังจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (Task-Based Learning) ความสามารถทางการพูดภาษาจีนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ศศิณัฐ สรรคบุรณรักษ์ (2560 : 80-83) ได้ศึกษาการพัฒนารูปแบบการสอนที่เน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีนเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างและหาประสิทธิภาพรูปแบบการสอนที่เน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีนเพื่อความเข้าใจให้ได้ตามเกณฑ์ 80/80 2) ประเมินประสิทธิผลของการพัฒนารูปแบบการสอนที่เน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีนเพื่อความเข้าใจ และ 3) ขยายผลรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาสาขาการสอนภาษาจีนในฐานะภาษาต่างประเทศ ชั้นปีที่ 2 จำนวน 30 คน ที่ลงเรียนรายวิชาการอ่านภาษาจีน 1 ภาค การศึกษาที่ 1/2559 ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้คือรูปแบบการสอนที่เน้นภาระงาน คู่มือการใช้รูปแบบการสอนที่เน้นภาระงาน แผนการจัด การเรียนการสอน แบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาจีนเพื่อความเข้าใจ แบบประเมินความเข้าใจในบทอ่านจากชิ้นงาน แบบประเมินพฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่านภาษาจีน แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบและแบบสะท้อนคิดของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบวิเคราะห์ สถิติที่ใช้คือค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าทีแบบไม่อิสระ (T-test for Dependent Samples) และการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า 1.รูปแบบการสอนอ่านภาษาจีนที่เน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านสำหรับนักศึกษาปริญญาตรีมีชื่อว่า “4A Model” (รูปแบบโพร์เอ) ประกอบด้วยกระบวนการ 4 ขั้น ได้แก่ 1) ขั้นกระตุ้นก่อนการเรียนรู้ (Activating Prior Learning : A) 2) ขั้นประยุกต์ใช้ กลวิธีและตรวจสอบความเข้าใจ (Applying Strategies and Checking for Comprehension : A) 3) ขั้นปฏิบัติภาระงาน (Acting on the Task : A) และ 4) ประเมินชิ้นงานจากบทอ่าน



(Assessing the Task : A) รูปแบบมีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.76/98.00 2. ประสิทธิภาพของรูปแบบ พบว่า 1) หลังเรียนตามรูปแบบนักศึกษาที่มีความสามารถในการอ่านภาษาจีนเพื่อความเข้าใจสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) นักศึกษามีพัฒนาการด้านความเข้าใจในบทอ่านจากชิ้นงานสูงขึ้นในช่วงระหว่างเรียนจากระดับมากเป็นระดับมากที่สุด โดยที่ระยะที่ 1 ระยะที่ 2 และระยะที่ 3 อยู่ในระดับมาก ระยะที่ 4 อยู่ในระดับมากที่สุด 3) มีพฤติกรรมการในการใช้กลวิธีการอ่านภาษาจีนสูงขึ้นและ 4) มีความคิดเห็นต่อกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก 3.ในการขยายผลพบว่า หลังเรียนตามรูปแบบนักศึกษากลุ่มขยายผลมีความสามารถในการอ่านภาษาจีนเพื่อความเข้าใจสูงกว่าก่อนเรียน มีพัฒนาการด้านความเข้าใจในบทอ่านจากชิ้นงานสูงขึ้นจากระดับปานกลางเป็นระดับมาก มีพฤติกรรมในการใช้กลวิธีการอ่านภาษาจีนที่สูงขึ้น และมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

นพรัตน์ ทองมาก (2558 : 58-60) ได้ศึกษาการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพ 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลตราด อำเภอมือง จังหวัดตราด ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียนจำนวน 33 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้คือ ชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่องภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ และแบบวัดความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ สถิติที่ใช้คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที ผลการวิจัยพบว่า 1) ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 75.52/77.68 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ที่ 75 /75 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 7ระดับ .05 และ 3) ความพึงพอใจของนักเรียนต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก

จิราพร ประพัชรานนท์ (2557 : 70-73) ได้ศึกษาการพัฒนาการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based Learning) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based



Learning) หลังเรียนกับเกณฑ์ที่กำหนด และศึกษาเจตคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อ กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based Learning) กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนวัดท่าศาลาราม (เรือนบุญนาศาลัย) อำเภอบ้านลาด จังหวัด เพชรบุรีสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรีเขต 2 ภาคเรียน 1 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 23 คนซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ใช้แบบแผนการวิจัยแบบกลุ่มเดียว (One Group Pretest-posttest Design) เครื่องมือที่ใช้คือแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based Learning) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ และแบบวัดเจตคติต่อ กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based Learning) สถิติที่ใช้คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่า T-test แบบ One Sample T-test ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based Learning) มีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 นักเรียนที่เรียนโดยใช้ กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based Learning) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นักเรียนมีเจตคติต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้น งานปฏิบัติ (Task-based Learning) อยู่ในระดับดี

นางลักษณ์ อัสสาไพร (2552 : 78-80) ได้ศึกษา การพัฒนาทักษะการเขียน ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้รูปแบบการสอนแบบผสมผสาน มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้รูปแบบการสอนแบบผสมผสาน 2) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการ สื่อสารของนักเรียน ให้นักเรียนอย่างน้อยร้อยละ 70 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ย ร้อยละ 75 ขึ้นไป กลุ่มเป้าหมายคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 โรงเรียนอนุบาลศรีธาตุ สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี เขต 2 ที่กำลังเรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษาปีที่ 2552 จำนวน 33 คน เครื่องมือที่ใช้คือ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบสังเกตพฤติกรรมการสอบของครู แบบสังเกต พฤติกรรมการเรียนของนักเรียน แบบทดสอบวัดทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารท้ายหน่วย การจัดการเรียนรู้และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถิติที่ใช้คือ ค่าเฉลี่ย และร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า 1) คะแนนจากใบงานและคะแนนจากแบบทดสอบวัดทักษะท้ายหน่วยการจัดการ เรียนรู้ เรื่องการเขียนคำมีคะแนนรวมเฉลี่ย 27.72 เรื่องการเขียนประโยคมีคะแนนรวมเฉลี่ย 31.72 และเรื่องการเขียนข้อความมีคะแนนรวมเฉลี่ย 40.59 คิดเป็นร้อยละ 92.4, 79.3 และ 81.18 ตามลำดับ เมื่อรวมคะแนนทักษะการเขียนทั้ง 3 หน่วยพบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 84.29 2) จำนวนนักเรียนกลุ่มเป้าหมายที่ผ่านเกณฑ์ 32 คนคิดเป็นร้อยละ 96.97 และมีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 16.9 คิดเป็น ร้อยละ 84.5 ของคะแนนเต็ม เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ผู้วิจัยตั้งไว้

Pranee Chainara (2009 : 38-40) ได้ศึกษา การพัฒนาทักษะการออกเสียง ภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานเป็นฐานของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 มี วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานเป็นฐานสามารถพัฒนาทักษะการออกเสียง ภาษาอังกฤษของนักเรียนได้หรือไม่ กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนบ้านน้ำ เกลี้ยงจังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 9 คน ที่ได้มาจากวิธีการสุ่มแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้คือ แบบทดสอบ แบบสังเกตพฤติกรรม และแบบบันทึกของครู สถิติที่ใช้คือ ค่าเฉลี่ย และร้อยละ



ผลการวิจัยพบว่า ในการทดสอบการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ 20 คำ คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนก่อนเรียนคือ 6.44 คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนหลังเรียนคือ 15.11 และคะแนนสอบภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 78.33

Pimonpan Rojanacheewinsupond (2008 : 43-45) ได้ศึกษา การพัฒนาการออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานเป็นฐานสำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษา ปีที่ 2 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานเป็นฐานสามารถพัฒนาการออกเสียงภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้หรือไม่ และเจตคติทางการเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานเป็นฐาน กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาสาขาพลศึกษา ปีที่ 2 ที่วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดมหาสารคาม จำนวน 4 คนที่ได้มาจากวิธีการสุ่มแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้คือ แบบทดสอบการออกเสียง แบบสังเกต แบบฟอร์ม และแบบสอบถามทัศนคติ สถิติที่ใช้คือ ค่าเฉลี่ย และร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า คะแนนสอบการออกเสียงของนักศึกษาก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 25 และคะแนนสอบการออกเสียงของนักศึกษาหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 69 การจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานเป็นฐานสามารถพัฒนาการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักศึกษาได้ และยังส่งเสริมความมั่นใจของนักศึกษาในการสื่อสารภาษาอังกฤษด้วย

Sattra Sahatsatad (2006 : 42-45) ได้ศึกษา การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานเป็นฐานของนักเรียนวิทยาลัยเทคนิค มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานเป็นฐานสามารถพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้หรือไม่ และเจตคติทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนจากวิทยาลัยเทคนิคจังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 6 คน ที่ได้มาจากวิธีการสุ่มแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้คือ วัสดุเทปกับแบบบันทึกการพูดของนักเรียน และได้อภิปรายเป็นแบบพรรณนา ผลการวิจัยพบว่าทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ได้พัฒนาอย่างดี และมีเจตคติทางการเรียนภาษาอังกฤษอย่างดี

Sumalee Phrommanat (2005 : 35-36) ได้ศึกษา การพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานเป็นฐานสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานเป็นฐานสามารถพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้หรือไม่ และเจตคติทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน กลุ่มเป้าหมายคือ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย จำนวน 10 คน เครื่องมือที่ใช้คือ แบบบันทึกระหว่างเรียน กับแบบสัมภาษณ์หลังเรียน และได้อภิปรายเป็นแบบพรรณนา ผลการวิจัยพบว่า อัตราคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนได้พัฒนาอย่างยิ่ง ในการสัมภาษณ์ นักเรียนสามารถตอบถูกเป็นส่วนใหญ่ และนักเรียนมีเจตคติทางการเรียนภาษาอังกฤษอย่างดี

2. งานวิจัยต่างประเทศ

Mak (2014 : 67-77) ได้ศึกษา การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนที่เป็นภาษาที่สองโดยใช้การจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานเป็นฐานของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานเป็นฐานสามารถพัฒนาการเรียนรู้ภาษาจีนของนักเรียนได้หรือไม่ กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนต่างประเทศมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่กำลังเรียนภาษาจีนที่ประเทศจีน จำนวน 61 คน ที่สุ่มจากวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบสะดวก 25 คนจากสหราชอาณาจักร 22 คนจากประเทศอินเดีย 8 คนจากประเทศญี่ปุ่น และ 6 คนจากประเทศเกาหลีใต้ เครื่องมือที่ใช้คือ



แบบสัมภาษณ์ กับแบบบันทึก และได้อภิปรายเป็นแบบพรรณนา ผลการวิจัยพบว่า มีนักเรียน 60% สามารถนำความรู้ภาษาที่เรียนมาไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ชีวิตจริงได้ มีนักเรียน 42% คิดว่า กิจกรรมที่จัดในระหว่างเรียนสามารถผลักดันคุณสมบัติของภาษาที่เรียนได้ มีนักเรียน 33% คิดว่า กิจกรรมที่จัดในระหว่างเรียนสามารถเปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้กลยุทธ์ที่แตกต่างกัน

Adjei-Barrett (2013 : 276-A) ได้ศึกษา การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาสเปนที่เป็นภาษาที่สองโดยใช้การจัดการเรียนรู้ภาษาที่เน้นภาระงานเป็นฐานของนักเรียนมัธยมศึกษาที่นิวออร์ก มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานเป็นฐานสามารถพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาสเปนของนักเรียนได้หรือไม่ กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนที่เริ่มต้นระดับ 2 ภาษาสเปนในโรงเรียนมัธยมศึกษาของเมืองเวสเทิร์ จำนวน 42 คน ที่ได้มาจากวิธีการสุ่มแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถาม แบบสังเกตพฤติกรรม และแบบบันทึก และได้อภิปรายเป็นแบบพรรณนา ผลการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานเป็นฐานเป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพสูง สามารถทำให้ผู้เรียนนำความรู้ภาษาที่เรียนมาไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ชีวิตจริงได้

Sultan and Muhaimed (2013 : 264-A) ได้ศึกษา การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดการเรียนรู้ภาษาที่เน้นภาระงานเป็นฐานของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานเป็นฐานกับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนทั่วไป กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 122 คน ที่สุ่มจากโรงเรียนรัฐบาลของประเทศซาอุดีอาระเบีย เครื่องมือที่ใช้คือ แบบทดสอบกับแบบสังเกต สถิติที่ใช้คือ ค่าเฉลี่ยร้อยละ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนสอบของนักเรียนในกลุ่มการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานเป็นฐานสูงกว่าค่าเฉลี่ยคะแนนสอบของนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มวิธีการจัดการเรียนรู้ทั่วไป การจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานเป็นฐานสามารถพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพ และส่งเสริมให้ผู้เรียนมีเจตคติทางการเรียนภาษาอังกฤษอย่างดี

Zhihui (2011 : 390-A) ได้ศึกษา การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนโดยใช้การจัดการเรียนรู้ภาษาที่เน้นภาระงานเป็นฐานของนักศึกษาแลกเปลี่ยนต่างประเทศ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานเป็นฐานสามารถพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนของนักศึกษาได้หรือไม่ กลุ่มเป้าหมายคือ นักศึกษาแลกเปลี่ยนต่างประเทศจากคณะศึกษานานาชาติมหาวิทยาลัย East China Normal University, Shanghai ประเทศจีน จำนวน 45 คน เครื่องมือที่ใช้คือ แบบทดสอบกับแบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้คือ ค่าเฉลี่ยและร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า คะแนนเฉลี่ยสอบด้านการฟังของนักศึกษาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน 7.8% คะแนนเฉลี่ยสอบด้านการอ่านของนักศึกษาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน 9.8% และคะแนนเฉลี่ยสอบด้านไวยากรณ์ของนักศึกษาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน 8% การจัดการเรียนรู้ภาษาที่เน้นภาระงานเป็นฐานสามารถพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาจีนอย่างมีประสิทธิภาพ และส่งเสริมความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างยิ่ง

จากข้อความที่ดังกล่าวสรุปได้ว่า งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ภาษาที่เน้นภาระงานเป็นฐานที่ผู้วิจัยได้ศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสามารถในการสื่อสารด้านการฟัง ด้านการออกเสียง ด้านการพูด ด้านการอ่าน ด้านไวยากรณ์ เจตคติ ความคิดเห็น ความพึงพอใจ ความมั่นใจ และกระตือรือร้นต่อการเรียนของผู้เรียน ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาการพัฒนาความสามารถในการสื่อความหมายทั้ง 4 ด้านได้แก่ ด้านการฟัง ด้านการพูด



ด้านการอ่าน และด้านการเขียน และเจตคติต่อการเรียนภาษาจีนด้วยการจัดการเรียนรู้ภาษาที่เน้น
ภาระงานเป็นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5



บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนาความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนและศึกษาเจตคติต่อการเรียนภาษาจีนด้วยการจัดการเรียนรู้ภาษาที่เน้นภาระงานเป็นฐาน โดยมีวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

1. กลุ่มเป้าหมาย
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือ
4. ขั้นตอนการทำวิจัย
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การจัดการกระทำกับข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล
7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สายภาษาจีน English Program โรงเรียนสารคามพิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 26 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 10 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มี 6 ชนิด ประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนที่เน้นภาระงานเป็นฐาน จำนวน 5 แผน
2. แบบทดสอบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการฟัง จำนวน 40 ข้อ
3. แบบประเมินความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการพูดระหว่างเรียน
4. แบบทดสอบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการอ่าน จำนวน 40

ข้อ

5. แบบทดสอบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการเขียน จำนวน 30

ข้อ

6. แบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาจีน จำนวน 20 ข้อ

แต่ละเครื่องมือมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนด้วยการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานเป็นฐาน จำนวน 5 แผน ใช้เวลาทั้งหมด 20 ชั่วโมง ดังนี้

บทที่ 1 ช่วงนี้เป็นอย่างไรบ้าง

บทที่ 2 ชื่อของ



บทที่ 3 สักอาหาร

บทที่ 4 ฉันไม่สบาย ขอลา 1 วันได้ไหม

บทที่ 5 หอสมุดแห่งชาติอยู่ตรงไหน

2. แบบทดสอบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการฟัง เป็นข้อสอบมาตรฐานที่จากแบบวัดระดับความรู้ภาษาจีน (HSK) ระดับ 3 จำนวน 40 ข้อ

3. แบบประเมินความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการพูด (Rubric Score) ที่มีระดับคะแนน 5 ระดับ และประเมินระหว่างเรียน

4. แบบทดสอบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการอ่าน เป็นข้อสอบมาตรฐานที่จากแบบวัดระดับความรู้ภาษาจีน (HSK) ระดับ 3 จำนวน 40 ข้อ

5. แบบทดสอบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการเขียน เป็นข้อสอบมาตรฐานที่จากแบบวัดระดับความรู้ภาษาจีน (HSK) ระดับ 3 จำนวน 30 ข้อ

6. แบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาจีน จำนวน 20 ข้อ มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือ

การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1.1 ศึกษาและวิเคราะห์ หลักสูตรแกนกลางกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

1.2 ศึกษาและวิเคราะห์ หลักสูตรภาษาจีน HSK ระดับ 3 ตามสำหรับนานาชาติ

1.3 ทฤษฎีและหลักการของการจัดการเรียนรู้ภาษาที่เน้นภาระงานเป็นฐาน

1.4 กำหนดเนื้อหาการเรียนรู้สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งมีเนื้อหาในการจัดกิจกรรมดังตาราง 14

ตาราง 14 กำหนดเนื้อหาการเรียนรู้สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

แผน ที่	ชื่อเรื่อง	สาระสำคัญ	จุดประสงค์การเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)
1	ช่วงนี้เป็นอย่างไรบ้าง (วงรอบที่ 1)	วิธีบอกวันที่และเวลาในภาษาจีน วันสำคัญของไทยและจีน กิจกรรมต่างๆ ที่ทำประจำในชีวิตประจำวัน	1. สามารถถามคำถามเกี่ยวกับวันที่และเวลา 2. สามารถตอบคำถามเกี่ยวกับวันที่และเวลา 3. สามารถแนะนำวันสำคัญของไทยและจีนเป็นคร่าวๆ 4. สามารถนำเสนอกิจกรรมต่างๆ ของตนเองในชีวิตประจำวัน	4



ตาราง 14 (ต่อ)

แผน ที่	ชื่อเรื่อง	สาระสำคัญ	จุดประสงค์การเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)
2	ชื่อของ (วงรอบที่ 1)	1. การซื้อของที่ขายเป็น กิโลกรัม เช่นผลไม้เป็น ต้น 2. การซื้อของที่ขายเป็น ตัว/ชิ้น เช่นเสื้อผ้าเป็น ต้น	1. สามารถถามราคาสินค้า เช่นกิโลกรัม เท่าไร ตัวละเท่าไร 2. สามารถแสดงความรู้สึกกับสินค้าและราคา สินค้า เช่น ชอบ สวย สด แพง ถูก เป็นต้น 3. สามารถบอกความต้องการของตนเอง เกี่ยวกับสินค้า เช่นสี ขนาด เป็นต้น 4. สามารถต่อราคาและสื่อสารกับคนขาย	4
ทดสอบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนท้ายวงรอบ จำนวน 40 คะแนน				
3	สั่งอาหาร (วงรอบที่ 2)	คำศัพท์และประโยคที่ เกี่ยวข้องกับการสั่งอาหาร และเครื่องดื่ม แสดง ความต้องการรสชาติของ ตนเอง และจ่ายเงิน	1. สามารถเปรียบเทียบอาหารหลักต่างๆ ของคนจีนและคนไทย 2. สามารถเปรียบเทียบรสชาติของอาหารจีน และอาหารไทย 3. สามารถแสดงความต้องการของตนเองใน ร้านอาหาร 4. สามารถสั่งอาหารและเครื่องดื่มเป็น ภาษาจีน	4
4	ฉันไม่สบาย ขอ ลา 1 วันได้ไหม (วงรอบที่ 2)	1. สภาพอากาศและข้อ ควรระวัง 2. อาการไม่สบายและลา ป่วยทางโทรศัพท์	1. สามารถอธิบายสภาพอากาศและเสนอข้อ ควรระวัง 2. สามารถเปรียบเทียบฤดูที่ประเทศจีนและ ประเทศไทย 3. สามารถอธิบายอาการไม่สบายและขอลา ป่วยทางโทรศัพท์กับคุณครู	4
ทดสอบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนท้ายวงรอบ จำนวน 40 คะแนน				
5	หอสมุดแห่งชาติ อยู่ตรงไหน (วงรอบที่ 3)	รู้จักถามทาง บอกทาง และอธิบายตำแหน่งของ สิ่งของต่างๆ	1. สามารถอธิบายตำแหน่งของสิ่งของต่างๆ 2. สามารถค้นหาสิ่งของตามคำแนะนำ 3. สามารถถามทางจาก A ไปถึง B 4. สามารถบอกทางจาก A ไปถึง B 5. สามารถไปถึงสถานที่ตามคำแนะนำ	4
ทดสอบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนท้ายวงรอบ จำนวน 20 คะแนน				

1.5 เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนด้วยการจัดการเรียนรู้ภาษาที่เน้นภาระงาน
เป็นฐาน

1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้เสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและ
ความเหมาะสม

1.7 ปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา และเสนอ
ผู้เชี่ยวชาญ เพื่อประเมินความเหมาะสม ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ประกอบด้วย



1.7.1 อาจารย์หยกขาว สมหวัง อาจารย์ประจำหลักสูตรสาขาภาษาจีน
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาจีน

1.7.2 อาจารย์สุขสันต์ ทับทิมหิน อาจารย์ประจำหลักสูตรสาขาภาษาจีน
คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาจีน

1.7.3 อาจารย์ SHU YAPING อาจารย์ประจำหลักสูตรสาขาภาษาจีน
คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาจีน

1.8 นำแบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน มาวิเคราะห์หาความสอดคล้องระหว่างเนื้อหากับจุดประสงค์และประเมินความเหมาะสมตามเกณฑ์ประเมินเครื่องมือ ซึ่งเป็นการประเมินมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) (บุญชม ศรีสะอาด. 2543 : 100) ดังนี้

- 4.51-5.00 หมายถึง มีคุณภาพและเหมาะสมมากที่สุด
- 3.51-4.50 หมายถึง มีคุณภาพและเหมาะสมมาก
- 2.51-3.50 หมายถึง มีคุณภาพและเหมาะสมปานกลาง
- 1.51-2.50 หมายถึง มีคุณภาพและเหมาะสมน้อย
- 1.00-1.50 หมายถึง มีคุณภาพและเหมาะสมน้อยที่สุด

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนที่เน้นภาระงานเป็นฐานยังได้ผ่านการประเมินความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.87 ซึ่งมีคุณภาพและเหมาะสมมากที่สุด

1.9 ปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

2. แบบทดสอบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการฟัง

แบบทดสอบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการฟังเป็นข้อสอบที่จากแบบวัดระดับความรู้ภาษาจีน HSK ระดับ 3 ซึ่งเป็นข้อสอบมาตรฐานที่สอดคล้องกับแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น มีข้อสอบทั้งหมด 40 ข้อที่สอดคล้องกับความรู้ทางทักษะภาษาของหลักสูตรภาษาจีนสำหรับนานาชาติดังต่อไปนี้

1. สามารถเข้าใจความหมายโดยรวมของการสนทนาหรือบทกล่าวสั้นๆ ง่ายๆ ในชีวิตประจำวันและในโรงเรียนฟังและเข้าใจข้อมูลพื้นฐานในบทสนทนาหรือบทกล่าวนั้นได้

2. ฟังและเข้าใจการพูดคุยหรือสนทนาแบบสั้นๆ ง่ายๆ เกี่ยวกับการดำรงชีวิตและประสบการณ์ของตัวบุคคล

3. ฟังและเข้าใจคำถามในเชิงความรู้ทั่วไปที่ง่ายๆ และตรงไปตรงมา

4. จับใจความสำคัญพื้นฐานในการพูดคุยเรื่องราวทั่วไปและการแนะนำเรื่องทั่วไปหรือการพูดคุยทางโทรศัพท์ได้

ผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการฟังตามขั้นตอนดังนี้

2.1 ศึกษาความรู้ทางทักษะภาษาของหลักสูตรภาษาจีนสำหรับนานาชาติ

2.2 ศึกษาข้อสอบมาตรฐานแบบวัดระดับความรู้ภาษาจีน HSK ระดับ 3

2.3 เลือกข้อสอบมาตรฐานแบบวัดระดับความรู้ภาษาจีน HSK ระดับ 3 ด้านการฟังที่สอดคล้องกับเนื้อหาในแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น



2.4 นำแบบทดสอบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการฟังที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ เพื่อประเมินความเหมาะสม ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ประกอบด้วย

2.4.1 อาจารย์หยกขาว สมหวัง อาจารย์ประจำหลักสูตรสาขาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาจีน

2.4.2 อาจารย์สุขสันต์ ทับทิมหิน อาจารย์ประจำหลักสูตรสาขาภาษาจีน คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาจีน

2.4.3 อาจารย์ SHU YAPING อาจารย์ประจำหลักสูตรสาขาภาษาจีน คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาจีน

2.5 นำคะแนนที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเหมาะสมของแบบทดสอบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการฟังมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) และเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่อยู่ในระหว่าง 0.50-1.00 ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.67-1.00 หมายความว่าแบบทดสอบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการฟังใช้ได้

2.6 ปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการฟังตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญเพื่อนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้

3. แบบประเมินความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการพูด

หลักสูตรภาษาจีนสำหรับนานาชาติได้กำหนดว่าผู้เรียนต้องมีความรู้ทางทักษะภาษาด้านการพูดดังต่อไปนี้

1. เรียนรู้การใช้ชีวิตง่ายๆ เพื่อเสริมน้ำเสียงของการพูดเช่น การใช้เสียงเน้น การเว้นวรรคตอนท่วงทำนองการพูดหรือภาษากายเป็นต้น

2. มีส่วนร่วมในการสนทนาในเนื้อหาทั่วไปแบบง่ายๆ พูดคุยเกี่ยวกับความต้องการส่วนบุคคลได้

3. สามารถเล่าเรื่องหรือพูดคุยแลกเปลี่ยนแบบง่ายๆ กับผู้อื่นถึงหัวข้อที่คุ้นเคยในการดำรงชีวิตประจำวันและการเรียน

4. สามารถบรรยายแบบง่ายๆ เกี่ยวกับประสบการณ์ของตัวบุคคลหรือเรื่องราวสิ่งของกิจกรรมที่พบบ่อยของตัวบุคคลหรือในชีวิตประจำวัน

5. สามารถแสดงท่าทีที่ชัดเจนต่อเรื่องบางเรื่องในชีวิตประจำวันและบรรยายแบบง่ายๆ ที่เกี่ยวกับปรากฏการณ์หรือสถานการณ์บางอย่างได้

6. สามารถเล่านิทานแบบสั้นๆ ง่ายๆ ได้

ในการวิจัยครั้งนี้ แบบประเมินความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการพูด เป็นแบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองตามความรู้ทางทักษะภาษา และมีลักษณะเป็นแบบ Rubric Score ที่มีระดับคะแนน 5 ระดับ ดีเยี่ยม ดีมาก ดี พอใช้ และไม่ผ่าน มีขั้นตอนการสร้างและการหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ ดังต่อไปนี้

3.1 ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบประเมินการพูด

3.2 ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้คะแนน (Scoring rubrics)

3.3 กำหนดประเด็นที่จะประเมินความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการพูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ดังนี้

3.3.1 การออกเสียงได้ชัดเจน



3.3.2 การใช้คำที่ถูกต้องและเหมาะสม

3.3.3 การใช้ประโยคถูกหลักไวยากรณ์

3.3.4 ความคล่องแคล่วในการพูด

3.3.5 ความถูกต้องด้านเนื้อหา

3.3.6 การแสดงท่าทาง/น้ำเสียงประกอบพูด

3.4 สร้างแบบประเมินความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการพูด
ของนักเรียนเป็น 5 ระดับและมีเกณฑ์ตัดสินคุณภาพ ดังนี้

5 แทน ดีเยี่ยม

4 แทน ดีมาก

3 แทน ดี

2 แทน พอใช้

1 แทน ไม่ผ่าน

เกณฑ์ตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนนเฉลี่ย

ระดับคุณภาพ

27-30

ดีเยี่ยม

24-26

ดีมาก

21-23

ดี

18-20

พอใช้

6 -17

ไม่ผ่าน

3.5 นำแบบประเมินความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการพูดเสนอ
อาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสม ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน
ประกอบด้วย

3.5.1 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ เรือนนระการ อาจารย์ประจำคณะ
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลและประเมินผล

3.5.2 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ญาณภัทร สีหะมงคล อาจารย์ประจำคณะ
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลและประเมินผล

3.5.3 อาจารย์หยกขาว สมหวัง อาจารย์ประจำหลักสูตรสาขาภาษาจีน
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาจีน

3.5.4 อาจารย์สุขสันต์ ทับทิมหิน อาจารย์ประจำหลักสูตรสาขาภาษาจีน
คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาจีน

3.5.5 อาจารย์ SHU YAPING อาจารย์ประจำหลักสูตรสาขาภาษาจีน คณะ
ศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาจีน

3.6 ปรับปรุงแบบประเมินความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการพูด
ตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาพร้อมทั้งเสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อประเมินความเหมาะสม

3.7 นำคะแนนที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเหมาะสมของแบบประเมิน
ความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการพูดมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง และเปรียบเทียบ



กับเกณฑ์ที่อยู่ในระหว่าง 0.50-1.00 ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 หมายความว่าแบบประเมินความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการพูดใช้ได้

3.8 ปรับปรุงแก้ไขแบบประเมินความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการพูดตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญเพื่อนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้

4. แบบทดสอบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการอ่าน

แบบทดสอบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการอ่านเป็นข้อสอบที่จากแบบวัดระดับความรู้ภาษาจีน HSK ระดับ 3 ซึ่งเป็นข้อสอบมาตรฐานที่สอดคล้องกับแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น มีข้อสอบทั้งหมด 40 ข้อที่สอดคล้องกับความรู้ทางทักษะภาษาของหลักสูตรภาษาจีนสำหรับนานาชาติดังต่อไปนี้

1. สามารถอ่านข้อมูลที่เป็นลายลักษณ์อักษรแบบสั้นๆ ง่ายๆ ที่พบบ่อยในชีวิตประจำวันหรือในการเรียน เข้าใจความหมายโดยรวมและระบุข้อมูลพื้นฐานได้

2. สามารถอ่านและเข้าใจบันทึก อีเมลล์ หรือจดหมายสั้นๆ ตลอดจนข้อความต่างๆ ที่ใช้ในการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมทั่วไป

3. สามารถอ่านเข้าใจและจับใจความสำคัญหรือคําเดาเนื้อหาของข้อมูลเชิงเล่าเรื่อง หรือเชิงพรรณนาแบบง่ายๆ ที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันได้

4. สามารถหาข้อมูลเฉพาะที่ต้องการจากสาระที่คุ้นเคยได้อย่างรวดเร็ว
ผู้วิจัยสร้างแบบวัดความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการอ่านตามขั้นตอนดังนี้

4.1 ศึกษาความรู้ทางทักษะภาษาของหลักสูตรภาษาจีนสำหรับนานาชาติ

4.2 ศึกษาข้อสอบมาตรฐานแบบวัดระดับความรู้ภาษาจีน HSK ระดับ 3

4.3 เลือกข้อสอบมาตรฐานแบบวัดระดับความรู้ภาษาจีน HSK ระดับ 3
ด้านการอ่านที่สอดคล้องกับเนื้อหาในแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น

4.4 นำแบบทดสอบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการอ่านที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ เพื่อประเมินความเหมาะสม ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน
ประกอบด้วย

4.4.1 อาจารย์หยกขาว สมหวัง อาจารย์ประจำหลักสูตรสาขาภาษาจีน
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาจีน

4.4.2 อาจารย์สุชนันต์ ทับทิมหิน อาจารย์ประจำหลักสูตรสาขาภาษาจีน
คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาจีน

4.4.3 อาจารย์ SHU YAPING อาจารย์ประจำหลักสูตรสาขาภาษาจีน
คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาจีน

4.5 นำคะแนนที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเหมาะสมของแบบทดสอบ
ความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการอ่านมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง และ
เปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่อยู่ในระหว่าง 0.50-1.00 ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.67-1.00
หมายความว่าแบบทดสอบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการอ่านใช้ได้

4.6 ปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีน
ด้านการอ่านตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญเพื่อนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้



5. แบบทดสอบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการเขียน

หลักสูตรภาษาจีนสำหรับนานาชาติได้กำหนดว่าผู้เรียนต้องมีความรู้ทางทักษะภาษาจีนด้านการเขียนดังต่อไปนี้

1. สามารถแนะนำ ตอบคำถามหรือกรอกข้อมูลที่เกี่ยวข้องใกล้ชิดกับตัวบุคคล และการดำรงชีวิตประจำวันโดยใช้คำศัพท์แบบง่ายๆ
2. สามารถใช้คำศัพท์หรือประโยคแบบพื้นฐานในการสื่อสารเป็นลายลักษณ์อักษรแบบง่ายๆ เกี่ยวกับหัวข้อสนทนาที่คุ้นเคยในสถานการณ์ทั่วไป
3. สามารถเขียนข้อมูลแบบสั้นๆ ง่ายๆ เกี่ยวกับหัวข้อสนทนาที่คุ้นเคยในการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมทั่วไป
4. สามารถจดบันทึกคัดลอกหรือกรอกข้อมูลเชิงข้อเท็จจริงหรือเชิงอธิบายได้
5. สามารถเรียบเรียงข้อมูลเป็นวรรคตอนแบบง่ายๆ ในการเล่าเรื่องหรือบรรยายเกี่ยวกับชีวิตส่วนบุคคล ชีวิตครอบครัวและชีวิตการเรียน

ในการวิจัยครั้งนี้ แบบทดสอบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการเขียน เป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามความรู้ทางทักษะภาษาเอง มีทั้งหมด 30 ข้อ มีขั้นตอนการสร้างและการหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ ดังต่อไปนี้

- 5.1 ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบการเขียน
- 5.2 สร้างแบบทดสอบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการเขียน
- 5.3 นำแบบทดสอบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการเขียน เสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสม ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ประกอบด้วย
 - 5.3.1 อาจารย์หยกขาว สมหวัง อาจารย์ประจำหลักสูตรสาขาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาจีน
 - 5.3.2 อาจารย์สุขสันต์ ทับทิมหิน อาจารย์ประจำหลักสูตรสาขาภาษาจีน คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาจีน
 - 5.3.3 อาจารย์ SHU YAPING อาจารย์ประจำหลักสูตรสาขาภาษาจีน คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาจีน
- 5.4 ปรับปรุงแบบทดสอบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการเขียนตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาพร้อมทั้งเสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อประเมินความเหมาะสม
- 5.5 นำคะแนนที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเหมาะสมของแบบทดสอบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการเขียนมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง และเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่อยู่ในระหว่าง 0.50-1.00 ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.67-1.00 หมายความว่าแบบทดสอบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการเขียนใช้ได้
- 5.6 ปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการเขียนตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้

6. แบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาจีน

แบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาจีนมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) จำนวน 20 ข้อ มีขั้นตอนการสร้างและการหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ ดังต่อไปนี้



- 6.1 ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบวัดเจตคติต่อการเรียน
 6.2 กำหนดประเด็นที่มีต่อการเรียนภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
 6.3 สร้างแบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาจีนของนักเรียนเป็น 5 ระดับ ดังนี้
- | | |
|----------------------|---------|
| เห็นด้วยอย่างยิ่ง | 5 คะแนน |
| เห็นด้วย | 4 คะแนน |
| ไม่แน่ใจ | 3 คะแนน |
| ไม่เห็นด้วย | 2 คะแนน |
| ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง | 1 คะแนน |

และแปลค่าโดยใช้เกณฑ์ประเมิณดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2543 : 100)

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00	หมายถึง มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50	หมายถึง มาก
ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50	หมายถึง ปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.15-2.50	หมายถึง น้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50	หมายถึง น้อยที่สุด

6.4 นำแบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาจีนเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสม

6.5 ปรับปรุงแบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาจีนตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาพร้อมทั้งเสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อประเมินความเหมาะสม ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ประกอบด้วย

6.5.1 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ เรือนนระการ อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลและประเมินผล

6.5.2 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ญาณภัทร สีหะมงคล อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลและประเมินผล

6.5.3 อาจารย์ ดร.จิตราภรณ์ วงศ์คำจันทร์ อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด ผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยา

6.6 นำคะแนนที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเหมาะสมของแบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาจีนมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง และเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่อยู่ในระหว่าง 0.50-1.00 ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.67-1.00 หมายความว่าแบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาจีนใช้ได้

6.7 ปรับปรุงแก้ไขแบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาจีนตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้



ขั้นตอนการทำการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดวงรอบของการปฏิบัติการ มีทั้งหมด 3 วงรอบ แต่ละวงรอบประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 การวางแผน (plan)

ในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยวิเคราะห์และสำรวจปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียนการสอนภาษาจีนในชั้นเรียน สรุปปัญหาที่สำคัญที่สุด หลังจากนั้น ผู้วิจัยศึกษาทฤษฎี หลักการ วิธีการและเทคนิคที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ภาษาที่สอง แล้วเลือกนวัตกรรมหรือวิธีการที่เหมาะสมที่สุดสำหรับการเรียนการสอนภาษาจีน และนำมาใช้ในการสร้างแผนการเรียนรู้

ขั้นที่ 2 การปฏิบัติตามแผน (action)

ในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยปฏิบัติการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนด้วยวิธีการสอนที่เลือกไว้ ดังนี้

วงรอบที่ 1 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1-2

วงรอบที่ 2 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 3-4

วงรอบที่ 3 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 5

จากนั้นนำผลไปปรับปรุงวิธีการจัดการเรียนรู้ในครั้งต่อไป จนกว่าปัญหาในการเรียนลดลงและนักเรียนมีความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนทุกด้าน

ขั้นที่ 3 การสังเกตผลที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติตามแผน (observe)

ในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยประเมินผลการเรียนรู้ต่างๆ และวิเคราะห์ผลการประเมินการเรียนรู้ของผู้เรียน

3.1 สังเกตการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน

3.2 ประเมินความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการพูดของนักเรียน ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้วยการประเมินมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

3.3 บันทึกปัญหาที่เกิดขึ้นและแนวทางการแก้ปัญหา ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละวงรอบ

3.4 ตรวจและบันทึกผลการทำแบบฝึกหัดและการบ้านของนักเรียน

3.5 ประเมินความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการฟัง การอ่าน และการเขียนของนักเรียนด้วยแบบทดสอบ หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้ง 3 วงรอบ

3.6 ประเมินเจตคติที่มีต่อการเรียนภาษาจีนของนักเรียนด้วยแบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาจีนมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ

ขั้นที่ 4 การสะท้อนผลหรือการสะท้อนความคิด (Reflect)

ในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยนำผลที่ได้มาสะท้อนผลการดำเนินงาน และผลสรุปที่ได้จากขั้นตอนนี้จะนำไปสู่การปรับปรุง แก้ไขการปฏิบัติงาน และการวางแผนการปฏิบัติงานของตนต่อไป



การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ มีขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลดังต่อไปนี้

1. ทดสอบก่อนเรียน pre-test กับนักเรียนกลุ่มเป้าหมายด้วยแบบทดสอบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการฟัง
2. ทดสอบก่อนเรียน pre-test กับนักเรียนกลุ่มเป้าหมายด้วยแบบทดสอบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการอ่าน
3. ทดสอบก่อนเรียน pre-test กับนักเรียนกลุ่มเป้าหมายด้วยแบบทดสอบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการเขียน
4. ดำเนินการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานเป็นฐานจำนวน 5 แผน เก็บคะแนนระหว่างเรียนด้วยแบบประเมินความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการพูด ซึ่งเป็นแบบ Rubric Score
5. ทดสอบหลังเรียน post-test กับนักเรียนกลุ่มเป้าหมายด้วยแบบทดสอบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการฟัง
6. ทดสอบหลังเรียน post-test กับนักเรียนกลุ่มเป้าหมายด้วยแบบทดสอบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการอ่าน
7. ทดสอบหลังเรียน post-test กับนักเรียนกลุ่มเป้าหมายด้วยแบบทดสอบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการเขียน
8. วัดเจตคติต่อการเรียนภาษาจีนของนักเรียนกลุ่มเป้าหมายด้วยแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับหลังเรียน

การจัดกระทำกับข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ มีขั้นตอนการจัดกระทำกับข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

1. วิเคราะห์ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาที่เน้นภาระงานเป็นฐานตามเกณฑ์ 75/75 โดยใช้สูตร E_1/E_2 แล้วมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์
2. วิเคราะห์เปรียบเทียบผลการวัดความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการฟังนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วย Wilcoxon Matched Pairs Singed-Ranks Test
3. นำเสนอผลการประเมินความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการพูดด้วยค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
4. วิเคราะห์เปรียบเทียบผลการวัดความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการอ่านนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วย Wilcoxon Matched Pairs Singed-Ranks Test
5. วิเคราะห์เปรียบเทียบผลการวัดความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการเขียนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วย Wilcoxon Matched Pairs Singed-Ranks Test



6. วิเคราะห์ผลการวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาจีนของนักเรียนด้วย ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

7. นำเสนอการพัฒนาความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีน ฟัง พูด อ่าน เขียน ทั้ง 4 ด้านของผู้เรียนเป็นรายบุคคลด้วยค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังต่อไปนี้

1. ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยใช้สูตร ดังนี้ (สมนึก ภัทท์ยธนี. 2558 : 123)

$$IOC = \frac{\sum R}{n}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องของข้อสอบกับนิยามศัพท์

R แทน คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

n แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2. การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาที่เน้นภาระงานเป็นฐาน โดยใช้สูตรดังนี้ (สมนึก ภัทท์ยธนี. 2558 : 125-126)

$$E_1 = \frac{\sum X}{n} \times 100$$

เมื่อ E_1 แทน สื่อประสิทธิภาพของกระบวนการ

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทุกส่วน

n แทน จำนวนผู้เรียน

A แทน คะแนนเต็มของทั้งหมด



$$E_2 = \frac{\sum X}{n} \times 100$$

เมื่อ	E_2	แทน	สื่อประสิทธิภาพของผลลัพธ์
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนจากแบบทดสอบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีน
	n	แทน	จำนวนผู้เรียน
	B	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีน

3. สถิติพื้นฐาน

3.1 ค่าร้อยละ (Percentage) คำนวณจากสูตร ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด.

2543 : 24)

$$P = \frac{f}{n} \times 100$$

เมื่อ	P	แทน	ค่าร้อยละ
	f	แทน	ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นค่าร้อยละ
	n	แทน	จำนวนความถี่ทั้งหมด

3.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) คำนวณจากสูตร ดังนี้ (ประวิต เอราวรรณ. 2554 : 29)

$$\mu = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ	μ	แทน	ค่าเฉลี่ยของประชากร
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของข้อมูลทั้งหมด
	n	แทน	จำนวนข้อมูลประชากรทั้งหมด



3.3 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) คำนวณจากสูตร ดังนี้
(ประวิต เอราวรรณ์. 2554 : 49)

$$\sigma = \sqrt{\frac{\sum (x - \mu)^2}{n}}$$

เมื่อ σ แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของประชากร
 X แทน ข้อมูลแต่ละตัวของประชากร
 μ แทน ค่าเฉลี่ยของประชากร
 n แทน จำนวนประชากร

3.4 ร้อยละความก้าวหน้าของนักเรียนและก่อนเรียนหลังเรียน
คำนวณได้จากสูตร ดังนี้

$$\text{ร้อยละความก้าวหน้า} = \frac{X_2 - X_1}{\text{คะแนนเต็ม}} \times 100$$

เมื่อ X_1 แทน คะแนนก่อนเรียน
 X_2 แทน คะแนนหลังเรียน

4. สถิติทดสอบวิลคอกซ์ Wilcoxon Matched Pairs Signed-Ranks Test
สมบัติ ท้ายเรือคำ (2553 : 162-163) Frank Wilcoxon ได้เสนอการทดสอบนี้
ในปีค.ศ.1949 โดยมีขั้นตอนในการทดสอบดังนี้

4.1 หาความแตกต่างของข้อมูลแต่ละคู่โดยคิดเครื่องหมายตามหลักคณิตศาสตร์
($d = X - Y$)

4.2 จัดอันดับความแตกต่างของข้อมูล โดยพิจารณาค่าสัมบูรณ์ (Absolute Values) ของความแตกต่างของข้อมูลแต่ละคู่ (คือไม่คิดเครื่องหมายลบ) วิธีการจัดอันดับให้ความแตกต่างของข้อมูลที่น้อยที่สุดอยู่ในอันดับ 1 ในกรณีที่ความแตกต่างของข้อมูล (โดยไม่คิดเครื่องหมาย) เท่ากัน อันดับที่จะจัดให้ก็จะเป็นอันดับเฉลี่ย ถ้าข้อมูลคู่ใดมีค่าความแตกต่างของข้อมูลเป็นศูนย์ ($d=0$) จะไม่นำมาพิจารณาในการจัดอันดับ

4.3 แยกอันดับที่ตามเครื่องหมายออกเป็นกลุ่มบวกและกลุ่มลบ

4.4 หาผลรวมของอันดับที่ในกลุ่มบวกและกลุ่มลบ

4.5 พิจารณาให้ค่าของผลรวมของอันดับที่น้อยกว่า (โดยไม่คิดเครื่องหมาย) เป็นค่า T ซึ่งถือเป็นค่าที่ได้จากการคำนวณ

4.6 เปิดค่า T ในตารางค่าวิกฤตโดยใช้ $n =$ จำนวนคู่ที่มีความแตกต่างกัน
(ยกเว้น $d=0$)



4.7 เปรียบเทียบค่า T คำนวณกับค่า T ในตาราง

ถ้าค่า T คำนวณน้อยกว่าค่า T ในตาราง ปฏิเสธ H_0

ถ้าค่า T คำนวณมากกว่าค่า T ในตาราง ยอมรับ H_0



บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มเป้าหมาย
μ	แทน คะแนนเฉลี่ย
σ	แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
$\sum$	แทน ผลรวมของคะแนน
%	แทน ร้อยละ
E_1	แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ
E_2	แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
T	แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาในการทดสอบของวิลคอกซัน

ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนที่เน้นภาระงานเป็นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์ 75/75
2. การวิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการฟังของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียน
3. การวิเคราะห์ผลการศึกษาความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการพูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
4. การวิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียน
5. การวิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียน
6. การวิเคราะห์ผลการศึกษาเจตคติต่อการเรียนภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5



ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนที่เน้นภาระงานเป็นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์ 75/75

1.1 การพัฒนาความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนที่เน้นภาระงานเป็นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

1.1.1 ผลการปฏิบัติการวงรอบที่ 1

ผลการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนที่เน้นภาระงานเป็นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 วงรอบที่ 1 ประกอบด้วยผลการเรียนแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1-2 ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ 1 เรื่อง ช่วงนี้เป็นอย่างไรบ้าง 2 ชื่อของ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1.1.1.1 ขั้นวางแผน (Plan)

ก่อนที่ดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยได้เตรียมเครื่องมือสำหรับดำเนินการวิจัย ประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 2 แผน ใบความรู้ 2 บท แบบฝึกหัด 2 บท และแบบประเมินความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการพูด จากนั้น ผู้วิจัยได้วางแผนและเตรียมความพร้อมนักเรียนก่อนที่ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนการจัดกิจกรรม

1.1.1.2 ขั้นปฏิบัติตามแผน (Action)

ในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยได้นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นไปดำเนินการกับกลุ่มเป้าหมาย ในแต่ละแผนจนครบทุกแผนของวงรอบปฏิบัติการที่ 1 ซึ่งมีขั้นตอนกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละแผน ดังนี้

ขั้นที่ 1 Pre-task เป็นขั้นตอนที่เตรียมความพร้อมด้วยกิจกรรมกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจ มีความพร้อมและต้องการเรียนเนื้อหาใหม่ด้วยกิจกรรมต่างๆ เช่น สรุปลำดับที่เกี่ยวกับ ลองสอบถามเพื่อนๆในกลุ่มด้วยภาษาจีน เปรียบเทียบความแตกต่างของไทยและจีน กิจกรรมที่ใช้ในแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1 ได้แก่ ครูให้นักเรียนสรุปคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับวันและเวลาในภาษาจีน ให้นักเรียนถามและตอบเกี่ยวกับวันเกิดของเพื่อน แล้วออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน ครูให้นักเรียนนำเสนอกำหนดการกิจกรรมหนึ่งวัน นำเสนอวันสำคัญของไทยหรือจีน 1 อย่าง กิจกรรมที่ใช้ในแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 2 ได้แก่ ครูให้นักเรียนสรุปคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับผลไม้ สี เสื้อผ้า คำลักษณะนามที่เกี่ยวข้องในบทเรียน และเปรียบเทียบเงินตราจีนและไทย ระหว่างนักเรียนทำกิจกรรม ครูประเมินความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนของนักเรียนและเก็บคะแนนที่เป็น Rubric Score ด้วย ในขั้นตอนนี้ พบว่านักเรียนรู้สึกตื่นเต้นและสนุกสนานกับกิจกรรมที่ทำ นักเรียนส่วนมากสามารถตอบคำถามของครูได้ แต่ยังมีปัญหาในการพูดภาษาจีน และนักเรียนบางคนขาดความมั่นใจกับตนเอง ไม่กล้าแสดงออก

ขั้นที่ 2 Task Cycle เป็นขั้นตอนที่ครูผู้สอนให้ผู้เรียนปฏิบัติภาระงานเป็นกลุ่ม จากนั้น สมาชิกในกลุ่มวางแผนการรายงานในห้อง แล้วตัวแทนกลุ่มสรุปและรายงานภาระงานที่ปฏิบัติ เพื่อให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาใหม่ ครูให้นักเรียนเรียนรู้คำศัพท์และสนทนาใหม่เป็นกลุ่ม ตัวแทนกลุ่มออกมานำเสนอ จากนั้น ครูให้นักเรียนปรับเปลี่ยนการสนทนาตามความต้องการของตนเอง และแสดงออกเป็นละครสั้น ในขั้นตอนนี้ นักเรียนเรียนรู้เนื้อหาใหม่ด้วยตัวเองโดยผ่านการจัด



กิจกรรมต่างๆ ครูมีบทบาทและหน้าที่ดูแลกิจกรรมเท่านั้น ตอนที่นักเรียนเจอปัญหาและไม่สามารถแก้ไขปัญหด้วยตนเองได้ ครูมีหน้าที่ให้คำปรึกษาหรือเสนอแนะ และอธิบายเพิ่ม ระหว่างนักเรียนทำกิจกรรม ครูประเมินความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนของนักเรียนและเก็บคะแนนที่เป็น Rubric Score ด้วย ในขั้นตอนนี้ พบว่า นักเรียนไม่รู้จักระบุตัวอักษรจีน อาศัยแต่พินอิน (pinyin) ในการอ่านเท่านั้น เมื่อทำกิจกรรมนานเกินไป เวลาปฏิบัติภาระงาน นักเรียนชอบคุยเรื่องที่ไม่เกี่ยวข้อง กับงานที่ครูมอบหมาย

ขั้นที่ 3 Language Focus เป็นขั้นตอนที่ครูและนักเรียนวิเคราะห์ สภาพการปฏิบัติภาระงาน และภาษาที่ใช้ในระหว่างปฏิบัติภาระงาน ครูสรุปประเด็นที่มีความยากและสำคัญที่เกี่ยวข้องของการใช้ภาษา และให้นักเรียนฝึกใช้จุดที่มีความยากและจุดที่สำคัญที่ครูสรุปให้ ในขั้นตอนนี้ ครูให้นักเรียนสรุปเนื้อหาใหม่เป็นกลุ่ม และตัวแทนแต่ละกลุ่มออกมาแบ่งปันกับเพื่อนกลุ่มอื่น จากนั้น ครูสรุปและอธิบายเพิ่ม หลังจากสรุปจุดที่มีความยากและจุดที่สำคัญให้นักเรียนแล้ว ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดและสั่งการบ้านให้นักเรียน ระหว่างนักเรียนทำกิจกรรม ครูประเมินความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนของนักเรียนและเก็บคะแนนที่เป็น Rubric Score ด้วย ในขั้นตอนนี้ พบว่า นักเรียนที่แย่งตอบคำถามของครูมีแต่คนเดิม นักเรียนบางคนขาดความกระตือรือร้นในการร่วมกิจกรรมในห้องเรียน และนักเรียนที่เรียนอ่อนเรียนไม่ทันเพื่อน

1.1.1.3 ขั้นสังเกตการณ์ (Observe)

หลังจากปฏิบัติการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผน ผู้วิจัยได้จัดเก็บรวบรวมข้อมูล จากการเก็บรวบรวมข้อมูลผลการปฏิบัติการ และแบบบันทึกผลการใช้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รอบที่ 1 พบว่า นักเรียนมีความสนใจกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มาก ช่วงแรก ครูถามคำถามและสนทนากับนักเรียน นักเรียนยังฟังไม่ค่อยออก หลังจากชินกับสำเนียงครูแล้ว นักเรียนส่วนมากสามารถฟังเข้าใจและสามารถตอบคำถามของครูได้ แต่ยังมีปัญหา เช่น ออกเสียงภาษาจีนไม่ชัดเจน ไม่เข้าใจหลักการไวยากรณ์จีน พูดภาษาจีนแบบไทย นักเรียนบางคนขาดความมั่นใจกับตัวเอง ไม่กล้าแสดงออก หลังจากเข้ากลุ่มแล้ว อาการที่ขาดความมั่นใจได้ดีขึ้น ต่อมานักเรียนทุกคนไม่รู้จักระบุตัวอักษรจีน อาศัยแต่ Pinyin ในการอ่านเท่านั้น เวลาทำกิจกรรม นักเรียนชอบคุยเรื่องที่ไม่เกี่ยวข้องกับการที่ครูมอบหมาย ซึ่งทำให้เวลาทำกิจกรรมนานเกินไปและประสิทธิภาพในการทำงานต่ำ หลังจากนั้น ครูกำหนดเวลาที่ทำกิจกรรมให้ชัดเจน แบ่งหน้าที่ของสมาชิกในแต่ละกลุ่มให้ชัดเจน ตอนที่แย่งตอบคำถามมีแต่คนเดิม นักเรียนที่เรียนอ่อนขาดความมั่นใจและไม่มีความกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรม และเรียนไม่ทันเพื่อน แต่ในคณะที่กิจกรรมกลุ่ม นักเรียนให้ความร่วมมือในการทำงานดีขึ้น รู้จักแบ่งหน้าที่ตามความสนใจและความสามารถของสมาชิกในกลุ่ม รู้จักช่วยเหลือเพื่อนในกลุ่ม ในขณะดำเนินกิจกรรม ครูมีหน้าที่เป็นคนดูแลและช่วยนักเรียนแก้ไขปัญห ครูควรอธิบายให้นักเรียนเข้าใจ และต้องปรับการพูดของตนเองให้เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน และควรจัดกิจกรรมที่หลากหลายให้นักเรียนได้ฝึกทักษะภาษาจีนในทุกด้าน

1.1.1.4 ขั้นการสะท้อนผล (Reflect)

จากการสะท้อนผลของการปฏิบัติการในรอบที่ 1 ผู้วิจัยได้นำผลมาวิเคราะห์เพื่อหาแนวทางแก้ไขและนำไปพัฒนาการปฏิบัติการในรอบที่ 2 มีรายละเอียดดังต่อไปนี้



ตาราง 15 สรุปปัญหาที่พบระหว่างการปฏิบัติตามแผนในวงรอบที่ 1 และแนวทางแก้ไข

ปัญหา	แนวทางแก้ไข
นักเรียนฟังคำพูดและคำถามของครูไม่เข้าใจ	ครูพูดภาษาจีนช้าๆ ด้วยคำพูดแบบง่ายๆ ตรงที่นักเรียนไม่เข้าใจก็ใช้ภาษาไทยอธิบายเพิ่ม จนนักเรียนชินกับสำเนียงและการพูดของครู
นักเรียนออกเสียงไม่ชัดเจน ขาดน้ำเสียงประกอบการพูดที่เหมาะสมและความคล่องแคล่วในการพูด	ครูสาธิตให้นักเรียนฟังก่อน แล้วให้นักเรียนพูดตามแบบครู และเลียนแบบครูพูด
นักเรียนขาดความมั่นใจในตนเอง ไม่กล้าแสดงออก	ครูใช้ภาษาแบบกันเองให้กำลังใจนักเรียน ใช้ภาษาทางบวกมากกว่าทางลบเมื่อนักเรียนพูดผิด
นักเรียนไม่เข้าใจหลักการไวยากรณ์จีน ยังพูดภาษาจีนแบบไวยากรณ์ไทย	ครูอธิบายหลักการใช้ไวยากรณ์ในภาษาจีนให้ชัดเจน เปรียบเทียบไวยากรณ์ภาษาจีนและภาษาไทย ยกตัวอย่างให้นักเรียน
นักเรียนไม่รู้จักตัวอักษรจีน อาศัยแต่ pinyin ในการอ่านเท่านั้น	ครูจัดกิจกรรมที่เน้นการอ่านและการเขียนตัวอักษรจีนมากขึ้น ค่อยๆ ลดการใช้ pinyin ในการเรียนการสอน
นักเรียนที่แย่งตอบคำถามมีแต่คนเดิม นักเรียนบางคนขาดความกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรม	ครูถามคำถามแบบง่ายสำหรับนักเรียนที่เรียนอ่อน และเจาะจงตัวบุคคลในการตอบคำถาม หรือใช้ระบบการให้รางวัลสำหรับการร่วมกิจกรรม
เวลาทำกิจกรรมนานเกินไป	กำหนดเวลาให้ชัดเจนกับทุกขั้นตอนกิจกรรม และแบ่งหน้าที่ของสมาชิกในแต่ละกลุ่มให้ชัดเจน
นักเรียนที่เรียนอ่อนเรียนไม่ทันเพื่อน	ครูแบ่งกลุ่มให้นักเรียนตามหลักการ เก่ง-ปานกลาง-อ่อน ให้นักเรียน
เวลาปฏิบัติภาระงาน นักเรียนชอบคุยเรื่องที่ไม่เกี่ยวข้อง กับงานที่ครูมอบหมาย ทำให้ประสิทธิภาพในการทำงานต่ำ	เวลานักเรียนปฏิบัติภาระงาน ครูเดินสังเกต ถ้านักเรียนคุยเรื่องไม่เกี่ยวข้อง ลดคะแนนกลุ่ม

1.1.2 ผลการปฏิบัติการวงรอบที่ 2

ผลการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนที่เน้นภาระงานเป็นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 วงรอบที่ 2 ประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ 3-4 ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ 3 เรื่อง สักอาหาร และแผนการจัดการเรียนรู้ 4 เรื่อง ฉันไม่สบาย ขอลา 1 วันได้ไหม ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1.1.2.1 ขึ้นวางแผน (Plan)

หลังจากสะท้อนผลการปฏิบัติการในวงรอบที่ 1 ผู้วิจัยได้สรุปปัญหาและหาแนวทางแก้ไข แล้วนำไปใช้ในการปรับกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละแผนการจัดการจัดการเรียนรู้ในการปฏิบัติในวงรอบที่ 2 โดย ครูใช้ภาษาแบบเข้าใจง่ายในการถามนักเรียน ให้นักเรียนเลียนแบบการออกเสียงของครู เปรียบเทียบความแตกต่างไวยากรณ์ภาษาจีนและภาษาไทยให้ชัดเจน ให้นักเรียนฝึกอ่านตัวอักษรจีนโดยไม่มี pinyin ครูจับคู่ให้ใหม่ ใช้คำถามที่มีความยากแตกต่างกันสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกัน กำหนดเวลาให้ชัดเจนกับทุกขั้นตอนของกิจกรรม ครูเป็นคนสังเกต ดูแลและช่วยเหลือตลอดการทำกิจกรรมเป็นกลุ่ม และเปิดโอกาสให้นักเรียนทุกคนแสดงความสามารถ



ในการสื่อความหมายภาษาจีนของตัวเอง

1.1.2.2 ขั้นปฏิบัติตามแผน (Action)

ในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยได้นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น และปรับปรุงตามข้อเสนอแนะจากสะท้อนผลการปฏิบัติการในรอบที่ 1 ไปปรับใช้และดำเนินการกับกลุ่มเป้าหมาย ในแต่ละแผนจนครบทุกแผนของวงจรรอบปฏิบัติการที่ 2 ซึ่งมีขั้นตอนกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละแผน ดังนี้

ขั้นที่ 1 Pre-task เป็นขั้นตอนที่เตรียมความพร้อมด้วยกิจกรรมกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจ มีความพร้อมและต้องการเรียนเนื้อหาใหม่ด้วยกิจกรรมต่างๆ เช่น สรุปรอาหารหลักของคนจีน เครื่องดื่มต่างๆเป็นภาษาจีน รสชาติต่างๆ อุปกรณ์ต่างๆที่ใช้บนโต๊ะอาหาร และวิธีการทำอาหารต่างๆ เปรียบเทียบรสชาติอาหารไทยและจีน มารยาทบนโต๊ะอาหารจีนและไทย สรุปรสภาพอากาศเป็นภาษาจีน เสนอข้อควรระวังที่สอดคล้องกับสภาพอากาศต่างๆ และเปรียบเทียบฤดูของประเทศจีนและประเทศไทยด้วยประโยค 比 ระหว่างที่นักเรียนทำกิจกรรมครูประเมินความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนของนักเรียนและเก็บคะแนนที่เป็น Rubric Score ด้วย ในขั้นตอนนี้ พบว่านักเรียนกล้าแสดงออกมากขึ้น การออกเสียงดีขึ้น และความกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรมสูงขึ้น แต่นักเรียนยังใช้คำศัพท์ที่ขาดความเหมาะสมกับรูปแบบประโยคอยู่

ขั้นที่ 2 Task Cycle เป็นขั้นตอนที่ครูให้ผู้เรียนปฏิบัติภาระงานเป็นกลุ่ม จากนั้น สมาชิกในกลุ่มวางแผนการนำเสนอในห้อง แล้วตัวแทนกลุ่มสรุปและรายงานภาระงานที่ปฏิบัติ เพื่อให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาใหม่ ในขั้นตอนนี้ ครูให้นักเรียนเรียนรู้คำศัพท์และสนทนาใหม่เป็นกลุ่ม ตัวแทนกลุ่มออกมานำเสนอ จากนั้น ครูให้นักเรียนปรับเปลี่ยนการสนทนาตามความต้องการของตนเอง และแสดงออกเป็นละครสั้น ในขั้นตอนนี้ นักเรียนเรียนรู้เนื้อหาใหม่ด้วยตัวเองโดยผ่านการจัดกิจกรรมต่างๆ ครูมีบทบาทและหน้าที่ดูแลกิจกรรมเท่านั้น เมื่อนักเรียนเจอปัญหาและไม่สามารถแก้ไขปัญหด้วยตนเอง ครูมีหน้าที่ให้คำแนะนำ และอธิบายเพิ่ม ระหว่างนักเรียนทำกิจกรรมครูประเมินความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนของนักเรียนและเก็บคะแนนที่เป็น Rubric Score ด้วย ในขั้นตอนนี้ พบว่า นักเรียนเริ่มอ่านตัวอักษรจีนโดยไม่มี pinyin ได้ แต่เวลาทำกิจกรรมนานเกินไป นักเรียนขาดความคิดสร้างสรรค์ และคนที่ออกมานำเสนออีกเป็นบุคคลเดิมที่เคยออกมานำเสนอ

ขั้นที่ 3 Language Focus เป็นขั้นตอนที่ครูและนักเรียนวิเคราะห์สภาพการปฏิบัติภาระงาน และภาษาที่ใช้ในระหว่างปฏิบัติภาระงาน ครูสรุปประเด็นที่มีความยากและสำคัญที่เกี่ยวข้องของการใช้ภาษา และให้นักเรียนฝึกใช้ประเด็นที่มีความยากและสำคัญที่ครูสรุปให้ ในขั้นตอนนี้ ครูให้นักเรียนสรุปเนื้อหาใหม่เป็นกลุ่ม และตัวแทนแต่ละกลุ่มออกมาแบ่งปันกับเพื่อนกลุ่มอื่น จากนั้น ครูสรุปและอธิบายเพิ่ม หลังจากสรุปจุดที่มีความยากและจุดที่สำคัญให้นักเรียนแล้ว ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด และมอบหมายการบ้านให้นักเรียน ระหว่างนักเรียนทำกิจกรรม ครูประเมินความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนของนักเรียนและเก็บคะแนนที่เป็น Rubric Score ด้วย ในขั้นตอนนี้ พบว่า นักเรียนสามารถสรุปความรู้ตรงประเด็นที่ครูกำหนดไว้ แต่เวลาทำแบบฝึกหัดในคาบเรียน นักเรียนทำด้วยตัวเองไม่ได้ก็ขออาศัยในการปรึกษากับเพื่อน และนักเรียนที่เรียนอ่อนเรียนไม่ทันเพื่อน



1.1.2.3 ขั้นสังเกตการณ์ (Observe)

หลังจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผน ผู้วิจัยได้จัดเก็บรวบรวมข้อมูล และจากการเก็บรวบรวมข้อมูลผลการปฏิบัติการและแบบบันทึกผลการใช้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในรอบที่ 2 พบว่า นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรมมากขึ้น นักเรียนส่วนมากเริ่มฟังคำถามและคำพูดของครูเข้าใจ แต่บางทีนักเรียนไม่รู้จะตอบอย่างไร นักเรียนกล้าแสดงออกขึ้น การออกเสียงดีขึ้น เริ่มเข้าใจหลักการไวยากรณ์ในภาษาจีน นักเรียนเริ่มรู้จักใช้น้ำเสียงที่เหมาะสมในการพูด และนักเรียนบางคนมีความคล่องแคล่วในการพูดยิ่งขึ้น นักเรียนส่วนมากเริ่มอ่านตัวอักษรจีนโดยไม่มี pinyin ได้ และไม่คุยเรื่องที่ไม่เกี่ยวข้องกับงานที่ครูสั่งไว้แล้ว แต่เวลาในการทำกิจกรรมเกินเวลาที่ครูกำหนดเหมือนเดิม นักเรียนที่เรียนอ่อนก็ยังเรียนไม่ทันเพื่อนเหมือนเดิม นอกจากนั้น ยังมีปัญหาใหม่เกิดขึ้นด้วย เช่น นักเรียนใช้คำศัพท์ที่ขาดความเหมาะสม นักเรียนขาดความคิดสร้างสรรค์ในการทำงาน และคนที่ออกมานำเสนอมิแต่คนเดิมๆ และเวลาทำแบบฝึกหัดในคาบเรียน นักเรียนที่ทำด้วยตัวเองไม่ได้ มักจะปรึกษาและอาศัยกับเพื่อนๆ ในการปฏิบัติการในวงรอบที่ 2 นี้ ครูควรอธิบายความหมาย วิธีการใช้และความแตกต่างของคำที่มีความหมายใกล้เคียงกันให้นักเรียน ให้นักเรียนใช้คำตอบที่ไม่ซ้ำกัน สำหรับคนที่คิดไม่ออก ครูให้แนวคิดหรือคำสำคัญเพื่อกระตุ้นนักเรียน ครูควรกำหนดว่าตัวแทนกลุ่มที่ออกมานำเสนอในทุกครั้งห้ามซ้ำกัน และให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดเองก่อน แล้วใช้ระบบการให้รางวัลในการเฝ้าตอบ สำหรับงานยากแล้วค่อยให้นักเรียนทำงานเป็นกลุ่ม

1.1.2.4 ขั้นการสะท้อนผล (Reflect)

จากการสะท้อนผลของการปฏิบัติการในวงรอบที่ 2 ผู้วิจัยได้นำผลมาวิเคราะห์เพื่อหาแนวทางแก้ไขและนำไปพัฒนาการปฏิบัติการในวงรอบที่ 3 รายละเอียดดังต่อไปนี้

ตาราง 16 สรุปปัญหาที่พบระหว่างการปฏิบัติตามแผนในวงรอบที่ 2 และแนวทางแก้ไข

ปัญหา	แนวทางแก้ไข
นักเรียนใช้คำศัพท์ที่ขาดความเหมาะสม	ครูอธิบายความหมาย วิธีการใช้และความแตกต่างของคำที่มีความหมายใกล้เคียงกัน ยกตัวอย่างให้นักเรียน
เวลาทำกิจกรรมนานเกินไป	ครูกำหนดเวลาแต่ละขั้นตอนให้ชัดเจน และครูเป็นคนดูแลกิจกรรม
นักเรียนขาดความคิดสร้างสรรค์ คอยลอกคำตอบเพื่อน	ครูให้นักเรียนใช้คำตอบที่ไม่ซ้ำกัน สำหรับคนที่คิดไม่ออก ครูให้แนวคิดหรือคำสำคัญเพื่อกระตุ้นนักเรียน สำหรับนักเรียนที่เรียนอ่อน สามารถขอความช่วยเหลือกับเพื่อนได้
คนที่ออกมานำเสนอมิแต่คนซ้ำๆ บางคนไม่ยอมออกมา	ครูกำหนดว่าตัวแทนกลุ่มที่ออกมานำเสนอห้ามซ้ำกัน
นักเรียนที่เรียนอ่อนเรียนไม่ทันเพื่อน	เน้นกิจกรรมกลุ่ม ครูแบ่งกลุ่มให้นักเรียนตามหลักการ เก่ง-ปานกลาง-อ่อนให้นักเรียน
นักเรียนทำแบบฝึกหัดในคาบด้วยตัวเองไม่ได้ ขอบอาศัยในการปรึกษากับเพื่อน	ครูกำหนดเวลาทำแบบฝึกหัด ให้นักเรียนทำเองแล้วใช้ระบบการให้รางวัล ให้นักเรียนเฝ้าตอบ สำหรับงานยากค่อยให้นักเรียนทำเป็นกลุ่ม



1.1.3 ผลการปฏิบัติการในรอบที่ 3

ผลการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนที่เน้นภาระงานเป็นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 วงรอบที่ 3 ประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ 5 ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ 5 เรื่อง หอสมุดแห่งชาติอยู่ตรงไหน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1.1.3.1 ขั้นวางแผน (Plan)

จากสะท้อนผลการปฏิบัติการในวงรอบที่ 2 ผู้วิจัยได้สรุปปัญหาและหาแนวทางแก้ไข แล้วนำไปใช้ในการปรับกิจกรรมการเรียนรู้ในแผนการจัดการจัดการการเรียนรู้ในการปฏิบัติในวงรอบที่ 3 เพื่อให้มีความเหมาะสมกับเนื้อหาและนักเรียน เช่น ครูอธิบายความหมายวิธีการใช้และความแตกต่างของคำที่มีความหมายใกล้เคียงกัน ยกตัวอย่างหลากหลายให้นักเรียน ครูให้นักเรียนใช้คำตอบที่ไม่ซ้ำกัน สำหรับคนที่คิดไม่ออก ครูให้แนวคิดหรือคำสำคัญเพื่อกระตุ้นนักเรียน สำหรับนักเรียนที่เรียนอ่อน สามารถขอความช่วยเหลือกับเพื่อนได้ ครูเป็นคนดูแลกิจกรรม ควรแบ่งกลุ่มให้นักเรียนตามหลักการ เก่ง-ปานกลาง-อ่อน ควรกำหนดเวลาแต่ละขั้นตอนและหน้าที่ของสมาชิกกลุ่มให้ชัดเจน กำหนดว่าตัวแทนกลุ่มที่ออกมานำเสนอห้ามซ้ำกัน ใช้ระบบการให้รางวัลให้นักเรียนในกิจกรรมการแข่งตอบและกิจกรรมกลุ่ม ครูต้องให้นักเรียนทุกคนรู้จักหน้าที่และรับผิดชอบงานของตนเอง และเปิดโอกาสให้นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ

1.1.3.2 ขั้นปฏิบัติตามแผน (Action)

ในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยได้นำแผนการจัดการจัดการการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น และปรับปรุงตามข้อเสนอแนะจากสะท้อนผลการปฏิบัติการในวงรอบที่ 2 ไปปรับใช้และดำเนินการกับกลุ่มเป้าหมาย ในแผนของวงรอบปฏิบัติการที่ 3 ซึ่งมีขั้นตอนกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละแผน ดังนี้

ขั้นที่ 1 Pre-task เป็นขั้นตอนที่เตรียมความพร้อมด้วยกิจกรรมกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจ มีความพร้อมและต้องการเรียนเนื้อหาใหม่ด้วยกิจกรรมต่างๆ เช่น ครูให้นักเรียนสรุปคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องในการบอกตำแหน่ง การบอกทิศทาง และการถาม-ตอบทาง ให้นักเรียนฝึกพูดถาม-ตอบตำแหน่งของสิ่งของต่างๆ ฝึกถามทางและตอบแบบง่ายๆ และสร้างแผนที่ที่เรียบง่ายของโรงเรียน ระหว่างนักเรียนทำกิจกรรม ครูประเมินความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนของนักเรียนและเก็บคะแนนที่เป็น Rubric Score ด้วย ในขั้นตอนนี้ พบว่า นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรมสูงมาก นักเรียนกล้าพูด กล้าถาม กล้าแสดงออก การออกเสียงดีขึ้น นักเรียนส่วนมากพูดภาษาจีนที่ใช้คำศัพท์ที่เหมาะสมและไวยากรณ์ที่ถูกต้อง นักเรียนส่วนมากรู้จักใช้น้ำเสียงที่เหมาะสมในการพูด และมีความคล่องแคล่วในการพูดด้วย

ขั้นที่ 2 Task Cycle เป็นขั้นตอนที่ครูให้ผู้เรียนปฏิบัติภาระงานเป็นกลุ่ม จากนั้น สมาชิกในกลุ่มวางแผนการนำเสนองานในชั้นเรียน แล้วตัวแทนกลุ่มสรุปและรายงานภาระงานที่ปฏิบัติ เพื่อให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาใหม่ ในขั้นตอนนี้ ครูให้นักเรียนเรียนรู้คำศัพท์และสนทนาใหม่เป็นกลุ่ม ตัวแทนกลุ่มออกมานำเสนอ จากนั้น ครูให้นักเรียนปรับเปลี่ยนการสนทนาตามความต้องการของตนเอง และแสดงออกเป็นละครสั้น ในขั้นตอนนี้ นักเรียนเรียนรู้เนื้อหาใหม่ด้วยตัวเองโดยผ่านการจัดกิจกรรมต่างๆ ครูมีบทบาทและหน้าที่ดูแลกิจกรรมเท่านั้น เมื่อนักเรียนเจอปัญหาและไม่สามารถแก้ไขปัญหาด้วยตนเองครูมีหน้าที่ให้คำแนะนำและอธิบายเพิ่ม ระหว่างนักเรียนทำกิจกรรม ครูประเมินความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนของนักเรียนและเก็บคะแนนที่เป็น Rubric Score ด้วย ในขั้นตอนนี้ พบว่า นักเรียนส่วนมากอ่านตัวอักษรจีนโดยไม่มี



pinyin ได้ หลังจากครูให้แนวคิดหรือคำสำคัญแล้ว นักเรียนสามารถใช้คำตอบที่ไม่ซ้ำเพื่อน นักเรียนสามารถใช้คำศัพท์ที่เหมาะสม นักเรียนทุกคนมีโอกาสออกมาเสนอผลงานกลุ่ม แต่นักเรียนบางคนนำเสนอผลงานไม่ตรงประเด็นที่ครูกำหนดไว้

ขั้นที่ 3 Language Focus เป็นขั้นตอนที่ครูและนักเรียนวิเคราะห์สภาพการปฏิบัติภาระงาน และภาษาที่ใช้ในระหว่างปฏิบัติภาระงาน ครูสรุปประเด็นที่มีความยากและสำคัญที่เกี่ยวข้องของการใช้ภาษา และให้นักเรียนฝึกใช้ประเด็นที่มีความยากและสำคัญที่ครูสรุปให้ ในขั้นตอนนี้ ครูให้นักเรียนสรุปเนื้อหาใหม่เป็นกลุ่ม และตัวแทนแต่ละกลุ่มออกมาแบ่งปันกับเพื่อนกลุ่มอื่น จากนั้น ครูสรุปและอธิบายเพิ่ม หลังจากสรุปประเด็นที่มีความยากและสำคัญให้นักเรียนแล้ว ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด และมอบหมายการบ้านให้นักเรียน ระหว่างนักเรียนทำกิจกรรม ครูประเมินความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนของนักเรียนและเก็บคะแนนที่เป็น Rubric Score ด้วย ในขั้นตอนนี้ พบว่า ในเวลาการทำกิจกรรม นักเรียนบางกลุ่มไม่สามารถปฏิบัติภาระงานให้เสร็จ และนักเรียนที่เรียนอ่อนเรียนไม่ทันเพื่อนเหมือนเดิม

1.1.3.3 ขั้นสังเกตการณ์ (Observe)

หลังจากปฏิบัติการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผน ผู้วิจัยได้จัดเก็บรวบรวมข้อมูล จากการเก็บรวบรวมข้อมูลผลการปฏิบัติการ และแบบบันทึกผลการใช้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในรอบที่ 3 พบว่า นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรมสูงมาก นักเรียนส่วนมากใช้ภาษาจีนสื่อสารกับครูและเพื่อนได้ นักเรียนส่วนมากอ่านคำศัพท์ ประโยค และบทสนทนาที่เป็นตัวอักษรจีนโดยไม่มี pinyin ได้ นักเรียนส่วนมากสามารถปฏิบัติภาระงานอย่างมีประสิทธิภาพ แต่นักเรียนส่วนน้อยยังมีปัญหาในการนำเสนอผลงานไม่ตรงประเด็นที่ครูกำหนดไว้ เวลาทำกิจกรรมยังไม่สอดคล้องกับที่กำหนดไว้ และนักเรียนที่เรียนอ่อนยังเรียนไม่ทันเพื่อนเหมือนเดิม ในการปฏิบัติในรอบที่ 3 ครูควรใช้คำถามและคำสำคัญที่ชัดเจน เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนที่เรียนอ่อนนำเสนอตรงประเด็นที่ครูกำหนดไว้ ครูใช้วิธีการบวกและลบคะแนนให้นักเรียนในการทำกิจกรรม ให้นักเรียนรู้จักการแบ่งและการใช้เวลา และสำหรับนักเรียนที่เรียนอ่อนที่เรียนไม่ทันเพื่อน ครูควรใช้เวลานอกการเรียนเพื่อสอนเสริม และมอบหมายงานพิเศษแบบง่ายๆ นอกจากนั้น ครูควรใช้คำพูดทางบวกเพื่อให้กำลังใจนักเรียนด้วย

1.1.3.4 ขั้นการสะท้อนผล (Reflect)

จากการสะท้อนผลของการปฏิบัติการในรอบที่ 3 ผู้วิจัยได้นำผลมาวิเคราะห์ปัญหาที่พบและแนวทางแก้ไขระหว่างการทำตามแผนในรอบที่ 3 รายละเอียดดังต่อไปนี้



ตาราง 17 สรุปปัญหาที่พบระหว่างการปฏิบัติตามแผนในวงรอบที่ 3 และแนวทางแก้ไข

ปัญหา	แนวทางแก้ไข
นักเรียนนำเสนอผลงานไม่ตรงประเด็นที่ครูกำหนดไว้	ครูใช้คำถามและคำสำคัญที่ชัดเจน เพื่อให้ให้นักเรียนนำเสนองานตรงประเด็น
เวลาทำกิจกรรมนานเกินไป	ครูใช้วิธีแบบบวกและลบคะแนนให้นักเรียนในการทำกิจกรรม ให้นักเรียนรู้จัดการแบ่งและการใช้เวลา
นักเรียนที่อ่อนเรียนไม่ทันเพื่อน	ครูใช้เวลานอกการเรียนเพื่อสอนเสริมให้นักเรียนที่เรียนอ่อน

ตาราง 18 สรุปปัญหาที่พบระหว่างการปฏิบัติตามแผนในทั้ง 3 วงรอบ

แบบแผนการวิจัย	ปัญหาที่พบระหว่างการปฏิบัติตามแผนในทั้ง 3 วงรอบ		
	วงรอบที่ 1	วงรอบที่ 2	วงรอบที่ 3
ขั้นวางแผน ขั้นปฏิบัติตามแผน ขั้นสังเกตการณ์ ขั้นการสะท้อนผล	1.นักเรียนฟังคำพูดและคำถามของครูไม่เข้าใจ 2.นักเรียนออกเสียงไม่ชัดเจน ขาดน้ำเสียง ประกอบการพูดที่เหมาะสมและความคล่องแคล่วในการพูด 3.นักเรียนขาดความมั่นใจในตนเอง ไม่กล้าแสดงออก 4.นักเรียนไม่เข้าใจหลักการใช่วิยากรณ์ในภาษาจีน ยังพูดภาษาจีนแบบไวยากรณ์ไทย 5.นักเรียนไม่รู้จักตัวอักษรจีน อาศัยแต่ pinyin ในการอ่านเท่านั้น 6.นักเรียนที่แย่งตอบคำถามมีแต่คนเดิม นักเรียนบางคนขาดความกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรม	1.นักเรียนใช้คำศัพท์ที่ซ้ำๆ ความเหมาะสม 2.เวลาทำกิจกรรมนานเกินไป 3.นักเรียนขาดความคิดสร้างสรรค์ คอยลอกคำตอบเพื่อน 4.คนที่ออกมานำเสนอมีแต่คนซ้ำๆ บางคนไม่ยอมออกมา 5.นักเรียนที่เรียนอ่อนเรียนไม่ทันเพื่อน	1.นักเรียนนำเสนอผลงานไม่ตรงประเด็นที่ครูกำหนดไว้ 2.เวลาทำกิจกรรมนานเกินไป 3.นักเรียนที่เรียนอ่อนเรียนไม่ทันเพื่อน
	7.เวลาทำกิจกรรมนานเกินไป 8.นักเรียนที่เรียนอ่อนเรียนไม่ทันเพื่อน 9.เวลาปฏิบัติภาระงาน นักเรียนชอบคุยเรื่องที่ไม่เกี่ยวข้องกับการที่ครูมอบหมาย ทำให้ประสิทธิภาพในการทำงานต่ำ	6.นักเรียนทำแบบฝึกหัดในคาบเรียนด้วยตัวเองไม่ได้ ชอบอาศัยในการปรึกษากับเพื่อน	



ตาราง 19 สรุปความแตกต่างในขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ 3 วงรอบ

ขั้นตอน	ความแตกต่าง		
	วงรอบที่ 1	วงรอบที่ 2	วงรอบที่ 3
ขั้น Pre-task	1. ครูให้นักเรียนตอบคำถามแบบเจาะจง 2. ครูสาธิตให้นักเรียนฟัง แล้วให้นักเรียนเลียนแบบครูพูด 3. ครูให้นักเรียนแย่งตอบคำถาม	1. ครูถามคำถามแบบง่ายสำหรับนักเรียนที่เรียนอ่อน 2. หลังจากครูสาธิตให้นักเรียนฟังแล้ว ให้นักเรียนที่สามารถออกเสียงได้ชัดเจนออกมาเป็นตัวอย่าง และอธิบายวิธีการออกเสียงให้เพื่อนฟัง 3. ครูให้นักเรียนใช้คำตอบที่ไม่ซ้ำกัน สำหรับคนที่คิดไม่ออก ครูให้แนวคิดหรือคำสำคัญเพื่อกระตุ้นนักเรียน สำหรับนักเรียนที่เรียนอ่อน สามารถขอความช่วยเหลือกับเพื่อนได้	1. ครูให้นักเรียนที่เรียนอ่อนเลือกคำถามก่อน 2. ครูใช้ระบบการให้รางวัลเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรม
ขั้น Task Cycle	1. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มเอง 2. ครูให้นักเรียนปฏิบัติภาระงานเป็นกลุ่ม 3. ครูให้นักเรียนเรียนรู้คำศัพท์ใหม่และบทสนทนาด้วยตนเอง 4. ครูให้นักเรียนออกมาเขียนคำศัพท์ใหม่บนกระดานโดยสมัครใจ	1. ครูแบ่งกลุ่มให้นักเรียนตามหลักการ เก่ง-ปาน-กลาง-อ่อนให้นักเรียน 2. ครูกำหนดเวลาให้ชัดเจนกับทุกขั้นตอนกิจกรรม และแบ่งหน้าที่ของสมาชิกในแต่ละกลุ่มให้ชัดเจน 3. ครูอธิบายหลักการสร้างตัวอักษร เพื่อให้ นักเรียนพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน โดยไม่มี pinyin 4. ครูให้นักเรียนทุกคนเขียนคำศัพท์ใหม่บนกระดาน	1. ครูใช้วิธีแบบบวกและลบคะแนนให้นักเรียนในการทำกิจกรรม บังคับให้นักเรียนรู้จักการแบ่งและการใช้เวลา 2. ครูจัดกิจกรรมที่เน้นการอ่านและการเขียนมากขึ้น ค่อยๆ ลดการใช้ pinyin ให้นักเรียน 3. ครูให้นักเรียนแข่งกันเขียนคำศัพท์ใหม่บนกระดานเป็นกลุ่ม แล้วให้กลุ่มอื่นตรวจสอบความถูกต้อง
ขั้น Language Focus	1. ครูให้ตัวแทนกลุ่มออกมานำเสนอผลงาน 2. ครูอธิบายหลักการใช้ไวยากรณ์ในภาษาจีนให้ชัดเจน และยกตัวอย่างหลากหลายให้นักเรียน	1. ครูกำหนดว่าตัวแทนกลุ่มที่ออกมานำเสนอห้ามซ้ำกัน 2. ครูเปรียบเทียบไวยากรณ์ภาษาจีนและภาษาไทย ยกตัวอย่างให้นักเรียน	1. ครูใช้เวลานอกการเรียนรู้เพื่อสอนเสริมให้นักเรียนที่เรียนอ่อน

1.2 การวิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนที่เน้นภาระงานเป็นฐาน ที่มีค่าประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 (E_1/E_2)

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนที่เน้นภาระงานเป็นฐาน โดยคำนวณค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) จากการประเมินผลงาน



ระหว่างเรียนและการทดสอบย่อยของนักเรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้ทั้งหมด 5 แผน แผนละ 4 ชั่วโมง และคำนวณค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) จากคะแนนทดสอบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีน ด้านการฟัง ด้านการอ่านและด้านการเขียน ปรากฏผลการวิเคราะห์ ดังนี้

ตาราง 20 คะแนนจากการทดสอบย่อยและคะแนนจากผลงานระหว่างเรียน

นักเรียน	คะแนนทดสอบย่อยและคะแนนจากผลงานระหว่างเรียน					รวม
	แผนที่ 1 (40)	แผนที่ 2 (40)	แผนที่ 3 (40)	แผนที่ 4 (40)	แผนที่ 5 (40)	
1	31	30	32	25	30	148
2	28	22	24	25	28	127
3	40	38	35	37	36	186
4	38	33	31	35	33	170
5	40	39	37	35	39	190
6	35	32	27	30	32	156
7	34	32	34	30	34	164
8	32	29	30	32	30	152
9	30	27	28	26	24	135
10	36	32	33	35	37	173
μ	34.40	31.40	31.10	30.90	32.30	160.10
σ	3.95	4.69	3.75	4.28	4.27	19.49
ร้อยละ	86	78.50	77.75	77.25	80.75	80.05
$E_1=80.05$						

ตาราง 21 คะแนนความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีน ด้านการฟัง ด้านการอ่าน และด้านการเขียน

นักเรียน	การฟัง (100)	การอ่าน (100)	การเขียน (100)	รวม (300)
1	75	66	64	205
2	69	60	60	189
3	83	82	85	250
4	93	74	76	243
5	84	87	90	261
6	71	83	77	231
7	90	77	76	243
8	83	80	79	242
9	75	72	67	214



ตาราง 21 (ต่อ)

นักเรียน	การฟัง (100)	การอ่าน (100)	การเขียน (100)	รวม (300)
10	82	85	74	241
รวม	805	766	748	2319
μ	80.50	76.60	74.80	231.90
σ	7.46	8.22	8.70	22.11
ร้อยละ	80.50	76.60	74.80	77.30

$$E_2 = 77.30$$

ตาราง 22 ค่าประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนที่เน้นภาระงานเป็นฐาน

รายการ	คะแนนเต็ม	คะแนนรวม	μ	σ	ร้อยละของ คะแนนเฉลี่ย
ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1)	200	1601	160.10	19.49	80.05
ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2)	300	2319	231.90	22.11	77.30
ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ (E_1/E_2) เท่ากับ 80.05/77.30					

จากตาราง 22 พบว่า ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) เท่ากับ 80.05 และ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) เท่ากับ 77.30 ดังนั้น แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนที่เน้นภาระงานเป็นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 80.05/77.30 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่กำหนดไว้

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการฟังของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียน

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการฟังของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้สถิติทดสอบวิลคอกสัน Wilcoxon Matched Pairs Singed-Ranks Test ปรากฏผลการวิเคราะห์ ดังนี้

ตาราง 23 คะแนนแบบทดสอบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการฟัง ก่อนเรียน

นักเรียน	ตอนที่ 1 (10)	ตอนที่ 2 (20)	ตอนที่ 3 (30)	ตอนที่ 4 (40)	รวม (100)
1	9	8	9	20	46
2	7	8	15	20	50
3	7	14	18	16	55
4	10	12	21	20	63



ตาราง 22 (ต่อ)

นักเรียน	ตอนที่ 1 (10)	ตอนที่ 2 (20)	ตอนที่ 3 (30)	ตอนที่ 4 (40)	รวม (100)
5	10	12	15	28	65
6	7	10	15	16	48
7	9	16	15	20	60
8	9	12	21	16	58
9	6	6	21	16	49
10	9	14	12	20	55
μ	8.30	11.20	16.20	19.20	54.90
σ	1.35	2.99	3.84	3.49	6.27

จากตาราง 23 พบว่า ผลการทดสอบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการฟังก่อนเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ใน 4 ตอน ได้คะแนนอยู่ระหว่าง 46-65 คะแนน

ตาราง 24 คะแนนแบบทดสอบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการฟัง หลังเรียน

นักเรียน	ตอนที่ 1 (10)	ตอนที่ 2 (20)	ตอนที่ 3 (30)	ตอนที่ 4 (40)	รวม (100)
1	9	18	24	24	75
2	8	16	21	24	69
3	9	18	24	32	83
4	10	20	27	36	93
5	10	18	24	32	84
6	8	18	21	24	71
7	10	20	24	36	90
8	10	18	27	28	83
9	9	14	24	28	75
10	10	16	24	32	82
μ	9.30	17.60	24	29.60	80.50
σ	0.78	1.74	1.90	4.45	7.46

จากตาราง 24 พบว่า ผลการทดสอบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการฟังหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ใน 4 ตอน ได้คะแนนอยู่ระหว่าง 69-93 คะแนน



ตาราง 25 วิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการฟัง ก่อนเรียน และหลังเรียน

นักเรียน	คะแนนรวม ก่อนเรียน	คะแนนรวม หลังเรียน	ผลต่างของ คะแนน	ร้อยละคะแนน ความก้าวหน้า	อันดับที่ของ ความแตกต่าง	อันดับที่ตาม เครื่องหมาย	
						บวก	ลบ
1	46	75	-29	29	8	0	-8
2	50	69	-19	19	1.5	0	-1.5
3	55	83	-28	28	7	0	-7
4	63	93	-30	30	9.5	0	-9.5
5	65	84	-19	19	1.5	0	-1.5
6	48	71	-23	23	3	0	-3
7	60	90	-30	30	9.5	0	-9.5
8	58	83	-25	25	4	0	-4
9	49	75	-26	26	5	0	-5
10	55	82	-27	27	6	0	-6
					รวม	0	-45

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

จากตาราง 25 พบว่า ผลต่างของคะแนนทดสอบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการฟังก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 อยู่ระหว่าง 19-30 คะแนน และมีคะแนนความก้าวหน้าอยู่ระหว่าง 19-30 คะแนน ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการฟัง ก่อนเรียนและหลังเรียน ค่าสถิติทดสอบวิลคอกสัน Wilcoxon Matched Pairs Signed-Ranks Test มีค่าเท่ากับ 0 ซึ่งน้อยกว่าค่า T ในตารางหาค่าวิกฤต (เท่ากับ 10) ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 นั้นหมายความว่าความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการฟังของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน จากการทดสอบสมมุติฐาน พบว่า ความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการฟัง หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ผลการศึกษาความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการพูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ผลการศึกษาความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการพูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปรากฏผลการวิเคราะห์ ดังนี้



ตาราง 26 ผลประเมินความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการพูด

นักเรียน	หน่วยที่ 1	หน่วยที่ 2	หน่วยที่ 3	หน่วยที่ 4	หน่วยที่ 5	รวม	μ	%	ระดับ
1	17	17	18	19	19	90	18	60	พอใช้
2	16	17	19	19	19	90	18	60	พอใช้
3	26	27	27	28	28	136	27.20	91	ดีเยี่ยม
4	25	25	27	28	28	133	26.60	89	ดีมาก
5	27	27	28	27	28	137	27.40	91	ดีเยี่ยม
6	17	21	21	23	25	107	21.40	71	ดี
7	26	24	25	27	27	129	25.8	86	ดีมาก
8	22	23	25	25	27	122	24.4	81	ดีมาก
9	14	16	17	21	22	90	18	60	พอใช้
10	21	22	23	24	24	114	22.80	76	ดี
μ	21.10	21.90	23	25.10	24.70	114.80	22.96	77	ดี

ตาราง 27 วิเคราะห์ความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการพูดของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ระดับ	จำนวนคน	คะแนนเฉลี่ย
ดีเยี่ยม	2	27.30
ดีมาก	3	25.60
ดี	2	22.10
พอใช้	3	18.00

จากตาราง 26 และ 27 พบว่า ความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการพูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 นักเรียนที่ได้ระดับดีเยี่ยม 2 คน คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 27.3 ระดับดีมาก 3 คน คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 25.6 ระดับดี 2 คน คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 22.1 ระดับพอใช้ 3 คน คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 18 ความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการพูดของนักเรียนทั้งหมด มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 22.96 ซึ่งอยู่ในระดับดี

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียน

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้สถิติทดสอบวิลคอกสัน Wilcoxon Matched Pairs Signed-Ranks Test ปรากฏผลการวิเคราะห์ ดังนี้



ตาราง 28 คะแนนแบบทดสอบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการอ่าน ก่อนเรียน

นักเรียน	ตอนที่ 1 (10)	ตอนที่ 2 (20)	ตอนที่ 3 (30)	ตอนที่ 4 (40)	รวม (100)
1	5	10	6	16	37
2	1	8	15	20	44
3	7	6	15	12	40
4	2	4	6	20	32
5	5	6	15	8	34
6	4	10	12	16	42
7	8	14	18	12	52
8	6	8	12	8	34
9	4	2	12	4	22
10	5	4	9	12	30
μ	4.70	7.20	12.00	12.80	36.70
σ	2.00	3.37	3.79	5.00	7.90

จากตาราง 28 พบว่า ผลการทดสอบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการอ่านก่อนเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ใน 4 ตอน ได้คะแนนอยู่ระหว่าง 22-52 คะแนน

ตาราง 29 คะแนนแบบทดสอบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการอ่าน หลังเรียน

นักเรียน	ตอนที่ 1 (10)	ตอนที่ 2 (20)	ตอนที่ 3 (30)	ตอนที่ 4 (40)	รวม (100)
1	8	16	18	24	66
2	7	18	15	20	60
3	9	20	21	32	82
4	8	14	24	28	74
5	8	16	27	36	87
6	9	18	24	32	83
7	10	20	27	20	77
8	10	14	24	32	80
9	9	14	21	28	72
10	8	18	27	32	85
μ	8.60	16.80	22.80	28.40	76.60
σ	0.92	2.23	3.84	5.20	8.22

จากตาราง 29 พบว่า ผลการทดสอบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการอ่านหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ใน 4 ตอน ได้คะแนนอยู่ระหว่าง 60-87 คะแนน



ตาราง 30 วิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการอ่าน
ก่อนเรียนและหลังเรียน

นักเรียน	คะแนนรวม ก่อนเรียน	คะแนนรวม หลังเรียน	ผลต่างของ คะแนน	ร้อยละคะแนน ความก้าวหน้า	อันดับที่ของ ความแตกต่าง	อันดับที่ตาม เครื่องหมาย	
						บวก	ลบ
1	37	66	-29	29	3	0	-3
2	44	60	-16	16	1	0	-1
3	40	82	-42	42	6.5	0	-6.5
4	32	74	-42	42	6.5	0	-6.5
5	34	87	-53	53	10	0	-10
6	42	83	-41	42	5	0	-5
7	52	77	-25	25	2	0	-2
8	34	80	-46	46	8	0	-8
9	22	72	-50	50	9	0	-9
10	30	85	-35	35	4	0	-4
					รวม	0	-56

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

จากตาราง 30 ผลต่างของคะแนนทดสอบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการอ่านก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 อยู่ระหว่าง 16-53 คะแนน และมีคะแนนความก้าวหน้าอยู่ระหว่าง 16-53 คะแนน ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการอ่านก่อนเรียนและหลังเรียน ค่าสถิติทดสอบวิลคอกสัน Wilcoxon Matched Pairs Signed-Ranks Test มีค่าเท่ากับ 0 ซึ่งน้อยกว่าค่า T ในตารางหาค่าวิกฤต (เท่ากับ 10) ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั้นหมายความว่าความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน จากการทดสอบสมมุติฐาน พบว่า ความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการอ่านหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 5 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียน

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้สถิติทดสอบวิลคอกสัน Wilcoxon Matched Pairs Signed-Ranks Test ปรากฏผลการวิเคราะห์ ดังนี้



ตาราง 31 คะแนนแบบทดสอบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการเขียน ก่อนเรียน

นักเรียน	ตอนที่ 1 (10)	ตอนที่ 2 (20)	ตอนที่ 3 (30)	ตอนที่ 4 (40)	รวม (100)
1	4	0	0	0	4
2	3	0	0	0	3
3	5	8	7	16	36
4	4	10	4	10	29
5	5	9	9	16	42
6	4	5	2	0	11
7	4	3	6	0	13
8	6	0	6	5	17
9	1	4	0	4	9
10	3	5	3	4	15
μ	3.90	4.40	3.70	5.50	17.90
σ	1.30	3.56	3.07	6.05	12.68

จากตาราง 31 พบว่า ผลการทดสอบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการเขียนก่อนเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ใน 4 ตอน ได้คะแนนอยู่ระหว่าง 3-42 คะแนน

ตาราง 32 คะแนนแบบทดสอบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการเขียนหลังเรียน

นักเรียน	ตอนที่ 1 (10)	ตอนที่ 2 (20)	ตอนที่ 3 (30)	ตอนที่ 4 (40)	รวม (100)
1	14	20	10	20	64
2	12	18	12	18	60
3	22	24	15	24	85
4	18	22	14	22	76
5	24	26	15	25	90
6	21	25	11	20	77
7	15	23	12	26	76
8	17	25	13	24	79
9	16	20	10	21	67
10	14	21	14	25	74
μ	17.30	22.40	12.60	22.50	74.80
σ	3.72	2.50	1.80	2.54	8.70

จากตาราง 32 พบว่า ผลการทดสอบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการเขียนก่อนเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ใน 4 ตอน ได้คะแนนอยู่ระหว่าง 60-90 คะแนน



ตาราง 33 วิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการเขียนก่อนเรียน และหลังเรียน

นักเรียน	คะแนนรวม ก่อนเรียน	คะแนนรวม หลังเรียน	ผลต่างของ คะแนน	ร้อยละคะแนน ความก้าวหน้า	อันดับที่ของ ความแตกต่าง	อันดับที่ตาม เครื่องหมาย	
						บวก	ลบ
1	4	64	-60	60	7	0	-7
2	3	60	-57	57	4	0	-4
3	36	85	-49	49	3	0	-3
4	29	76	-47	47	1	0	-1
5	42	90	-48	48	2	0	-2
6	11	77	-66	66	10	0	-10
7	13	76	-63	63	9	0	-9
8	17	79	-62	62	8	0	-8
9	9	67	-58	58	5	0	-5
10	15	74	-59	59	6	0	-6
					รวม	0	-55

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

จากตาราง 33 ผลต่างของคะแนนทดสอบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการเขียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 อยู่ระหว่าง 47-66 คะแนน และมีคะแนนความก้าวหน้าอยู่ระหว่าง 47-66 คะแนน ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการเขียนก่อนเรียนและหลังเรียน ค่าสถิติทดสอบวิลคอกสัน Wilcoxon Matched Pairs Signed-Ranks Test มีค่าเท่ากับ 0 ซึ่งน้อยกว่าค่า T ในตารางหาค่าวิกฤต (เท่ากับ 10) ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั้นหมายความว่าความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน จากการทดสอบสมมุติฐาน พบว่า ความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการเขียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 6 การวิเคราะห์ผลการศึกษาเจตคติต่อการเรียนภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ผลการศึกษาเจตคติต่อการเรียนภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ดังนี้



ตาราง 34 ผลการวิเคราะห์ผลการศึกษาเจตคติต่อการเรียนภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

คำถามที่	μ	σ	แปล ความหมาย
1.ฉันคิดว่าวิชาภาษาจีนเป็นวิชาที่น่าสนใจ	4.50	0.50	มาก
2.ฉันคิดว่าภาษาจีนเป็นภาษาที่สำคัญมากในปัจจุบัน	4.30	0.78	มาก
3.ฉันรู้สึกว่าการเรียนภาษาจีนเป็นวิชาที่มีความท้าทาย	4.40	0.49	มาก
4.ฉันคิดว่าวิชาภาษาจีนเป็นวิชาที่เรียนแล้วสนุกสนาน	4.00	0.77	มาก
5.ฉันรู้สึกมีความสุขและผ่อนคลายเมื่อเรียนวิชาภาษาจีน	3.60	0.80	มาก
6.ฉันคิดว่าการเรียนรู้ภาษาจีนทำให้ฉันกล้าแสดงออกมากขึ้น	3.80	0.98	มาก
7.ฉันรู้สึกมั่นใจในตนเองมากขึ้นเวลาพูดภาษาจีนกับคนอื่น	3.80	0.87	มาก
8.ฉันคิดว่าการเรียนรู้ภาษาจีนมีผลต่อวิชาอื่น เช่นภาษาไทยและภาษาอังกฤษ เป็นต้น	3.60	1.02	มาก
9.ฉันคิดว่าหลังจากเรียนภาษาจีน ชีวิตตนเองมีความก้าวหน้ายิ่งขึ้น	4.20	0.60	มาก
10.ฉันคิดว่าการรู้ภาษาจีนมีผลต่อการประกอบอาชีพในอนาคต	4.40	0.66	มาก
11.ฉันหวังว่าทางโรงเรียนจะเปิดสอนวิชาภาษาจีนเพิ่มขึ้น	4.40	0.66	มาก
12.ฉันจะตั้งใจเรียนภาษาจีนยิ่งขึ้น	4.50	0.50	มาก
13.ฉันจะเรียนภาษาจีนต่อ หลังจากเรียนจบมัธยมศึกษาปีที่ 6 แล้ว	3.70	1.00	มาก
14.ฉันอยากมีเพื่อนคนจีนมากขึ้น	4.40	0.80	มาก
15.ฉันอยากไปเที่ยวที่ประเทศจีน	4.60	0.49	มากที่สุด
16.ฉันหวังว่าตนเองจะสามารถดูรายการภาษาจีนเข้าใจ	4.40	0.66	มาก
17.ฉันอยากเรียนรู้วัฒนธรรมจีนเพิ่มขึ้น	4.50	0.50	มาก
18.ฉันอยากเรียนสาขาที่เกี่ยวข้องกับภาษาจีนในมหาวิทยาลัย	3.60	1.11	มาก
19.ฉันอยากไปเรียนที่ประเทศจีน	3.90	1.14	มาก
20.ฉันอยากมีอาชีพเกี่ยวกับภาษาจีนหรือประเทศจีนในอนาคต	3.80	0.98	มาก
รวมเฉลี่ย	4.12	-	มาก

จากตาราง 34 ผลการวิเคราะห์ผลการศึกษาเจตคติต่อการเรียนภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่า ในภาพรวมเจตคติต่อการเรียนภาษาจีนของนักเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 หมายความว่าเจตคติต่อการเรียนภาษาจีนของนักเรียนอยู่ในระดับมาก สำหรับข้อคำถาม นักเรียนมีเจตคติอยู่ในระดับมากที่สุด (4.6) จำนวน 1 ข้อ คือข้อที่ 15 ฉันอยากไปเที่ยวที่ประเทศจีน นักเรียนมีเจตคติอยู่ในระดับมาก (3.6-4.5) จำนวน 19 ข้อ



บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาความสามารถในการสื่อความหมาย และเจตคติต่อการเรียนภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดการเรียนรู้ภาษาที่เน้นภาระงานเป็นฐาน ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. สรุปผล
3. อภิปรายผล
4. ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนที่เน้นภาระงานเป็นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการฟังของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียน
3. เพื่อศึกษาความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการพูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
4. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียน
5. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียน
6. เพื่อศึกษาเจตคติต่อการเรียนภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

สรุปผล

ผู้วิจัยได้สรุปผลของการวิจัยการพัฒนาความสามารถในการสื่อความหมาย และเจตคติต่อการเรียนภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดการเรียนรู้ภาษาที่เน้นภาระงานเป็นฐาน ดังนี้

1. การศึกษาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนที่เน้นภาระงานเป็นฐานพบว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.05/77.30 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 75/75
2. การเปรียบเทียบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการฟังของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า คะแนนแบบทดสอบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการฟังก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 54.90 (46-65) คะแนนแบบทดสอบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการฟังหลังเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 80.50 (69-93)



ซึ่งหมายความว่าความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการฟังของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. การศึกษาความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการพูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่า ความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการพูดของนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 22.96 ซึ่งอยู่ในระดับดี

4. การเปรียบเทียบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า คะแนนแบบทดสอบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการอ่านก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 37.60 (22-52) คะแนนแบบทดสอบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการอ่านหลังเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 76.60 (60-87) ซึ่งหมายความว่าความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. การเปรียบเทียบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า คะแนนแบบทดสอบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการเขียนก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 17.90 (3-42) คะแนนแบบทดสอบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการเขียนหลังเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 74.80 (60-90) ซึ่งหมายความว่าความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6. การศึกษาเจตคติต่อการเรียนภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่า คะแนนเฉลี่ยของเจตคติต่อการเรียนภาษาจีนของนักเรียนมีค่าเท่ากับ 4.12 แสดงว่านักเรียนมีเจตคติต่อการเรียนภาษาจีนอยู่ในระดับมาก

อภิปรายผล

จากการพัฒนาความสามารถในการสื่อความหมาย และเจตคติต่อการเรียนภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนที่เน้นภาระงานเป็นฐาน ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลการวิจัยดังนี้

1. การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนที่เน้นภาระงานเป็นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดวงจรของการปฏิบัติการ ทั้งหมด 3 วงรอบ แต่ละวงจรประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การวางแผน 2) การปฏิบัติตามแผน 3) การสังเกตผลที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติตามแผน 4) การสะท้อนผล และผู้วิจัยได้นำกระบวนการจัดการเรียนรู้ภาษาที่เน้นภาระงานเป็นฐานมาใช้ในการพัฒนาความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1) Pre-task 2) Task cycle 3) Language focus จากการนำกระบวนการเรียนรู้ให้กับนักเรียน พบว่า นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรมสูงมาก กล้าแสดงออก การออกเสียงดีขึ้น สามารถใช้คำศัพท์ที่เหมาะสมและไวยากรณ์ที่ถูกต้องในการพูด รู้จักใช้น้ำเสียงที่เหมาะสมและมีความคล่องแคล่วในการพูดมากขึ้น นักเรียนส่วนมากใช้ภาษาจีนสื่อสารกับครูและเพื่อนได้ สามารถอ่านคำศัพท์ ประโยค และบทสนทนาที่เป็นตัวอักษรจีนโดยไม่มี pinyin ได้ สามารถเขียนคำศัพท์และประโยคที่เป็นตัวอักษรจีน



ตามหัวข้อที่กำหนด นักเรียนส่วนมากสามารถปฏิบัติภาระงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากผู้วิจัยได้ศึกษาองค์ความรู้และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาใช้ในการออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยประยุกต์การจัดการเรียนรู้ภาษาที่เน้นภาระงานเป็นฐานเพื่อพัฒนาความสามารถในการสื่อความหมายและเจตคติต่อการเรียนภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยกิจกรรมที่เป็นภาระงานที่หลากหลาย ได้แก่ 1) ยกรายการ 2) การเปรียบเทียบ 3) การแก้ปัญหา 4) จำลองบทบาทสมมติ 5) การแสดงละคร 6) การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ซึ่งสนับสนุนให้นักเรียนทุกคนมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมมากกว่าปกติและกล้าแสดงออกมากขึ้น ครูและนักเรียนช่วยกันแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ ในกระบวนการปฏิบัติภาระงาน เนื้อหาของกิจกรรมเกี่ยวข้องกับความรู้หลายด้าน ซึ่งมีส่วนช่วยในการขยายฐานความรู้ของผู้เรียน มีงานคู่และงานกลุ่มโดยผู้เรียนทุกคนมีหน้าที่รับผิดชอบของตนเอง รวมทั้งความรู้ทางภาษาและทักษะทางภาษา กระตุ้นความสนใจในการเรียนรู้ของผู้เรียน ส่งเสริมความสามารถในการประยุกต์ใช้ภาษา ความสามารถด้านการสื่อสารระหว่างบุคคล การคิด การตัดสินใจ และการรับการเปลี่ยนแปลงอย่างฉับพลันของผู้เรียน มีผลดีกับการมีแรงบันดาลใจจากจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ และมีประโยชน์รักษาแรงจูงใจ และการสร้างนิสัยที่ดีในการเรียนของผู้เรียนด้วย (Wenyuan. 2007 : 17)

นอกจากนั้นแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนที่เน้นภาระงานเป็นฐานยังได้ผ่านการประเมินความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.87 ซึ่งมีคุณภาพและเหมาะสมมากที่สุด ด้วยเหตุผลที่กล่าวมาทั้งหมด จึงส่งผลให้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนที่เน้นภาระงานเป็นฐานพัฒนาความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 อย่างมีประสิทธิภาพที่เหมาะสม และสามารถนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครั้งต่อไปได้

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนที่เน้นภาระงานเป็นฐาน โดยคำนวณค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) จากการประเมินผลงานระหว่างเรียนและการทดสอบย่อยของนักเรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้ทั้งหมด 5 แผน แผนละ 4 ชั่วโมง และคำนวณค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) จากคะแนนความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนทั้งด้านการฟัง ด้านการอ่านและด้านการเขียน พบว่าประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) เท่ากับ 80.05 และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) เท่ากับ 77.30 ดังนั้น แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนที่เน้นภาระงานเป็นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ $80.05/77.30$ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ $75/75$ ที่กำหนดไว้ ที่ปรากฏผลวิจัยเช่นนี้ เนื่องจากการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ตามการจัดการเรียนรู้ภาษาที่เน้นภาระงานเป็นฐาน เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ รวมถึงความรู้ทางภาษาและทักษะภาษา กระตุ้นความสนใจในการเรียนรู้และส่งเสริมความสามารถในการประยุกต์ใช้ภาษาของนักเรียน จึงส่งผลให้แผนการจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้การจัดการเรียนรู้ภาษาจีนที่เน้นภาระงานเป็นฐานมีประสิทธิภาพค่อนข้างสูง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของศศิณัฐ์ สรรคบุรานุรักษ์ (2560 : 81) ที่ศึกษาการพัฒนารูปแบบการสอนที่เน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีนเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี มีวัตถุประสงค์เพื่อ สร้างและหาประสิทธิภาพรูปแบบการสอนที่เน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีนเพื่อความเข้าใจให้ได้ตามเกณฑ์ $80/80$ ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพรูปแบบการสอนที่เน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีนเพื่อความเข้าใจมีค่าเท่ากับ $86.76/98.00$ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ $80/80$ ที่กำหนดไว้ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นพรัตน์ ทองมาก (2558 : 59) ที่ศึกษาการพัฒนา



ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีวัตถุประสงค์เพื่อ พัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพ ผลการวิจัยพบว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 75.52/77.68 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ที่ 75/75

2. การเปรียบเทียบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการฟังของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียนผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมคะแนนทดสอบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการฟังของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า คะแนนแบบทดสอบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการฟัง ก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 54.90 (46-65) คะแนนแบบทดสอบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการฟัง หลังเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 80.50 (69-93) และมีคะแนนความก้าวหน้าอยู่ระหว่าง 19-30 คะแนน หลังจากนั้น ผู้วิจัยได้วิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการฟังของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้สถิติทดสอบวิลคอกซัน Wilcoxon Matched Pairs Signed-Ranks Test พบว่า ความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการฟังของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 เนื่องจากในกระบวนการปฏิบัติภาระงาน รวมกับความรู้ทางภาษาและทักษะภาษา สามารถส่งเสริมความสามารถในการประยุกต์ใช้ภาษาของผู้เรียน จึงส่งผลให้ความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการฟังของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Zhihui (2011 : 154) ที่ศึกษาการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนโดยใช้การจัดการเรียนรู้ภาษาที่เน้นภาระงานเป็นฐานของนักศึกษาแลกเปลี่ยนต่างประเทศ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานเป็นฐานสามารถพัฒนาการเรียนรู้ภาษาจีนของนักศึกษาได้หรือไม่ ผลการวิจัยพบว่า คะแนนเฉลี่ยสอบด้านการฟังของนักศึกษาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน 7.8%

3. การศึกษาความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการพูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมและการวิเคราะห์ผลการศึกษาความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการพูดจากแบบประเมินความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการพูดที่มีลักษณะเป็นแบบ Rubric Score 5 ระดับ พบว่าความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการพูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 นักเรียนที่ได้ระดับดีเยี่ยม 2 คน คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 27.30 ระดับดีมาก 3 คน คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 25.60 ระดับดี 2 คน คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 22.10 ระดับพอใช้ 3 คน คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 18 ความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการพูดของนักเรียนทั้งหมด มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 22.96 ซึ่งอยู่ในระดับดี เนื่องจากในกระบวนการจัดการเรียนรู้ มีงานคู่และงานกลุ่มมากมาย ผู้เรียนทุกคนมีหน้าที่ของตนเอง สามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมการแลกเปลี่ยนภาษา มีแรงบันดาลใจจากจินตนาการและการคิดสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นประโยชน์ในการแสดงบทบาทที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จึงส่งผลให้ความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการพูดของนักเรียนทั้งหมดอยู่ในระดับดีมาก ซึ่งสอดคล้องกับ



ผลการวิจัยของ กฤตพงศ์ มูลมี และคณะ (2560 : 78) ที่ศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาจีนโดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (Task-Based Learning) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (Task-Based Learning) ผลการวิจัยพบว่า คะแนนจากการวัดความสามารถทางการพูดภาษาจีนก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 8.37 จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน และคะแนนจากการวัดความสามารถทางการพูดภาษาจีนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 15.22 จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน แสดงว่า หลังจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (Task-Based Learning) ความสามารถทางการพูดภาษาจีนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และผลการวิจัยของ Pimonpan Rojanacheewinsupond (2008 : 43) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาการออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานเป็นฐานสำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษาปีที่ 2 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานเป็นฐานสามารถพัฒนาการออกเสียงภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้หรือไม่ ผลการวิจัยพบว่า คะแนนสอบการออกเสียงของนักศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 25 และคะแนนสอบการออกเสียงของนักศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 69 ซึ่งหมายความว่า การจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานเป็นฐานสามารถพัฒนาการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักศึกษาได้

4. การเปรียบเทียบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียนผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมคะแนนทดสอบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่าคะแนนแบบทดสอบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการอ่านก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 37.60 (22-52) คะแนนแบบทดสอบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการอ่าน หลังเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 76.60 (60-87) และมีคะแนนความก้าวหน้าอยู่ระหว่าง 16-53 คะแนน หลังจากนั้น ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้สถิติทดสอบวิลคอกซัน Wilcoxon Matched Pairs Signed-Ranks Test พบว่าความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากเนื้อหาของกิจกรรมเกี่ยวข้องกับความรู้หลายด้าน มีข้อมูลจำนวนมาก ซึ่งจะสามารถช่วยในการขยายฐานความรู้ของผู้เรียน โดยเรียนรู้ความรู้จากกระบวนการจัดกิจกรรม สามารถส่งเสริมความสามารถด้านการสื่อสารระหว่างบุคคลของผู้เรียน ซึ่งดีกับการพัฒนาที่ครอบคลุมของผู้เรียนในกิจกรรมของการจัดการเรียนรู้ภาษาที่เน้นภาระงานเป็นฐาน ผู้เรียนทุกคนมีโอกาสคิดและเข้าร่วมกิจกรรมอย่างเป็นอิสระ ซึ่งมีประโยชน์รักษาแรงจูงใจและการสร้างเจตคติที่ดีในการเรียนของผู้เรียน จึงส่งผลให้ความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศศิณัฐ์ สรรคบุรณารักษ์ (2560 : 101) พบว่า 1) หลังเรียนตามรูปแบบนักศึกษามีความสามารถในการอ่านภาษาจีนเพื่อความเข้าใจสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผลการวิจัยของ Zhihui (2011 : 156) ที่ศึกษาการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนโดยใช้การจัดการเรียนรู้ภาษาที่เน้นภาระงานเป็นฐานของนักศึกษาแลกเปลี่ยนต่างประเทศ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานเป็นฐานสามารถพัฒนาการเรียนรู้อาเซียนของนักศึกษาได้



หรือไม่ ผลการวิจัยพบว่า คะแนนเฉลี่ยสอบด้านการอ่านของนักศึกษาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน 9.8%

5. การเปรียบเทียบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียน ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมคะแนนทดสอบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่าคะแนนแบบทดสอบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการเขียนก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 17.90 (3-42) คะแนนแบบทดสอบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการเขียน หลังเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 74.80 (60-90) และมีคะแนนความก้าวหน้าอยู่ระหว่าง 47-66 คะแนน หลังจากนั้น ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้สถิติทดสอบวิลคอกซัน Wilcoxon Matched Pairs Signed-Ranks Test พบว่า ความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 เนื่องจาก ในกระบวนการปฏิบัติการงาน รวมกับความรู้ทางภาษาและทักษะภาษา สามารถส่งเสริมความสามารถในการประยุกต์ใช้ภาษาของผู้เรียน ในกิจกรรมของการจัดการเรียนรู้ภาษาที่เน้นภาระงานเป็นฐาน ผู้เรียนทุกคนมีโอกาสคิดเป็นอิสระและเข้าร่วมกิจกรรม ซึ่งมีประโยชน์รักษาแรงจูงใจ และการสร้างเจตคติที่ดีในการเรียนของผู้เรียน จึงส่งผลให้ความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของนางลักษณ์ อัสสาไพร (2552 : 79) ที่ศึกษาการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้รูปแบบการสอนแบบผสมผสาน มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้รูปแบบการสอนแบบผสมผสาน ผลวิจัยพบว่า จำนวนนักเรียนกลุ่มเป้าหมายที่ผ่านเกณฑ์ 32 คนคิดเป็นร้อยละ 96.97 และมีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 16.90 คิดเป็น ร้อยละ 84.50 ของคะแนนเต็ม เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ผู้วิจัยตั้งไว้

6. การศึกษาเจตคติต่อการเรียนภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมและการวิเคราะห์ผลการศึกษาเจตคติต่อการเรียนภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในภาพรวม เจตคติต่อการเรียนภาษาจีนของนักเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 หมายความว่าเจตคติต่อการเรียนภาษาจีนของนักเรียนอยู่ในระดับมาก สำหรับข้อคำถาม นักเรียนมีเจตคติอยู่ในระดับมากที่สุด (4.60) จำนวน 1 ข้อ ระดับมาก (3.60-4.50) จำนวน 19 ข้อ เนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามการจัดการเรียนรู้ภาษาที่เน้นภาระงานเป็นฐาน เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ในกระบวนการจัดกิจกรรมมีภาระงานหลากหลาย มีงานคู่และงานกลุ่มมากมาย นักเรียนทุกคนมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรม ส่งเสริมความสนใจกับการเรียนและความมั่นใจกับตนเอง จึงส่งผลให้นักเรียนมีเจตคติต่อการเรียนภาษาจีนอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ จิราพร ประพัชรานนท์ (2557 : 73) ที่ศึกษาการพัฒนาการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based Learning) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based Learning) หลังเรียนกับเกณฑ์ที่กำหนด และศึกษาเจตคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อกิจกรรมการ



เรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based Learning) ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีเจตคติต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based Learning) อยู่ในระดับดี

ข้อเสนอแนะ

จากการพัฒนาความสามารถในการสื่อความหมาย และเจตคติต่อการเรียนภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดการเรียนรู้ภาษาที่เน้นภาระงานเป็นฐาน ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้ภาษาที่เน้นภาระงานเป็นฐาน ผู้วิจัยควรศึกษาความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนของนักเรียนก่อน ค่อยนำเนื้อหาที่สามารถประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันและเนื้อหาที่เหมาะสมกับสภาพนักเรียนที่สุดมาใช้ในการจัดการเรียนรู้

1.2 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้ภาษาที่เน้นภาระงานเป็นฐาน ผู้วิจัยควรออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย และออกแบบกิจกรรมที่เหมาะสมกับสภาพนักเรียนและสภาพจริง

1.3 ก่อนให้นักเรียนทำงานเป็นกลุ่ม ครูควรเป็นผู้แบ่งกลุ่มในนักเรียนตามเกณฑ์ เก่ง-ปานกลาง-อ่อน เมื่อนักเรียนทำงานเป็นกลุ่ม ครูควรเป็นผู้ควบคุมกระบวนการจัดกิจกรรม เนื่องจากจัดการเรียนรู้ภาษาที่เน้นภาระงานเป็นฐานเป็นการจัดการเรียนรู้เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้สอนมีหน้าที่ดูแลและให้คำชี้แนะเท่านั้น

1.4 ในการเก็บรวบรวมข้อมูลความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการพูดของนักเรียนในคาบเรียน ควรมีผู้ช่วยวิจัยด้วย

1.5 ผู้วิจัยควรใช้ระบบการแข่งขันและระบบให้รางวัลใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนที่มีความสามารถทุกระดับ โดยเฉพาะนักเรียนที่เรียนอ่อนเข้าร่วมกิจกรรม

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาการประยุกต์ใช้การจัดการเรียนรู้ภาษาที่เน้นภาระงานเป็นฐานมากขึ้น

2.2 ควรนำกิจกรรมมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้มากขึ้น

2.3 ในการศึกษาความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีน ควรเน้นด้านการเขียนเป็นหลัก

2.4 ควรพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนที่เน้นภาระงานเป็นฐานกับวิธีการจัดการเรียนรู้อื่นๆ



บรรณานุกรม



บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. **หลักสูตรภาษาจีนสำหรับนานาชาติ**. Beijing : Foreign Language Teaching and Researching, 2008.
- กระทรวงศึกษาธิการ. **หลักสูตรการศึกษาพื้นฐานพุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2551.
- กฤตพงศ์ มูลมี และคณะ. **การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาจีนโดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (Task-Based Learning) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5**. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2560.
- กฤษณา ศักดิ์ศรี. **จิตวิทยาการศึกษา**. กรุงเทพฯ : นิยมวิทยา, 2530.
- กัลยา สหชาติโกสีย์. **สื่อการเรียนรู้รายวิชาพื้นฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย 1 ช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3**. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์, 2545.
- คณะอาจารย์ภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. **พื้นฐานการวิจัยการศึกษา**. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2558.
- _____. **วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย**. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2555.
- คณะอาจารย์สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. **เครื่องมือวัดด้านเจตพิสัย และทักษะพิสัย**. สุโขทัย : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2552.
- _____. **เอกสารการสอนชุดวิชาการพัฒนาเครื่องมือวัดด้านพุทธิพิสัย**. สุโขทัย : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2555.
- จิราพร ประพัชรานนท์. **การพัฒนาการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based Learning) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3**. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. ชลบุรี : มหาวิทยาลัยบูรพา, 2557.
- จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ. **ภาษากับการสื่อสาร ภาควิชาภาษาไทย**. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2540.
- เฉลา ประเสริฐสังข์. **จิตวิทยาการเรียนการสอน**. จันทบุรี : สถาบันราชภัฏรำไพพรรณี, 2542.
- ชวลิต ชูกำแพง. **การประเมินการเรียนรู้**. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2551.
- ชาญชัย อาจินสมาจาร. **เทคนิคการสื่อความหมายที่ทรงประสิทธิภาพ**. กรุงเทพฯ : ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ, 2536.
- เชิดศักดิ์ โสวาสินธุ์. **การวัดทัศนคติและบุคลิกภาพ**. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2520.
- ไชลัน สาละ. **เกณฑ์การให้คะแนน (Scoring Rubrics)**. 2546. <<http://www.educms.pn.psu.ac.th/ojs-student/include/getdoc.php?id> > 2558.
- ดวงกมล พลคร. **การพัฒนาแบบประเมินทักษะทางภาษาสำหรับเด็กปฐมวัย**. เพชรบูรณ์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์, 2553.



- เตือนใจ ทองดี. การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนวิชา
วิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ
ออนไลน์ (E-Learning) กับการเรียนรู้แบบปกติ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. ฉะเชิงเทรา :
มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์, 2549.
- ทัศนีย์ ศุภเมธี. พฤติกรรมการสอนวิชาภาษาไทยระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : วิทยาลัย
ครุธนบุรี, 2544.
- ทิสนา แคมมณี. เส้นทางสู่งานวิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ : บพิธการพิมพ์, 2538.
- นงลักษณ์ อัสสาไพร. การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 6 โดยใช้รูปแบบการสอนแบบผสมผสาน. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. ขอนแก่น :
มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2552.
- นพรัตน์ ทองมาก. การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษใน
ชีวิตประจำวันโดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. จันทบุรี : มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี, 2558.
- บุญชม ศรีสะอาด. การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น, 2543.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. ระเบียบวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล,
2524.
- ประวิต เอราวรรณ. การวิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ดอกหญ้าวิชาการ, 2554.
- ประสาธ อิศรปรีดา. จิตวิทยาการเรียนรู้กับการสอน. กรุงเทพฯ : กราฟิคอร์ต, 2523.
- ปรียาพร วงศ์อนุตร. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : สหมิตรออฟเซต, 2534.
- เปลื้อง ณ นคร. ภาษาวรรณนาวิวัฒน์ และวิบัติของภาษาไทย. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ., 2545.
- ไพศาล หวังพานิช. การวัดผลการศึกษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2523.
- เมฆม สอดส่องฤกษ์. ปัญหาการเรียนการสอนภาษาจีนในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. 2553.
<https://metchs.blogspot.com/2010/03/blog-post_9189.html> มีนาคม 2559.
- เยาวดี วิบูลย์ศรี. การวัดผลและการสร้างแบบสอบผลสัมฤทธิ์. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ :
สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
- รณพล มาสันติสุข. “การเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยระดับชั้นประถม-มัธยมศึกษา,”
วารสารการศึกษาและพัฒนาสังคม. 7(2) : 72-84 ; 2551.
- รังสรรค์ จันต๊ะ. เอกสารประกอบการสอนวิชา ศท 130 ภาษาไทย. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2542.
- ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ : นานมี
บุ๊คส์พับลิเคชั่น, 2546.
- วรรณิ์ โสมประยูร. การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ :
ไทยวัฒนาพานิช, 2544.
- ศศิณัฐ์ สรรคบุรานุรักษ์. การพัฒนารูปแบบการสอนที่เน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมความสามารถ
ในการอ่านภาษาจีนเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2560.



- สถาบันภาษาอังกฤษ. **คู่มือการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแนวใหม่.** กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2015.
- สมนึก ภัททัยณี. **การวัดผลการศึกษา.** กอพลินธุ์ : โรงพิมพ์ประสานการพิมพ์, 2558.
- สมบัติ ท้ายเรือคำ. **วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย.** มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2553.
- สยาม ปิยะนารธร. “การศึกษาเอกชน,” **วารสารกองทุนสงเคราะห์การศึกษาเอกชน.** 7(61) : 12-15 ; พฤษภาคม, 2539.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. **ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.** กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย, 2558.
- สำนักงานส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนนานาชาติแห่งประเทศไทย. **การอบรมภาษาจีนระยะสั้น : การพัฒนาบุคลากร.** กรุงเทพฯ : สำนักงานส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนนานาชาติแห่งประเทศไทย, 2015.
- สุนันทา สมใจ. **การพัฒนาแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.** ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2551.
- สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. **การสอนทักษะภาษาอังกฤษ.** กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.
- สุมิตร อังวัฒนกุล. **วิธีสอนภาษาอังกฤษ.** พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.
- สุวิมล ว่องวานิช. **การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน.** พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2548.
- อรุณ ชรีสะอาด. **เอกสารประกอบการสอนวิชาการวัดผลการศึกษา.** มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2546.
- อัจฉรา สวัสดิ์สุข. **การพัฒนารูปแบบการประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริงวิชาภาษาไทยของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.** วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2549.
- อารมณ สนานภู. **ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับงานวิจัย.** กรุงเทพฯ : ราชบัณฑิตยสถาน, 2539.
- อุทุมพร จามรมาน. **การวิจัยของครู.** กรุงเทพฯ : ฟินนี่, 2537.
- Adjei-Barrett, A. “Task-based Interactions in Spanish as a Foreign Language Classroom,” **Dissertation Abstracts International.** 74(10) : 276-A ; December, 2013.
- Allport, G.W. **Handbook of School Psychology.** Massachusetts : Clark University Press, 1935.
- Breen, M.P., “Learner Contributions to Task Design,” **Language Learning Tasks.** 7(1) : 23-46 ; 1987.



- Brown, G. **Teaching Talk. Strategies for Production and Assessment.** Cambridge : Cambridge University Press, 2001.
- Confucius Institute Headquarters (Hanban). **Work Report.** 2015.
<<http://www.hanban.edu.cn>> 2016.
- Cook, V. **Second Language Learning and Language Teaching.** London : Edward Arnold (Publishers) Ltd, 1991.
- Ellis, R. **Task-based Language Learning and Teaching.** Oxford : Oxford University Press, 2003.
- Good, C.V. **Dictionary of Education.** 3rd ed. New York : McGraw-Hill, 1995.
- Jane W. **A Framework for Task-based Learning.** U.K. : Longman Addison Wesley, 1996.
- Liu, Xun. **对外汉语教育学引论.** Beijing : Beijing Language University Press, 2000.
- Long, M.H. **A Role for Instruction in Second Language Acquisition : Task-based Language Teaching.** New Jersey : Wiley-Blackwell, 1985.
- Mak, T.M. “A Case Study : Task-based Language Teaching in a Chinese Foreign Language Context,” **Master’s Thesis.** Hong Kong : The University of Hong Kong, 2014. <<http://hdl.handle.net/10722/209655>> 2015.
- Nunan, D. **Designing Tasks for the Communicative Classroom.** Cambridge : Cambridge University Press, 1987.
- Pimonpan Rojanacheewinsupond. **The Use of Cooperative Task-based Learning in Improving Students’ English Pronunciation.** Dissertation M.Ed. Mahasarakham : Mahasarakham University, 2008.
- Prabhu, N. **Second Language Pedagogy.** Oxford : Oxford University Press, 1987.
- Pranee Chainara. **The Use of Task-based Learning with Focus on Group Interaction to Improve Students’ Pronunciation of English Words with Initial Consonant Clusters.** Dissertation M.Ed. Mahasarakham : Mahasarakham University, 2009.
- Richards J.C. **The Context of Language Teaching.** Cambridge : Cambridge University Press, 1985.
- Sattra Sahatsatad. **The Use of ESP Task-Based Model to Improve English Speaking Skill of Technical College Students.** Dissertation M.Ed. Mahasarakham : Mahasarakham University, 2006.
- Skehan, P. **A Cognitive Approach to Language Learning.** Oxford University Press, 1998.



- Sultan, A. and A. Muhaimeed. "Task-based Language Teaching VS. Traditional Way of English Language Teaching in Saudi Intermediate Schools : A Comparative Study," **Dissertation Abstracts International**. 73(08) : 264-A ; 2013.
- Sumalee Phrommanat. **The Use of Task-Based Learning Framework to Develop Vocabulary Classroom**. Dissertation M.Ed. Mahasarakham : Mahasarakham University, 2005.
- Tingting, Lv. **The Application of Task Design of TBLT to the Primary Stage of Oral TCSL**. 2007. <<http://oversea.cnki.net/kcms/detail/detail.aspx?recid=&FileName=2007162232.nh&DbName=CMFD2007&DbCode=CMFD>> December, 2017.
- Wenyuan, F. **Research into Task-based Language Teaching Theory and Its Application in Spoken Chinese Teaching of TCSL**. 2007. <<http://oversea.cnki.net/kcms/detail/detail.aspx?recid=&FileName=2007053948.nh&DbName=CMFD2007&DbCode=CMFD>> December, 2017.
- Willis, Jane. **A Framework for Task-Based Learning**. London : Loigman, 1996.
- Xiaobing, Zhou. **对外汉语教学入门**. Zhongshan : Sun Yat-sen University, 2004.
- Zhihui, K. "Designing And Implementing Task-based Instruction for Teaching Chinese as A Second Language," **Dissertation Abstracts International**. 73(9) : 390-A ; 2011.
- Zongjing, Du. "The Analysis and Countermeasures of Teaching Chinese in Thailand," **Economic and Social Development**. 9(7) : 115-120 ; July, 2011.



ภาคผนวก



ภาคผนวก ก
การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ



ตาราง 35 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อแผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง การพัฒนาความสามารถในการสื่อความหมาย และเจตคติต่อการเรียนภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดการเรียนรู้ภาษาที่เน้นภาระงานเป็นฐาน

รายการประเมิน	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ			μ	σ	ความหมาย
	1	2	3			
1. การใช้รูปแบบแผน						
1.1 เป็นรูปแบบแผนที่เหมาะสมกับการเรียนภาษา	5	5	4	4.67	0.47	มาก
1.2 เป็นรูปแบบแผนที่น่าสนใจ	5	5	4	4.67	0.47	มาก
1.3 เป็นรูปแบบแผนที่ผู้อ่านเข้าใจง่าย	5	5	3	4.33	0.94	มาก
2. สาระสำคัญ						
2.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	0	มากที่สุด
2.2 ครอบคลุมเนื้อหาสาระการเรียนรู้	5	5	5	5	0	มากที่สุด
3. จุดประสงค์การเรียนรู้						
3.1 ครอบคลุมลักษณะการเรียนรู้ด้านความรู้ ด้านทักษะและด้านเจตคติ	5	5	5	5	0	มากที่สุด
3.2 เหมาะสมกับบุคลิกภาพของผู้เรียน	5	5	4	4.67	0.47	มาก
3.3 ใช้ภาษาเขียนที่ถูกต้อง ชัดเจนตามหลักการเรียน	5	5	5	5	0	มากที่สุด
3.4 สามารถนำไปปฏิบัติได้	5	5	5	5	0	มากที่สุด
4. สาระการเรียนรู้						
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	0	มากที่สุด
4.2 เนื้อหาสาระถูกต้อง	5	5	5	5	0	มากที่สุด
4.3 เหมาะสมกับเวลาเรียน	5	5	4	4.67	0.47	มาก
4.4 เหมาะสมกับบุคลิกภาพของผู้เรียน	5	5	4	4.67	0.47	มาก
4.5 มีประโยชน์ต่อผู้เรียน	5	5	5	5	0	มากที่สุด
4.6 จัดลำดับความยากง่ายของเนื้อหาได้เหมาะสม	5	5	5	5	0	มากที่สุด
4.7 ใช้ภาษาเขียนที่ถูกต้อง ชัดเจนตามหลักการเรียน	5	5	5	5	0	มากที่สุด
5. ภาระงาน						
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	0	มากที่สุด
5.2 สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ	5	5	5	5	0	มากที่สุด
5.3 เน้นทักษะการปฏิบัติ	5	5	3	4.33	0.94	มาก
5.4 เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม	5	5	4	4.67	0.47	มาก
5.5 ส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะทุกด้าน	5	5	3	4.33	0.94	มาก
6. กระบวนการจัดการเรียนรู้						
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	0	มากที่สุด
6.2 สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ	5	5	4	4.67	0.47	มาก
6.3 เป็นขั้นตอนที่ชัดเจน	5	5	5	5	0	มากที่สุด
6.4 จัดลำดับความยากง่ายของเนื้อหาได้เหมาะสม	5	5	5	5	0	มากที่สุด
6.5 ส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะทุกด้าน	5	5	4	4.67	0.47	มาก



ตาราง 35 (ต่อ)

รายการประเมิน	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ			μ	σ	ความหมาย
	1	2	3			
7. กิจกรรมการเรียนรู้						
7.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	0	มากที่สุด
7.2 สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ	5	5	4	4.67	0.47	มาก
7.3 เหมาะสมกับบุคลิกภาพของผู้เรียน	5	5	4	4.67	0.47	มาก
7.4 เหมาะสมกับเวลาเรียน	5	5	4	4.67	0.47	มาก
7.5 เน้นทักษะการปฏิบัติ	5	5	5	5	0	มากที่สุด
7.6 เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม	5	5	5	5	0	มากที่สุด
7.7 ส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะทุกด้าน	4	5	4	4.33	0.94	มาก
8. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้						
8.1 สอดคล้องกับเนื้อหาและกิจกรรม	5	5	5	5	0	มากที่สุด
8.2 เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	5	5	5	5	0	มากที่สุด
8.3 กระตุ้นความสนใจของผู้เรียน	5	5	5	5	0	มากที่สุด
8.4 สามารถจัดหาได้	5	5	5	5	0	มากที่สุด
8.5 สะดวกในการใช้	5	5	5	5	0	มากที่สุด
9. การวัดผลและประเมินผล						
9.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	4	4.67	0.47	มาก
9.2 สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ	5	5	3	4.33	0.94	มาก
9.3 เหมาะสมกับบุคลิกภาพของผู้เรียน	5	5	4	4.67	0.47	มาก
9.4 เสนอวิธีการวัดที่ชัดเจนและเกณฑ์การวัดผล	5	5	4	4.67	0.47	มาก
ประเมินผลไว้อย่างชัดเจน						
10. ภาคผนวก						
10.1 เรียงลำดับได้เหมาะสม	5	5	4	4.67	0.47	มาก
10.2 มีประโยชน์ต่อการเรียนการสอน	5	5	5	5	0	มากที่สุด
10.3 อำนวยความสะดวกแก่ผู้สอน	5	5	4	4.67	0.47	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.81					



ตาราง 36 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อแผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง การพัฒนาความสามารถ
ในการสื่อความหมาย และเจตคติต่อการเรียนภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
โดยการจัดการเรียนรู้ภาษาที่เน้นภาระงานเป็นฐาน

รายการประเมิน	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ			μ	σ	ความหมาย
	1	2	3			
1. การใช้รูปแบบแผน						
1.1 เป็นรูปแบบแผนที่เหมาะสมกับการเรียนภาษา	5	5	4	4.67	0.47	มาก
1.2 เป็นรูปแบบแผนที่น่าสนใจ	5	5	4	4.67	0.47	มาก
1.3 เป็นรูปแบบแผนที่ผู้อ่านเข้าใจง่าย	5	5	3	4.33	0.47	มาก
2. สาระสำคัญ						
2.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	0	มากที่สุด
2.2 ครอบคลุมเนื้อหาสาระการเรียนรู้	5	5	5	5	0	มากที่สุด
3. จุดประสงค์การเรียนรู้						
3.1 ครอบคลุมลักษณะการเรียนรู้ด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านเจตคติ	5	5	5	5	0	มากที่สุด
3.2 เหมาะสมกับบุคลิกภาพของผู้เรียน	5	5	5	5	0	มากที่สุด
3.3 ใช้ภาษาเขียนที่ถูกต้อง ชัดเจนตามหลักการเรียน	5	5	5	5	0	มากที่สุด
3.4 สามารถนำไปปฏิบัติได้	5	5	5	5	0	มากที่สุด
4. สาระการเรียนรู้						
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	0	มากที่สุด
4.2 เนื้อหาสาระถูกต้อง	5	5	5	5	0	มากที่สุด
4.3 เหมาะสมกับเวลาเรียน	5	5	5	5	0	มากที่สุด
4.4 เหมาะสมกับบุคลิกภาพของผู้เรียน	5	5	5	5	0	มากที่สุด
4.5 มีประโยชน์ต่อผู้เรียน	5	5	5	5	0	มากที่สุด
4.6 จัดลำดับความยากง่ายของเนื้อหาได้เหมาะสม	5	5	4	4.67	0.47	มาก
4.7 ใช้ภาษาเขียนที่ถูกต้อง ชัดเจนตามหลักการเรียน	5	5	5	5	0	มากที่สุด
5. ภาระงาน						
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	4	4.67	0.47	มาก
5.2 สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ	5	5	5	5	0	มากที่สุด
5.3 เน้นทักษะการปฏิบัติ	5	5	5	5	0	มากที่สุด
5.4 เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม	5	5	5	5	0	มากที่สุด
5.5 ส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะทุกด้าน	5	5	4	4.67	0.47	มาก
6. กระบวนการจัดการเรียนรู้						
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	0	มากที่สุด
6.2 สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ	5	5	4	4.67	0.47	มาก
6.3 เป็นขั้นตอนที่ชัดเจน	5	5	5	5	0	มากที่สุด
6.4 จัดลำดับความยากง่ายของเนื้อหาได้เหมาะสม	5	5	4	4.67	0.47	มาก
6.5 ส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะทุกด้าน	5	5	5	5	0	มากที่สุด



ตาราง 36 (ต่อ)

รายการประเมิน	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ			μ	σ	ความหมาย
	1	2	3			
7. กิจกรรมการเรียนรู้						
7.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	0	มากที่สุด
7.2 สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ	5	5	4	4.67	0.47	มาก
7.3 เหมาะสมกับบุคลิกภาพของผู้เรียน	5	5	5	5	0	มากที่สุด
7.4 เหมาะสมกับเวลาเรียน	5	5	4	4.67	0.47	มาก
7.5 เน้นทักษะการปฏิบัติ	4	5	5	4.67	0.47	มาก
7.6 เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม	5	5	5	5	0	มากที่สุด
7.7 ส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะทุกด้าน	5	5	4	4.67	0.47	มาก
8. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้						
8.1 สอดคล้องกับเนื้อหาและกิจกรรม	5	5	5	5	0	มากที่สุด
8.2 เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	5	5	5	5	0	มากที่สุด
8.3 กระตุ้นความสนใจของผู้เรียน	5	5	5	5	0	มากที่สุด
8.4 สามารถจัดหาได้	5	5	5	5	0	มากที่สุด
8.5 สะดวกในการใช้	5	5	5	5	0	มากที่สุด
9. การวัดผลและประเมินผล						
9.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	0	มากที่สุด
9.2 สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ	5	5	5	5	0	มากที่สุด
9.3 เหมาะสมกับบุคลิกภาพของผู้เรียน	5	5	5	5	0	มากที่สุด
9.4 เสนอวิธีการวัดที่ชัดเจนและเกณฑ์การวัดผล	5	5	5	5	0	มากที่สุด
ประเมินผลไว้อย่างชัดเจน						
10. ภาคผนวก						
10.1 เรียงลำดับได้เหมาะสม	5	5	4	4.67	0.47	มาก
10.2 มีประโยชน์ต่อการเรียนการสอน	5	5	5	5	0	มากที่สุด
10.3 อำนวยความสะดวกแก่ผู้สอน	5	5	5	5	0	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	4.89					



ตาราง 37 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อแผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง การพัฒนาความสามารถ
ในการสื่อความหมาย และเจตคติต่อการเรียนภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
โดยการจัดการเรียนรู้ภาษาที่เน้นภาระงานเป็นฐาน

รายการประเมิน	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ			μ	σ	ความหมาย
	1	2	3			
1. การใช้รูปแบบแผน						
1.1 เป็นรูปแบบแผนที่เหมาะสมกับการเรียนภาษา	5	5	4	4.67	0.47	มาก
1.2 เป็นรูปแบบแผนที่น่าสนใจ	5	5	4	4.67	0.47	มาก
1.3 เป็นรูปแบบแผนที่ผู้อ่านเข้าใจง่าย	5	5	3	4.33	0.94	มาก
2. สาระสำคัญ						
2.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	0	มากที่สุด
2.2 ครอบคลุมเนื้อหาสาระการเรียนรู้	5	5	5	5	0	มากที่สุด
3. จุดประสงค์การเรียนรู้						
3.1 ครอบคลุมลักษณะการเรียนรู้ด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านเจตคติ	5	5	5	5	0	มากที่สุด
3.2 เหมาะสมกับบุคลิกภาพของผู้เรียน	5	5	5	5	0	มากที่สุด
3.3 ใช้ภาษาเขียนที่ถูกต้อง ชัดเจนตามหลักการเรียน	5	5	5	5	0	มากที่สุด
3.4 สามารถนำไปปฏิบัติได้	5	5	5	5	0	มากที่สุด
4. สาระการเรียนรู้						
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	0	มากที่สุด
4.2 เนื้อหาสาระถูกต้อง	5	5	5	5	0	มากที่สุด
4.3 เหมาะสมกับเวลาเรียน	5	5	4	4.67	0.47	มาก
4.4 เหมาะสมกับบุคลิกภาพของผู้เรียน	5	5	5	5	0	มากที่สุด
4.5 มีประโยชน์ต่อผู้เรียน	5	5	5	5	0	มากที่สุด
4.6 จัดลำดับความยากง่ายของเนื้อหาได้เหมาะสม	5	5	5	5	0	มากที่สุด
4.7 ใช้ภาษาเขียนที่ถูกต้อง ชัดเจนตามหลักการเรียน	5	5	5	5	0	มากที่สุด
5. ภาระงาน						
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	4	4.67	0.47	มาก
5.2 สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ	5	5	4	4.67	0.47	มาก
5.3 เน้นทักษะการปฏิบัติ	5	5	4	4.67	0.47	มาก
5.4 เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม	5	5	4	4.67	0.47	มาก
5.5 ส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะทุกด้าน	5	5	4	4.67	0.47	มาก
6. กระบวนการจัดการเรียนรู้						
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	4	4.67	0.47	มาก
6.2 สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ	5	5	5	5	0	มากที่สุด
6.3 เป็นขั้นตอนที่ชัดเจน	5	5	5	5	0	มากที่สุด
6.4 จัดลำดับความยากง่ายของเนื้อหาได้เหมาะสม	5	5	5	5	0	มากที่สุด
6.5 ส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะทุกด้าน	5	5	5	5	0	มากที่สุด



ตาราง 37 (ต่อ)

รายการประเมิน	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ			μ	σ	ความหมาย
	1	2	3			
7. กิจกรรมการเรียนรู้						
7.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	4	4.67	0.47	มาก
7.2 สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ	5	5	5	5	0	มากที่สุด
7.3 เหมาะสมกับบุคลิกภาพของผู้เรียน	5	5	4	4.67	0.47	มาก
7.4 เหมาะสมกับเวลาเรียน	5	5	4	4.67	0.47	มาก
7.5 เน้นทักษะการปฏิบัติ	5	5	5	5	0	มากที่สุด
7.6 เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม	5	5	5	5	0	มากที่สุด
7.7 ส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะทุกด้าน	5	5	4	4.67	0.47	มาก
8. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้						
8.1 สอดคล้องกับเนื้อหาและกิจกรรม	5	5	5	5	0	มากที่สุด
8.2 เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	5	5	5	5	0	มากที่สุด
8.3 กระตุ้นความสนใจของผู้เรียน	5	5	5	5	0	มากที่สุด
8.4 สามารถจัดหาได้	5	5	5	5	0	มากที่สุด
8.5 สะดวกในการใช้	5	5	5	5	0	มากที่สุด
9. การวัดผลและประเมินผล						
9.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	0	มากที่สุด
9.2 สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ	5	5	4	4.67	0.47	มาก
9.3 เหมาะสมกับบุคลิกภาพของผู้เรียน	5	5	4	4.67	0.47	มาก
9.4 เสนอวิธีการวัดที่ชัดเจนและเกณฑ์การวัดผล	5	5	5	5	0	มากที่สุด
ประเมินผลไว้อย่างชัดเจน						
10. ภาคผนวก						
10.1 เรียงลำดับได้เหมาะสม	5	5	5	5	0	มากที่สุด
10.2 มีประโยชน์ต่อการเรียนการสอน	5	5	5	5	0	มากที่สุด
10.3 อำนวยความสะดวกแก่ผู้สอน	5	5	5	5	0	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	4.88					



ตาราง 38 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อแผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง การพัฒนาความสามารถ
ในการสื่อความหมาย และเจตคติต่อการเรียนภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
โดยการจัดการเรียนรู้อาษาที่เน้นภาระงานเป็นฐาน

รายการประเมิน	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ			μ	σ	ความหมาย
	1	2	3			
1. การใช้รูปแบบแผน						
1.1 เป็นรูปแบบแผนที่เหมาะสมกับการเรียนภาษา	5	5	4	4.67	0.47	มาก
1.2 เป็นรูปแบบแผนที่น่าสนใจ	5	5	4	4.67	0.47	มาก
1.3 เป็นรูปแบบแผนที่ผู้อ่านเข้าใจง่าย	5	5	3	4.33	0.47	มาก
2. สาระสำคัญ						
2.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	0	มากที่สุด
2.2 ครอบคลุมเนื้อหาสาระการเรียนรู้	5	5	5	5	0	มากที่สุด
3. จุดประสงค์การเรียนรู้						
3.1 ครอบคลุมลักษณะการเรียนรู้ด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านเจตคติ	5	5	5	5	0	มากที่สุด
3.2 เหมาะสมกับบุคลิกภาวะของผู้เรียน	5	5	5	5	0	มากที่สุด
3.3 ใช้ภาษาเขียนที่ถูกต้อง ชัดเจนตามหลักการเรียน	5	5	5	5	0	มากที่สุด
3.4 สามารถนำไปปฏิบัติได้	5	5	5	5	0	มากที่สุด
4. สาระการเรียนรู้						
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	0	มากที่สุด
4.2 เนื้อหาสาระถูกต้อง	5	5	5	5	0	มากที่สุด
4.3 เหมาะสมกับเวลาเรียน	5	5	4	4.67	0.47	มาก
4.4 เหมาะสมกับบุคลิกภาวะของผู้เรียน	5	5	5	5	0	มากที่สุด
4.5 มีประโยชน์ต่อผู้เรียน	5	5	5	5	0	มากที่สุด
4.6 จัดลำดับความยากง่ายของเนื้อหาได้เหมาะสม	5	5	5	5	0	มากที่สุด
4.7 ใช้ภาษาเขียนที่ถูกต้อง ชัดเจนตามหลักการเรียน	5	5	5	5	0	มากที่สุด
5. ภาระงาน						
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	4	4.67	0.47	มาก
5.2 สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ	5	5	4	4.67	0.47	มาก
5.3 เน้นทักษะการปฏิบัติ	5	5	4	4.67	0.47	มาก
5.4 เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม	5	5	5	5	0	มากที่สุด
5.5 ส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะทุกด้าน	5	5	4	4.67	0.47	มาก
6. กระบวนการจัดการเรียนรู้						
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	0	มากที่สุด
6.2 สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ	5	5	5	5	0	มากที่สุด
6.3 เป็นขั้นตอนที่ชัดเจน	5	5	5	5	0	มากที่สุด
6.4 จัดลำดับความยากง่ายของเนื้อหาได้เหมาะสม	5	5	5	5	0	มากที่สุด
6.5 ส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะทุกด้าน	5	5	4	4.67	0.47	มาก



ตาราง 38 (ต่อ)

รายการประเมิน	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ			μ	σ	ความหมาย
	1	2	3			
7. กิจกรรมการเรียนรู้						
7.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	0	มากที่สุด
7.2 สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ	5	5	5	5	0	มากที่สุด
7.3 เหมาะสมกับบุคลิกภาพของผู้เรียน	5	5	5	5	0	มากที่สุด
7.4 เหมาะสมกับเวลาเรียน	5	5	4	4.67	0.47	มาก
7.5 เน้นทักษะการปฏิบัติ	5	5	4	4.67	0.47	มาก
7.6 เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม	5	5	5	5	0	มากที่สุด
7.7 ส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะทุกด้าน	5	5	4	4.67	0.47	มาก
8. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้						
8.1 สอดคล้องกับเนื้อหาและกิจกรรม	5	5	5	5	0	มากที่สุด
8.2 เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	5	5	5	5	0	มากที่สุด
8.3 กระตุ้นความสนใจของผู้เรียน	5	5	5	5	0	มากที่สุด
8.4 สามารถจัดหาได้	5	5	5	5	0	มากที่สุด
8.5 สะดวกในการใช้	5	5	5	5	0	มากที่สุด
9. การวัดผลและประเมินผล						
9.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	0	มากที่สุด
9.2 สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ	5	5	5	5	0	มากที่สุด
9.3 เหมาะสมกับบุคลิกภาพของผู้เรียน	5	5	5	5	0	มากที่สุด
9.4 เสนอวิธีการวัดที่ชัดเจนและเกณฑ์การวัดผล ประเมินผลไว้อย่างชัดเจน	5	5	5	5	0	มากที่สุด
10. ภาคผนวก	5	5	5	5	0	มากที่สุด
10.1 เรียงลำดับได้เหมาะสม	5	5	5	5	0	มากที่สุด
10.2 มีประโยชน์ต่อการเรียนการสอน	5	5	5	5	0	มากที่สุด
10.3 อำนวยความสะดวกแก่ผู้สอน						
ค่าเฉลี่ยรวม	4.90					



ตาราง 39 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อแผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง การพัฒนาความสามารถ
ในการสื่อความหมาย และเจตคติต่อการเรียนภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
โดยการจัดการเรียนรู้อาษาที่เน้นภาระงานเป็นฐาน

รายการประเมิน	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ			μ	σ	ความหมาย
	1	2	3			
1. การใช้รูปแบบแผน						
1.1 เป็นรูปแบบแผนที่เหมาะสมกับการเรียนภาษา	5	5	4	4.67	0.47	มาก
1.2 เป็นรูปแบบแผนที่น่าสนใจ	5	5	4	4.67	0.47	มาก
1.3 เป็นรูปแบบแผนที่ผู้อ่านเข้าใจง่าย	5	5	3	4.33	0.47	มาก
2. สาระสำคัญ						
2.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	0	มากที่สุด
2.2 ครอบคลุมเนื้อหาสาระการเรียนรู้	5	5	5	5	0	มากที่สุด
3. จุดประสงค์การเรียนรู้						
3.1 ครอบคลุมลักษณะการเรียนรู้ด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านเจตคติ	5	5	5	5	0	มากที่สุด
3.2 เหมาะสมกับบุคลิกภาพของผู้เรียน	5	5	4	4.67	0.47	มาก
3.3 ใช้ภาษาเขียนที่ถูกต้อง ชัดเจนตามหลักการเรียน	5	5	5	5	0	มากที่สุด
3.4 สามารถนำไปปฏิบัติได้	5	5	5	5	0	มากที่สุด
4. สาระการเรียนรู้						
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	0	มากที่สุด
4.2 เนื้อหาสาระถูกต้อง	5	5	4	4.67	0.47	มาก
4.3 เหมาะสมกับเวลาเรียน	5	5	4	4.67	0.47	มาก
4.4 เหมาะสมกับบุคลิกภาพของผู้เรียน	5	5	4	4.67	0.47	มาก
4.5 มีประโยชน์ต่อผู้เรียน	5	5	5	5	0	มากที่สุด
4.6 จัดลำดับความยากง่ายของเนื้อหาได้เหมาะสม	5	5	4	4.67	0.47	มาก
4.7 ใช้ภาษาเขียนที่ถูกต้อง ชัดเจนตามหลักการเรียน	5	5	5	5	0	มากที่สุด
5. ภาระงาน						
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	0	มากที่สุด
5.2 สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ	5	5	5	5	0	มากที่สุด
5.3 เน้นทักษะการปฏิบัติ	5	5	5	5	0	มากที่สุด
5.4 เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม	5	5	5	5	0	มากที่สุด
5.5 ส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะทุกด้าน	5	5	4	4.67	0.47	มาก
6. กระบวนการจัดการเรียนรู้						
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	0	มากที่สุด
6.2 สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ	5	5	5	5	0	มากที่สุด
6.3 เป็นขั้นตอนที่ชัดเจน	5	5	5	5	0	มากที่สุด
6.4 จัดลำดับความยากง่ายของเนื้อหาได้เหมาะสม	5	5	5	5	0	มากที่สุด
6.5 ส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะทุกด้าน	5	5	4	4.67	0.47	มาก



ตาราง 39 (ต่อ)

รายการประเมิน	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ			μ	σ	ความหมาย
	1	2	3			
7. กิจกรรมการเรียนรู้						
7.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	0	มากที่สุด
7.2 สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ	5	5	5	5	0	มากที่สุด
7.3 เหมาะสมกับบุคลิกภาวะของผู้เรียน	5	5	4	4.67	0.47	มาก
7.4 เหมาะสมกับเวลาเรียน	5	5	4	4.67	0.47	มาก
7.5 เน้นทักษะการปฏิบัติ	5	5	5	5	0	มากที่สุด
7.6 เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม	5	5	5	5	0	มากที่สุด
7.7 ส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะทุกด้าน	5	5	4	4.67	0.47	มาก
8. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้						
8.1 สอดคล้องกับเนื้อหาและกิจกรรม	5	5	5	5	0	มากที่สุด
8.2 เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	5	5	5	5	0	มากที่สุด
8.3 กระตุ้นความสนใจของผู้เรียน	5	5	5	5	0	มากที่สุด
8.4 สามารถจัดหาได้	5	5	5	5	0	มากที่สุด
8.5 สะดวกในการใช้	5	5	5	5	0	มากที่สุด
9. การวัดผลและประเมินผล						
9.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	0	มากที่สุด
9.2 สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ	5	5	5	5	0	มากที่สุด
9.3 เหมาะสมกับบุคลิกภาวะของผู้เรียน	5	5	5	5	0	มากที่สุด
9.4 เสนอวิธีการวัดที่ชัดเจนและเกณฑ์การวัดผล	5	5	5	5	0	มากที่สุด
ประเมินผลไว้อย่างชัดเจน						
10. ภาคผนวก						
10.1 เรียงลำดับได้เหมาะสม	5	5	5	5	0	มากที่สุด
10.2 มีประโยชน์ต่อการเรียนการสอน	5	5	5	5	0	มากที่สุด
10.3 อำนวยความสะดวกแก่ผู้สอน	5	5	5	5	0	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	4.89					



ตาราง 40 ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีน
ด้านการฟัง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่าความสอดคล้อง (IOC)	แปลความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
7	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
9	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
10	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
11	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
12	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
13	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
14	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
15	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
16	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
17	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
18	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
19	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
20	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
21	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
22	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
23	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
24	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
25	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
26	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
27	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
28	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
29	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
30	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
31	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
32	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
33	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้



ตาราง 40 (ต่อ)

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่าความสอดคล้อง (IOC)	แปลความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
34	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
35	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
36	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
37	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
38	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
39	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
40	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

ตาราง 41 ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบประเมินความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีน
ด้านการพูด ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่าความ สอดคล้อง (IOC)	แปล ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
การออกเสียงให้ชัดเจน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
การใช้คำที่ถูกต้องและ เหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
การใช้ประโยคที่ถูกต้องไวยากรณ์	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ความคล่องแคล่วในการพูด	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ความถูกต้องด้านเนื้อหา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
การแสดงท่าทาง/น้ำเสียง ประกอบพูด	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้



ตาราง 42 ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีน
ด้านการอ่าน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่าความสอดคล้อง (IOC)	แปลความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
3	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
7	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
8	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
11	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
13	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
14	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
15	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
16	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
17	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
18	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
19	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
20	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
21	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
22	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
23	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
24	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
25	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
26	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
27	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
28	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
29	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
30	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
31	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
32	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
33	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้



ตาราง 42 (ต่อ)

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่าความสอดคล้อง (IOC)	แปลความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
34	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
35	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
36	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
37	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
38	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
39	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
40	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

ตาราง 43 ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีน
ด้านการเขียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่าความสอดคล้อง (IOC)	แปลความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
2	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
6	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
8	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
10	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
11	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
13	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
14	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
15	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
16	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
17	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
18	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
19	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
20	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้



ตาราง 43 (ต่อ)

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่าความสอดคล้อง (IOC)	แปลความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
21	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
22	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
23	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
24	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
25	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
26	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
27	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
28	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
29	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
30	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

ตาราง 44 ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาจีน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

เจตคติ ด้าน	รายการประเมิน	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่าความ สอดคล้อง (IOC)	แปล ความ หมาย
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
ความรู้สึก และ อารมณ์	1. ฉันคิดว่าวิชาภาษาจีนเป็นวิชาที่น่าสนใจ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	2. ฉันคิดว่าภาษาจีนเป็นภาษาที่สำคัญมากในปัจจุบัน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	3. ฉันรู้สึกว้าวิชาภาษาจีนเป็นวิชาที่มีความท้าทาย	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
	4. ฉันคิดว่าวิชาภาษาจีนเป็นวิชาที่เรียนแล้วสนุกสนาน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	5. ฉันรู้สึกมีความสุขและผ่อนคลายเมื่อเรียนวิชาภาษาจีน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	6. ฉันคิดว่าการเรียนรู้ภาษาจีนทำให้ฉันกล้าแสดงออกมากขึ้น	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
	7. ฉันรู้สึกมั่นใจในตนเองมากขึ้นเวลาพูดภาษาจีนกับคนอื่น	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้



ตาราง 44 (ต่อ)

เจตคติ ด้าน	รายการประเมิน	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่าความ สอดคล้อง (IOC)	แปล ความ หมาย
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
	8. ฉันคิดว่าการเรียนรู้ภาษาจีนมีผลดีต่อวิชาอื่น เช่นภาษาไทยและภาษาอังกฤษเป็นต้น	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	9. ฉันคิดว่าหลังจากเรียนภาษาจีน ชีวิตตนเองมีความก้าวหน้ายิ่งขึ้น	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	10. ฉันคิดว่าการรู้ภาษาจีนมีผลต่อการประกอบอาชีพในอนาคต	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
แนวโน้ม พฤติกรรม	11. ฉันหวังว่าทางโรงเรียนจะเปิดสอนวิชาภาษาจีนเพิ่มขึ้น	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	12. ฉันจะตั้งใจเรียนภาษาจีนยิ่งขึ้น	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	13. ฉันจะเรียนภาษาจีนต่อ หลังจากเรียนจบมัธยมศึกษาปีที่ 6 แล้ว	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
	14. ฉันอยากมีเพื่อนคนจีนมากขึ้น	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	15. ฉันอยากไปเที่ยวที่ประเทศจีน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	16. ฉันหวังว่าตนเองจะสามารถดูรายการภาษาจีนเข้าใจ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	17. ฉันอยากเรียนรู้วัฒนธรรมจีนเพิ่มขึ้น	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	18. ฉันอยากเรียนสาขาที่เกี่ยวข้องกับภาษาจีนในมหาวิทยาลัย	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	19. ฉันอยากไปเรียนที่ประเทศจีน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	20. ฉันอยากมีอาชีพเกี่ยวกับภาษาจีนหรือประเทศจีนในอนาคต	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้



ภาคผนวก ข
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย



แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน แบบการจัดการเรียนรู้ภาษาที่เน้นภาระงานเป็นฐาน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ English Program
รหัสวิชา จ 31211
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1
โรงเรียนสารคามพิทยาคม

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 วิชา ภาษาจีนชีวิตประจำวัน
ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560
เรื่อง ช่วงนี้เป็นอย่างไรบ้าง จำนวน 4 ชั่วโมง
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 26

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

1. ปฏิบัติตามคำสั่ง คำแนะนำ คำชี้แจง คำอธิบาย และคำบรรยายที่ฟังและอ่าน
2. อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว ประกาศ โฆษณา และบทร้อยกรองตามหลักการอ่าน
3. อธิบายและเขียนประโยคหรือข้อความ ให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรวมทั้งระบุและเขียนสื่อที่ไม่ใช่ ความเรียงรูปแบบต่างๆ ให้สัมพันธ์กับประโยคหรือข้อความที่ฟังหรืออ่าน
4. ตอบคำถาม จับใจความสำคัญ วิเคราะห์ สรุปความ และแสดงความคิดเห็น พร้อมให้เหตุผล หรือยกตัวอย่างประกอบเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่าน

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

1. สนทนาอย่างต่อเนื่อง และเขียนโต้ตอบข้อมูล ข่าวสาร ประสบการณ์ และเรื่องที่อยู่ในความสนใจของสังคม
2. ใช้คำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบาย ในสถานการณ์ต่างๆ
3. พูดและเขียนแสดงความต้องการขอและให้ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธ ในสถานการณ์ต่างๆ
4. พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่าน
5. พูดและเขียนบรรยายความรู้สึก แสดงความคิดเห็นของตนเอง เกี่ยวกับเรื่องต่างๆ กิจกรรม ประสบการณ์ ข่าว เหตุการณ์ พร้อมให้เหตุผลประกอบ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

1. พูดและเขียนนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ ข่าว หรือเหตุการณ์ หรือเรื่องราวประเด็นต่างๆ ที่อยู่ในความสนใจของสังคม
2. พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ หรือแก่นสาระ หรือหัวข้อเรื่องที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่องหรือเหตุการณ์ที่อยู่ในความสนใจของสังคม
3. พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ ข่าว และเหตุการณ์ต่างๆ ที่อยู่ในความสนใจ พร้อมให้เหตุผลประกอบ



มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

1. เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางให้เหมาะสมกับบุคคล โอกาส และสถานที่ ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของจีน

2. อธิบายชีวิตความเป็นอยู่ ความคิด ความเชื่อ และที่มาของขนบธรรมเนียม และประเพณีของจีน

3. เข้าร่วม แนะนำ และจัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมของจีน ตามความสนใจ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษา และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา กับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

1. เปรียบเทียบและอธิบายความแตกต่างระหว่างโครงสร้างประโยค สำนวนภาษา สุภาษิต ของภาษาจีนกับภาษาไทย

2. วิเคราะห์ และอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างชีวิตความเป็นอยู่ ความเชื่อ และวัฒนธรรมของจีนกับของไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

2. สารสำคัญ

วิธีบอกวันที่และเวลาในภาษาจีน วันสำคัญของไทยและจีน กิจกรรมต่างๆ ที่ทำประจำในชีวิตประจำวัน

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

3.1 ด้านความรู้

3.1.1 คำศัพท์ที่เกี่ยวกับวันที่ในภาษาจีน

3.1.2 คำศัพท์ที่เกี่ยวกับเวลาในภาษาจีน

3.1.3 ความรู้เกี่ยวกับวันสำคัญของไทยและจีน

3.1.4 คำศัพท์ที่เกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆ ในชีวิตประจำวัน

3.2 ด้านทักษะ

3.2.1 สามารถถามคำถามเกี่ยวกับวันที่และเวลา

3.2.2 สามารถตอบคำถามเกี่ยวกับวันที่และเวลา

3.2.3 สามารถแนะนำวันสำคัญของไทยและจีนเป็นคร่าวๆ

3.2.4 สามารถนำเสนอกิจกรรมต่างๆ ของตนเองในชีวิตประจำวัน

3.3 ด้านคุณลักษณะ

3.3.1 นักเรียนมีวินัยในการเรียน ใฝ่เรียนรู้ และเรียนรู้อย่างพอเพียง

3.3.2 นักเรียนตั้งสมาธิ มีความอดทน

3.3.3 การทำงานร่วมมือกับคนอื่น



4. การเรียนรู้

คำศัพท์

爱好 刚才 经常 刻 洗澡 一会儿 一边 周末 先 最后 久
最近 见面 结婚 打算 遇到 会议 参加 差 半 迟到 上网
聊天 马上

สนทนาที่ 1

小明: 杰克, 有什么爱好吗?

杰克: 我喜欢唱歌和跳舞, 经常一边唱一边跳。你呢?

小明: 我喜欢运动, 我刚才就和几个朋友去打篮球了。

杰克: 是吗? 我也喜欢打篮球, 你们经常打吗?

小明: 我们每个周末都打, 明天你来吗?

杰克: 好呀, 几点呢?

小明: 下午三点一刻, 玩一会儿就好了, 打完先回家洗澡, 最后再一起去吃饭。

杰克: 好的, 那明天见。

小明: 明天见。

สนทนาที่ 2

小明: 小飞, 你好!

小飞: 你好, 小明! 好久没有见面了, 你最近怎么样?

小明: 我很好, 你呢?

小飞: 我也很好, 听说你要结婚了, 什么时候呀?

小明: 打算下个月, 你呢?

小飞: 我还没有遇到那个人呢, 哈哈!

小明: 我要去参加一个会议, 还差半小时就要开始了, 快迟到了, 有时间我们再上网聊天。

小飞: 好的, 我也马上要去上班了, 再见。

小明: 再见。

5. ชิ้นงาน/ภาระงาน

5.1 ภาระงานในคาบเรียน

5.1.1 สรุปลำคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับวันและเวลาในภาษาจีน

5.1.2 แนะนำวันเกิดของสมาชิกในกลุ่ม

5.1.3 นำเสนอวันสำคัญไทย/จีน 1 อย่าง

5.1.4 นำเสนอกำหนดการกิจกรรมหนึ่งวัน

5.1.5 ปรับเปลี่ยนสนทนาตามความต้องการของตนเอง และแสดงออกเป็นละครสั้น

5.2 ชิ้นงานหลังเรียน เขียนบทความ 我的一天 (วันหนึ่งของฉัน)



6. กระบวนการจัดการเรียนรู้

6.1 ขั้นที่ 1 Pre-task (ชั่วโมงที่ 1)

ครูผู้สอนแนะนำหัวข้อและภาระงาน เสนอข้อมูลที่เกี่ยวข้อง กระตุ้นความรู้เดิมของผู้เรียน ดึงดูดความสนใจของผู้เรียน ให้กำลังใจผู้เรียน ซึ่งเป็นการเตรียมความพร้อมสำหรับภาระงานที่จะปฏิบัติ

6.1.1 ครูให้นักเรียนสรุปคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับวันและเวลาในภาษาจีน (15 นาที)

6.1.2 ครูให้นักเรียนถามและตอบวันเกิดของเพื่อน แล้วออกมานำเสนอ (15 นาที)

6.1.3 ครูให้นักเรียนนำเสนอกำหนดการกิจกรรมหนึ่งวัน (15 นาที)

6.1.4 นำเสนอวันสำคัญไทย/จีน 1 อย่าง (15 นาที)

6.2 ขั้นที่ 2 Task Cycle (ชั่วโมงที่ 2-3)

ครูผู้สอนให้ผู้เรียนปฏิบัติภาระงานเป็นกลุ่ม สมาชิกในกลุ่มวางแผนการรายงานในห้อง แล้วตัวแทนกลุ่มสรุปและรายงานภาระงานที่ปฏิบัติ ขั้นตอนนี้จะเน้นเสนอผลงานของแต่ละกลุ่ม

6.2.1 ครูให้นักเรียนเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ในสนทนาที่ 1 เป็นกลุ่ม (10 นาที)

6.2.2 ครูให้นักเรียนออกมาอธิบายการออกเสียง ความหมาย และวิธีการใช้ (แต่งประโยค) ของคำศัพท์ใหม่ แล้วครูอธิบายเสริม (15 นาที)

6.2.3 ครูให้นักเรียนเรียนรู้สนทนาที่ 1 เป็นกลุ่ม (10 นาที)

6.2.4 ครูให้ตัวแทนกลุ่มนักเรียนออกมาอธิบายสนทนาที่ 1 แล้วครูอธิบายเสริม (15 นาที)

6.2.5 ครูให้นักเรียนปรับเปลี่ยนสนทนาตามความต้องการของตนเอง และแสดงออกเป็นละครสั้น (10 นาที)

6.2.6 ครูให้นักเรียนเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ในสนทนาที่ 2 เป็นกลุ่ม (10 นาที)

6.2.7 ครูให้นักเรียนออกมาอธิบายการออกเสียง ความหมาย และวิธีการใช้ (แต่งประโยค) ของคำศัพท์ใหม่ แล้วครูอธิบายเสริม (15 นาที)

6.2.8 ครูให้นักเรียนเรียนรู้สนทนาที่ 2 เป็นกลุ่ม (10 นาที)

6.2.9 ครูให้ตัวแทนกลุ่มนักเรียนออกมาอธิบายสนทนาที่ 2 แล้วครูอธิบายเสริม (15 นาที)

6.2.10 ครูให้นักเรียนปรับเปลี่ยนสนทนาตามความต้องการของตนเอง และแสดงออกเป็นละครสั้น (10 นาที)

6.3 ขั้นที่ 3 Language Focus (ชั่วโมงที่ 4)

ครูผู้สอนและผู้เรียนวิเคราะห์สภาพการปฏิบัติภาระงาน และภาษาที่ใช้ในระหว่างปฏิบัติภาระงาน ครูผู้สอนสรุปจุดที่มีความยาก และจุดที่สำคัญที่เกี่ยวข้องของการใช้ภาษา และให้ผู้เรียนฝึกใช้จุดที่มีความยากและจุดที่สำคัญที่ครูผู้สอนสรุปให้

6.3.1 ครูให้นักเรียนสรุปความรู้ใหม่ในบทนี้ และครูสรุปเสริม (10 นาที)

6.3.2 ครูสรุปจุดที่มีความยากและจุดที่สำคัญในบทนี้ (10 นาที)

6.3.3 ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด และส่งงานหลังเรียน (40 นาที)



7. สื่อและแหล่งเรียนรู้

7.1 สื่อ PPT รูปภาพ ใบความรู้ แบบฝึกหัด

7.2 แหล่งเรียนรู้ ใบความรู้ พจนานุกรมจีนไทย เครือข่ายอินเทอร์เน็ต

8. การวัดผลและประเมินผล

การประเมินผลด้าน	เครื่องมือการวัด	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ 1. คำศัพท์ที่เกี่ยวกับวันที่ในภาษาจีน 2. คำศัพท์ที่เกี่ยวกับเวลาในภาษาจีน 3. ความรู้เกี่ยวกับวันสำคัญไทยและจีน 4. คำศัพท์ที่เกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆในชีวิตประจำวัน	แบบฝึกหัด การบ้าน	ผ่านเกณฑ์คุณภาพ ระดับพอใช้
ด้านทักษะ 1. สามารถถามคำถามเกี่ยวกับวันที่และเวลา 2. สามารถตอบคำถามเกี่ยวกับวันที่และเวลา 3. สามารถแนะนำวันสำคัญของไทยและจีนเป็นคร่าวๆ 4. สามารถนำเสนอกิจกรรมต่างๆของตนเองในชีวิตประจำวัน	แบบประเมิน ความสามารถในการ สื่อ ความหมาย ภาษาจีนด้านการ พูด	ผ่านเกณฑ์คุณภาพ ระดับดี

เกณฑ์การวัดและประเมิน

1. แบบฝึกหัดและการบ้าน

คะแนน 25-30

ระดับคุณภาพ ดีมาก

คะแนน 20-24

ระดับคุณภาพ ดี

คะแนน 15-19

ระดับคุณภาพ พอใช้

คะแนน ต่ำกว่า 15

ระดับคุณภาพ ปรับปรุง

นักเรียนต้องได้ระดับคุณภาพพอใช้จึงจะผ่านเกณฑ์

2. ประเมินความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการพูด

คะแนน 27-30 ระดับคุณภาพ ดีเยี่ยม

คะแนน 24-26 ระดับคุณภาพ ดีมาก

คะแนน 21-23 ระดับคุณภาพ ดี

คะแนน 18-20 ระดับคุณภาพ พอใช้

คะแนน 6-17 ระดับคุณภาพ ไม่ผ่าน

นักเรียนต้องได้ระดับคุณภาพดีจึงจะผ่านเกณฑ์



บันทึกหลังการสอน

1. ผลการจัดการเรียนการสอน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. ปัญหา

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

3. แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ ผู้บันทึก

(MENGLAN LUO)

วันที่ เดือน พ.ศ.



ใบความรู้ที่ 1
最近怎么样

一年有十二个月



一个星期有七天



dreamstime.com



看日历回答问题

2017年5月 农历丁酉(鸡)年甲辰月 建国68年						
日	一	二	三	四	五	六
	1 劳动节	2 初七	3 初八	4 青年节	5 立夏 初十	6 十一
7 十二	8 十三	9 十四	10 十五	11 十六	12 护士节	13 十八
14 国际母亲节	15 二十	16 廿一	17 廿二	18 廿三	19 廿四	20 廿五
21 全国助残日	22 廿七	23 廿八	24 廿九	25 三十	26 五月(小)	27 初二
28 初三	29 初四	30 端午节	31 无烟日			

今天几月几号星期几?
 明天几月几号星期几?
 昨天几月几号星期几?
 后天几月几号星期几?
 前天几月几号星期几?
 母亲节是几月几号星期几?
 端午节是几月几号星期几?

看图说出现在几点



你的生日是几月几号星期几？

姓名	几月	几号	星期几

说出你一天的行程

时间	地点	人物	活动

中泰节日对比

	中国	泰国
节日名称		
日期		
活动		
饮食		
意义		



生词一คำศัพท์ 1

爱好 刚才 经常 刻 洗澡 一会儿 一边 周末 先 最后

对话一สนทนาที่ 1

小明：杰克，有什么爱好吗？

杰克：我喜欢唱歌和跳舞，经常一边唱一边跳。你呢？

小明：我喜欢运动，我刚才就和几个朋友去打篮球了。

杰克：是吗？我也喜欢打篮球，你们经常打吗？

小明：我们每个周末都打，明天你来吗？

杰克：好呀，几点呢？

小明：下午三点一刻，玩一会儿就好了，打完先回家洗澡，最后再一起去吃饭。

杰克：好的，那明天见。

小明：明天见。

生词二คำศัพท์ 2

久 最近 见面 结婚 打算 遇到 会议 参加 差 半 迟到 上网
聊天 马上

对话二สนทนาที่ 2

小明：小飞，你好！

小飞：你好，小明！好久没有见面了，你最近怎么样？

小明：我很好，你呢？

小飞：我也很好，听说你要结婚了，什么时候呀？

小明：打算下个月，你呢？

小飞：我还没有遇到那个人呢，哈哈！

小明：我要去参加一个会议，还差半小时就要开始了，快迟到了，有时间我们再上网聊天。

小飞：好的，我也马上要去上班了，再见。

小明：再见。



练习一แบบฝึกหัดที่ 1

朗读下列词语

洗澡——结婚 最后——最近 遇到——聊天
经常——参加 打算——参加 打算——刚才

根据拼音写汉字

àihào () zhōumò () mǎshàng ()
chídào () shàngwǎng () jiànmàn ()

选词填空

刻 一会儿 一边 先 久 半 差

- 1、明天早上九点 () 有会议，别迟到哦！
- 2、吃饭前要 () 洗手。
- 3、我好 () 没有见到王老师了，她最近怎么样？
- 4、现在是北京时间下午三点 () 五分。
- 5、妹妹喜欢 () 看电视， () 玩手机。
- 6、我看 () 书，再去找你吧！
- 7、飞机十点一 () 起飞。

根据图片写日期



根据图片写日期



根据图片写时间



对比下列的节日

	中秋节	水灯节
时间		
活动		
食物		
意义		

作业：写一篇作文，题目叫我的一天，内容包括什么时候，在哪里，和谁，做了什么，感觉怎么样等等。



แบบทดสอบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการฟัง

第一部分（10分）

第 1-5 题



A



B



C



D



E



F

例如：男：喂，请问张经理在吗？

女：他正在开会，您半个小时以后再打，好吗？ ☐

- | | |
|----|--------------------------|
| 1. | ☐ |
| 2. | ☐ |
| 3. | ☐ |
| 4. | ☐ |
| 5. | ☐ |



第 6-10 题



A



B



C



D



E

6.
7.
8.
9.
10.

☐
☐
☐
☐
☐



第二部分 (20分)

第11-20题

例如：为了让自己更健康，他每天都花一个小时去锻炼身体。

★ 他希望自己很健康。 (√)

今天我想早点儿回家。看了看手表，才5点。过了一会儿再看表，还是5点，我这才发现我的手表不走了。

★ 那块儿手表不是他的。 (×)

11. ★ 八月十五的月亮大。 ()
12. ★ 这是辆旧车。 ()
13. ★ 中国人喜欢喝茶。 ()
14. ★ 明天是晴天。 ()
15. ★ 宾馆旁边有个公园。 ()
16. ★ 他这个周末去看电影。 ()
17. ★ 他们在买空调。 ()
18. ★ 小孩子爱吃蛋糕。 ()
19. ★ 他不想一个人去医院。 ()
20. ★ 他现在住在公司附近。 ()

第三部分 (30分)

第21-30题

例如：男：小王，帮我开一下门，好吗？谢谢！

女：没问题。您去超市了？买了这么多东西。

问：男的想让小王做什么？

A 开门 √ B 拿东西 C 去超市买东西

- | | | |
|---------------|-----------|-----------|
| 21. A 11 : 50 | B 12 : 00 | C 12 : 10 |
| 22. A 30 元 | B 70 元 | C 100 元 |
| 23. A 果汁 | B 咖啡 | C 葡萄酒 |
| 24. A 一次 | B 两次 | C 三次 |
| 25. A 机场 | B 超市 | C 地铁 |
| 26. A 儿子没回来 | B 起得太晚了 | C 让儿子多睡会儿 |
| 27. A 公园 | B 饭店 | C 火车站 |
| 28. A 太贵 | B 太远 | C 太旧 |
| 29. A 迟到了 | B 生病了 | C 生气了 |
| 30. A 书店 | B 银行 | C 宾馆 |



第四部分（40分）

第31-40题

例如：女：晚饭做好了，准备吃饭了。

男：等一会儿，比赛还有三分钟就结束了。

女：快点儿吧，一起吃，菜冷了就不好吃了。

男：你先吃，我马上就看完了。

问：男的在做什么？

A 洗澡

B 吃饭

C 看电视 ✓

31. A 9 : 15

B 9 : 45

C 10 : 15

32. A 选帽子

B 选衣服

C 买衣服

33. A 吃面包

B 喝果汁

C 简单点儿

34. A 习惯

B 天气

C 文化

35. A 游客

B 出租车司机

C 医生

36. A 5 月12 号

B 10 月5 号

C 12 月5 号

37. A 黑色的

B 蓝色的

C 绿色的

38. A 爸爸和女儿

B 丈夫和妻子

C 妈妈和儿子

39. A 饭馆

B 商店

C 医院

40. A 办公楼

B 校医院

C 图书馆



听力材料

第一部分

例如：男：喂，请问张经理在吗？

女：他正在开会，您半个小时以后再打，好吗？

1. 女：你一直看手表，有什么着急的事情吗？
男：我九点前必须回到办公室，经理有事情找我，再见。
2. 男：明天是第一天去公司上班，我穿这件衬衫怎么样？
女：这件颜色不太好，还是穿我去年给你买的那件吧。
3. 男：请问，二零四房间在哪儿？
女：请这边走，前面左边第二个就是。
4. 男：真的不需要吃药吗？
女：不需要，回去多喝水，休息两天就好了。
5. 女：我做饭，你洗盘子和碗，怎么样？
男：那还是我做饭吧，我愿意做饭。
6. 女：我记得那个医院就在附近，怎么找不到了呢？
男：别着急，我们再看看地图。
7. 男：这些书我可以借多长时间？
女：一个月。如果看不完，可以再借一个月。
8. 男：你不舒服吗？要不要我带你去医院检查检查？
女：没关系，我应该是感冒了，有点儿发烧。
9. 女：今天的鸡蛋面怎么样？
男：很好吃，我吃饱了。我认为你做饭的水平越来越高了。
10. 女：老板，这些水果一共多少钱？
男：西瓜十二块，苹果二十三块，一共三十五块。

第二部分

11. 八月十五的晚上，月亮就像一个白色的大盘子，非常漂亮。中国人喜欢在这一天和家里人一起吃饭，一起看月亮。

★ 八月十五的月亮大。

12. 这辆车现在能卖十万块钱吧，我两年前买的时候花了二十多万。

★ 这是辆旧车。

13. 中国人喜欢喝茶。不同地方的人，喝茶的习惯也不一样，北方人喜欢花茶，南方人喜欢绿茶，还有的人喜欢红茶。

★ 中国人喜欢喝茶。



14. 下班时李小姐告诉我们：明天上午可能有雨，别忘了带雨伞。

★ 明天是晴天。

15. 这个宾馆的南边有一个公园，奇怪的是，这张地图上把公园画在宾馆的北边了。

★ 宾馆旁边有个公园。

16. 这个周末有个重要的会议，所以不能和你一起去看那个电影了，对不起，下周怎么样？

★ 他这个周末去看电影。

17. 您先看看这种颜色的怎么样？这种手机很便宜，只要两千多块钱。它还可以照相，现在卖得很不错。

★ 他们在买空调。

18. 有些人不喜欢吃蛋糕，是因为太甜了；有些人不喜欢吃蛋糕，是因为害怕长胖。但小孩子看见蛋糕是不会客气的，他们认为蛋糕越甜越好吃。

★ 小孩子爱吃蛋糕。

19. 最近我眼睛不舒服，想去医院检查一下。明天你有时间吗？和我一起去吧。

★ 他不想一个人去医院。

20. 我搬家了。新的房子虽然小了点儿，但是离公司很近。

★ 他现在住在公司附近。

第三部分

21. 女：现在几点了？

男：我看一下，现在差十分十二点。

问：现在几点了？

22. 女：一共是三十块，您这是一百块，给您七十，您拿好。

男：好的，谢谢。

问：男的花了多少钱？

23. 男：今天喝点儿什么？啤酒还是葡萄酒？

女：不不，我不会喝酒，我要果汁。

问：女的要喝什么？

24. 男：又下雪了！今年下过几次雪了？

女：已经下过两次了，这是第三次了。

问：今年下了几次雪了？

25. 男：你这儿的环境很好，很安静。

女：环境是不错，买东西也方便，附近就有超市，就是离地铁远。



- 问：这儿离哪里近？
26. 女：都快九点了，儿子怎么还不起床？
男：他昨晚十一点才到家，累坏了，让他多睡一会儿吧。
问：男的是什么意思？
27. 女：再见，您慢走，欢迎下次再来！
男：谢谢！你们这儿的鱼做得很不错。
问：他们最可能在什么地方？
28. 女：这件衬衫是很好，就是太贵了。
男：那我再给您便宜五十块，怎么样？
问：这件衬衫怎么样？
29. 女：大家都很关心您的身体，现在好些了吗？
男：没事，不用担心。就是感冒发烧，很快就会好的。
问：男的怎么了？
30. 女：我现在就在学校西门，但我没找到你说的书店。
男：你再向南走两百米就能看到了，我就在书店门口等你。
问：女的要去哪儿？

第四部分

31. 女：我们这儿有个西瓜文化节，您有兴趣去看看吗？
男：当然有兴趣了。
女：我们可以一边吃西瓜一边看表演。
男：好，现在差一刻十点，我们现在去？
问：现在几点了？
32. 女：我明天穿什么衣服好？你帮我选选？
男：你想穿裙子还是裤子？
女：我想穿裙子，这条白色的怎么样？
男：同意。那穿哪双鞋呢？
问：他们在做什么？
33. 女：吃了午饭再走吧，我做两个菜，很快的。
男：简单吃点儿面条儿就可以了。
女：好，那我去做鸡蛋面，你先喝杯茶。
男：要不要我帮忙啊？
问：男的希望怎么样？



34. 男：刚才天气多好啊，突然就刮起大风了。
女：北方的秋天就是这样的。
男：你是南方人，你们那儿这个季节怎么样？
女：也刮风，但没有这么大。
问：他们在说什么？
35. 女：你好，我去世界公园。
男：好的，没问题。
女：从这儿到世界公园远吗？需要多长时间？
男：不是很远，半个小时吧。
问：男的是做什么的？
36. 女：你们结婚的日子选好了吗？
男：选好了，十二月五号，是星期六。你一定要来啊。
女：我一定去。
男：让叔叔、阿姨也一起来，我很长时间没见他们了。
女：好。
问：男的什么时候结婚？
37. 男：我帮您拿行李吧。
女：好的，谢谢你。那个蓝色的是我的。
男：哪个是您的？
女：右边那个最大的，蓝色的，上面有我的名字。
问：那个行李箱是什么样的？
38. 女：你准备了几双筷子？
男：三双啊。
女：再拿两双，你爷爷奶奶一会儿就过来，我们一起吃。
男：好，妈，碗在哪儿呢？
问：说话人最可能是什么关系？
39. 男：我给你开点儿药，这段时间注意休息，不要太累。
女：好的，我会注意的。
男：还有，咖啡和啤酒要少喝，不要吃羊肉和鱼。
女：好，谢谢您。
问：他们在哪里？
40. 女：图书馆在哪儿？
男：我看看这张校园地图。
女：图书馆，在这儿，在办公楼的下面。
男：知道了，我们从办公楼向南走就是图书馆。
问：他们要去哪儿？



แบบประเมินความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการพูด

เลขที่

ชื่อ-นามสกุล

คำชี้แจง

แบบประเมินฉบับนี้สร้างขึ้นเพื่อประเมินความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5

5 = ดีเยี่ยม 4 = ดีมาก 3 = ดี 2 = พอใช้ 1 = ไม่ผ่าน

ระดับคะแนน	5	4	3	2	1
ประเด็น การประเมิน					
การออกเสียงได้ชัดเจน					
การใช้คำที่ถูกต้องและเหมาะสม					
การใช้ประโยคถูกหลักไวยากรณ์					
ความคล่องแคล่วในการพูด					
ความถูกต้องด้านเนื้อหา					
การแสดงท่าทาง/น้ำเสียงประกอบพูด					
รวม					
ค่าเฉลี่ย					

สรุป ความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนของผู้ถูกประเมินคนนี้

☐ ดีเยี่ยม ☐ ดีมาก ☐ ดี ☐ พอใช้ ☐ ไม่ผ่าน



เกณฑ์การให้คะแนนแบบประเมิน

ระดับคะแนน ประเด็น การประเมิน	5 ดีเยี่ยม	4 ดีมาก	3 ดี	2 พอใช้	1 ไม่ผ่าน
การออกเสียงได้ ชัดเจน	ออกเสียงอย่างถูกต้องและชัดเจนได้ 90% ขึ้นไป	ออกเสียงอย่างถูกต้องและชัดเจนได้ 80%-89%	ออกเสียงอย่างถูกต้องและชัดเจนได้ 70%-79%	ออกเสียงอย่างถูกต้องและชัดเจนได้ 60%-69%	ออกเสียงอย่างถูกต้องและชัดเจนน้อยกว่า 60%
การใช้คำที่ถูกต้องและเหมาะสม	ใช้คำถูกต้องและเหมาะสมได้ 90% ขึ้นไป	ใช้คำถูกต้องและเหมาะสมได้ 80%-89% แต่ไม่ได้ส่งผลกระทบต่อการใช้สื่อสาร	ใช้คำถูกต้องและเหมาะสมได้ 70%-79% มีผลกระทบต่อการใช้สื่อสารนิดหนึ่ง	ใช้คำถูกต้องและเหมาะสมได้ 60%-69% มีผลกระทบต่อการใช้สื่อสาร	ใช้คำถูกต้องและเหมาะสมได้น้อยกว่า 60% ไม่สามารถสื่อสารได้
การใช้ประโยคถูกหลักไวยากรณ์	พูดด้วยประโยคที่ถูกหลักไวยากรณ์ได้ 90% ขึ้นไป	พูดด้วยประโยคที่ถูกหลักไวยากรณ์ได้ 80%-89% ผิดหลักไวยากรณ์นิดหนึ่ง แต่ไม่มีผลกระทบต่อการใช้สื่อสาร	พูดด้วยประโยคที่ถูกหลักไวยากรณ์ได้ 70%-79% แต่ยังสื่อสารเข้าใจได้	พูดด้วยประโยคที่ถูกหลักไวยากรณ์ได้ 60%-69% มีผลกระทบต่อการใช้สื่อสารบ้าง	พูดด้วยประโยคที่ถูกหลักไวยากรณ์น้อยกว่า 60% พูดเป็นคำๆ ไม่สามารถเรียงคำเป็นประโยค ไม่สามารถสื่อสารได้
ความคล่องแคล่วในการพูด	พูดต่อเนื่องไม่ติดขัดพูดชัดเจนทำให้สื่อสารได้อย่างราบรื่น (90% ขึ้นไป)	พูดตะกุกตะกักนิดหนึ่ง แต่ไม่ได้ส่งผลกระทบต่อการใช้สื่อสาร (80%-89%)	พูดตะกุกตะกักบ้าง แต่ยังพอสื่อสารได้ (70%-79%)	พูดเป็นคำๆ หยุดเป็นช่วงๆ ทำให้สื่อสารได้ ไม่ชัดเจน (60%-69%)	พูดได้บางคำทำให้สื่อความหมายไม่ได้ (น้อยกว่า 60%)
ความถูกต้องด้านเนื้อหา	สื่อสารได้ตรงประเด็น เนื้อหาถูกต้องตามหัวข้อที่กำหนดได้ 90% ขึ้นไป	สื่อสารได้ตรงประเด็น เนื้อหาถูกต้องตามหัวข้อที่กำหนดได้ 80%-89%	สื่อสารได้ตรงประเด็น เนื้อหาถูกต้องตามหัวข้อที่กำหนดได้ 70%-79%	สื่อสารได้ตรงประเด็น เนื้อหาถูกต้องตามหัวข้อที่กำหนดได้ 60%-69%	สื่อสารไม่ตรงประเด็น เนื้อหาถูกต้องตามหัวข้อที่กำหนดน้อยกว่า 60%
การแสดงท่าทาง/ น้ำเสียงประกอบพูด	แสดงท่าทาง และพูดด้วยน้ำเสียงเหมาะสมกับบทบรรยายอย่างเป็นธรรมชาติ (90% ขึ้นไป)	พูดด้วยน้ำเสียงเหมาะสมกับบทบรรยาย มีมีท่าทาง แต่ขาดความเป็นธรรมชาติ (80%-89%)	พูดด้วยน้ำเสียงเหมาะสมกับบทบรรยาย แต่ไม่มีท่าทางประกอบ (70%-79%)	พูดเหมือนอ่าน ไม่เป็นธรรมชาติขาดความสนใจ (60%-69%)	พูดได้น้อยมาก ไม่สามารถสื่อสารได้ (น้อยกว่า 60%)

เกณฑ์ตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน

27-30

24-26

21-23

18-20

6-17

ระดับคุณภาพ

ดีเยี่ยม

ดีมาก

ดี

ใช้ได้

ไม่ผ่าน

สรุป ความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนของผู้ถูกประเมินคนนี้

☐ ดีเยี่ยม

☐ ดีมาก

☐ ดี

☐ พอใช้

☐ ไม่ผ่าน


แบบทดสอบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการอ่าน

第一部分 (10分)

第1-5题

- A 别忘了，明天八点要准时到。
- B 小姐，这条裙子卖得很好，只有最后一条了。
- C 把菜单给我，我们喝杯绿茶吧。
- D 我感冒了，有点儿发烧。
- E 当然。我们先坐公共汽车，然后换地铁。
- F 家里是不是没有水果了？

例如：冰箱里还有西瓜和苹果。（ F ）

- 1. 那你在家休息几天吧。（ ）
- 2. 没问题，我会早点而出发的。（ ）
- 3. 谢谢你，我不太喜欢它的颜色，我更喜欢黄色的。（ ）
- 4. 你知道明天你们怎么去火车站吗？（ ）
- 5. 好的，我也有些渴了。（ ）

第6-10题

- A 八月十五的月亮又大又圆。
 - B 你好，西红柿多少钱一斤？
 - C 你先吃个苹果吧，我去给你做面条。
 - D 蓝天白云，今天天气真是好极了。
 - E 你上班的地方离这里远吗？
- 6. 很便宜，三块五一斤。（ ）
 - 7. 就在桥南边，走路十五分钟就到了。（ ）
 - 8. 在中国，中秋节是一个重要的节日。（ ）
 - 9. 我饿了，冰箱里有什么吃的吗？（ ）
 - 10. 是的，我们刚才去公园跑步了。（ ）



第二部分 (20分)

第11-15题

A 筷子 B 感冒 C 附近 D 双 E 声音 F 刻

例如：她说话的 (E) 多好听啊！

11. 现在十一点十五了，您的表慢了一 ()。
12. 我特别想买这 () 鞋，但是我的脚太大了。
13. 服务员，请再给我拿一双 ()。
14. 天气冷，你多穿点儿衣服，小心 ()。
15. 您可以选择火车站 () 的宾馆，住那儿会更方便。

第16-20题

A 药 B 块 C 节 D 爱好 E 对面 F 吃

例如：A：你有什么 (D) ？

B：我喜欢体育。

16. A：买这么多鲜花，今天是谁的生日啊？
B：今天是九月十日，教师 () ！这是为老师准备的。
17. A：老板，西瓜怎么卖？
B：五 () 钱一个。
18. A：您好！您 () 点儿什么？
B：我要一碗面条。
19. A：昨天给你的那个 () 怎么样？
B：还可以，我已经好多了。
20. A：你知道公园在哪儿吗？
B：公园就在学校 () 。

第三部分 (30分)

第21-30题

21. 女：你们准备什么时候 () 北京？
男：我们打算明天下午就回去了。
A 毕业 B 离开 C 见面
22. 女：怎么样？合适吗？
男：有点儿 () 了，有大一点儿吗？
A 小 B 短 C 老
23. 女：听别人说，这家饭馆儿的菜做得很好吃，我们去 () ？
男：好，我饿了，就在这儿吃。
A 用用 B 花花 C 尝尝



24. 男：外面天气怎么样？
女：（ ）要下雨，你把伞带上吧。
A 可能 B 已经 C 到
25. 男：你好，请问（ ）有药店吗？
女：你向前走，那儿有一家。
A 北方 B 附近 C 中
26. 男：这儿离公园很近吗？
女：不近，开车大概二十（ ）
A 刻 B 分钟 C 差
27. 女：太（ ）了，便宜点儿可以吗？
男：不能再少了。
A 贵 B 多 C 好
28. 女：您好！这是（ ），客人来我们这儿最喜欢点的是烤鸭。
男：我们先看看，一会儿再叫你。
A 机票 B 时间 C 菜单
29. 男：他生病了，（ ）疼。
女：那现在去医院吧。
A 肚子 B 个子 C 兔子
30. 男：您好！（ ）这儿到长城，还有多远？
女：还有100公里。
A 向 B 离 C 从

第四部分（40分）

第31-40题

例如：请大家把黑板上的这些词写在本子上，回家后用这些词语写一个小故事，别忘了，最少写100字。

★ 说话人最可能是做什么的？

- A 老师√ B 学生 C 经理

31. 您是来参加今天会议的吗？您来早了一点儿，现在才八点半。您先进来坐吧。

★ 会议最可能几点开始？

- A 8点 B 8点半 C 9点

32. 今天12号了，晚上陈阿姨要来家里，家里有菜，有鱼，还有些羊肉，但是没有水果了，你去买些香蕉、葡萄吧，再买个西瓜？

★ 家里需要买什么？

- A 鸡蛋 B 水果 C 果汁



33. 中国人经常说：早饭要吃好，午饭要吃饱，晚饭要吃少。

★ 根据这句话，可以知道什么？

A 早饭要少吃 B 午饭要多吃 C 不要吃晚饭

34. 她昨天发烧了，虽然吃了药，但是没有出汗，一直很不舒服。

★ 她为什么不舒服？

A 太胖了 B 生病了 C 出了很多汗

35. 那个地方很有名，蓝天，白云，绿草，很多人喜欢去那里旅游。我哥哥家就住在那儿，他们家旁边有一条小河，河边有高高的树，河里游着一种黄色的小鱼。

★ 那个地方怎么样？

A 经常刮风 B 环境很好 C 人很热情

36. 昨天晚上睡得太晚，今天起床时已经八点多了，我刷了牙，洗了脸，就出来了，差点儿忘了关门。到了公司，会议已经开始了。没办法，我只能站在外面等休息时间。

★ 他今天早上：

A 没复习 B 迟到了 C 忘了关门

37. 你看，这上面写着1.21元，前面的1表示元，中间的2表示角，最后的1表示分。明白了吗？

★ 中间的数字表示：

A 元 B 角 C 分

38. 我是北方人，除了面条，还喜欢吃包子，如果只吃米饭，我觉得吃不饱，一会儿就饿了。

★ 关于我，可以知道什么？

A 个子高 B 喜欢面包 C 爱吃面条

39. “六月的天，孩子的脸，说变就变。”刚才还是大晴天，现在就要用伞了。云越下越大，天也变得越来越黑，街上一辆车也打不到了。

★ 六月的天气：

A 热极了 B 变化快 C 一般不下雨

40. 下班后，在路上遇到一个老同学。好久没见面，我们就在公司旁边那个咖啡馆里坐了坐，一边喝咖啡一边说了些过去的事儿，所以回来晚了。

★ 根据这段话，可以知道什么？

A 他回家了 B 他正在喝咖啡 C 咖啡馆在公园旁边



แบบทดสอบความสามารถในการสื่อความหมายภาษาจีนด้านการเขียน

第一部分

看图写出相应的词语。(10分)



1. ()



2. ()



3. ()



4. ()



5. ()

看图，并用所给的词语造句。(15分)



有

6. _____



多少钱

7. _____



喜欢

8. _____



今天

9. _____



在

10. _____



第二部分

连词成句（30分）

11. 在 我 附近 家 公园
12. 喝 医生 感冒 热水 多 要 说
13. 先 我们 菜单 看看
14. 贵 可以 太 吗 了 一点 便宜
15. 学校 打篮球 和 刚才 他 朋友 在
16. 可能 下雪 星期天 妈妈 会 说
17. 想 你 咖啡 可乐 还是 喝
18. 西瓜 又 这些 大 新鲜 又
19. 结婚 他 了 听说 要 下个月
20. 超市 请问 走 一下 怎么

第三部分

看图，回答问题（15分）



21. A : 现在几点?

B : _____



22. A : 今天天气怎么样?

B : _____





23. A : 蜗牛在哪儿?

B : _____



24. A : 你怎么了?

B : _____



25. A : 西瓜怎么卖?

B : _____

第四部分

看图写对话 (30分)



26. A : _____

B : _____



27. A : _____

B : _____





28. A : _____
B : _____



29. A : _____
B : _____



30. A : _____
B : _____



เฉลย (การฟัง)

Part 1		Part 2		Part 3		Part 4	
1	C	11	√	21	A	31	B
2	F	12	√	22	A	32	B
3	A	13	√	23	A	33	C
4	D	14	×	24	C	34	B
5	B	15	√	25	B	35	B
6	D	16	×	26	C	36	C
7	C	17	×	27	B	37	B
8	E	18	√	28	A	38	C
9	A	19	√	29	B	39	C
10	B	20	√	30	A	40	C



เฉลย (การอ่าน)

Part 1		Part 2		Part 3		Part 4	
1	D	11	F	21	B	31	C
2	A	12	D	22	A	32	B
3	B	13	A	23	C	33	B
4	E	14	B	24	A	34	B
5	C	15	C	25	B	35	B
6	B	16	C	26	B	36	B
7	E	17	B	27	A	37	B
8	A	18	F	28	C	38	C
9	C	19	A	29	A	39	B
10	D	20	E	30	C	40	A



เฉลย (การเขียน)

Part 1

1. 九月 2. 水果 3. 米饭 4. 下雨 5. 右转 6. 一个星期有七天。
7. 这件衣服多少钱?
8. 我喜欢喝茶。/我不喜欢喝茶。
9. 今天很冷。/今天冷极了。/今天太冷了。
10. 熊猫在桌子下面。/书在桌子上面。/猫在盒子里面。/狗在帽子里面。
。/书包在桌子下面。

Part 2

11. 我家在公园附近。/公园在我家附近。
12. 医生说感冒要多喝热水。
13. 我们先看看菜单。
14. 太贵了，便宜一点可以吗? /太贵了，可以便宜一点吗?
15. 刚才他和朋友在学校打篮球。
16. 妈妈说明天可能会下雪。
17. 你想喝可乐还是咖啡? /你想喝咖啡还是可乐?
18. 这些西瓜又大又新鲜。/这些西瓜又新鲜又大。
19. 听说他下个月要结婚了。
20. 请问一下，超市怎么走?

Part 3

21. 现在十点十分。
22. 今天天气很好! /今天是晴天。
23. 蜗牛在盒子上面。
24. 我生病了。/我感冒了。/我发烧了。
25. 西瓜2.28元一斤。/西瓜两块两毛八分一斤。

Part 4

26. A : 请问火车站怎么走?
B : 直走，就在前面。
27. A : 这件衣服可以试一下吗?
B : 可以，试衣间在那边。
28. A : 我要一只烤鸭。
B : 好的，请稍等。
29. A : 你怎么迟到了?
B : 对不起，下次我会注意的。
30. A : 今天太热了。
B : 我要热死了!



แบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้สร้างขึ้นเพื่อวัดความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ
2. แบบสอบถามฉบับนี้มี 2 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบ

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อวิชาภาษาจีน

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบ

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้ออกแบบเพื่อสอบถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบ
2. โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่เหมาะสมกับตนเอง

เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง

เวลาในการเรียนภาษาจีน ☐ น้อยกว่า 1 ปี ☐ 1-2 ปี

☐ 3-4 ปี ☐ มากกว่า 4 ปี

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อวิชาภาษาจีน

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้ออกแบบเพื่อวัดความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อวิชาภาษาจีน
2. โปรดอ่านข้อความด้วยรอบคอบและใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความจริงตนเอง

5 = เห็นด้วยอย่างยิ่ง 4 = เห็นด้วย 3 = ไม่แน่ใจ

2 = ไม่เห็นด้วย 1 = ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง



ความคิดเห็นเกี่ยวกับวิชาภาษาจีน

ข้อ	ความคิดเห็นของนักเรียน	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง 5	เห็น ด้วย 4	ไม่ แน่ใจ 3	ไม่เห็น ด้วย 2	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง 1
1	ฉันคิดว่าวิชาภาษาจีนเป็นวิชาที่น่าสนใจ					
2	ฉันคิดว่าภาษาจีนเป็นภาษาที่สำคัญมากในปัจจุบัน					
3	ฉันรู้สึกว่วิชาภาษาจีนเป็นวิชาที่มีความท้าทาย					
4	ฉันคิดว่าวิชาภาษาจีนเป็นวิชาที่เรียนแล้วสนุกสนาน					
5	ฉันรู้สึกมีความสุขและผ่อนคลายเมื่อเรียนวิชาภาษาจีน					
6	ฉันคิดว่าการเรียนรู้ภาษาจีนทำให้ฉันกล้าแสดงออกมากขึ้น					
7	ฉันรู้สึกมั่นใจในตนเองมากขึ้นเวลาพูดภาษาจีนกับคนอื่น					
8	ฉันคิดว่าการเรียนรู้ภาษาจีนมีผลต่อวิชาอื่น เช่น ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ เป็นต้น					
9	ฉันคิดว่าหลังจากเรียนภาษาจีน ชีวิตตนเองมีความก้าวหน้ายิ่งขึ้น					
10	ฉันคิดว่าการรู้ภาษาจีนมีผลต่อการประกอบอาชีพในอนาคต					
11	ฉันหวังว่าทางโรงเรียนจะเปิดสอนวิชาภาษาจีนเพิ่มขึ้น					
12	ฉันจะตั้งใจเรียนภาษาจีนยิ่งขึ้น					
13	ฉันจะเรียนภาษาจีนต่อ หลังจากเรียนจบมัธยมศึกษาปีที่ 6 แล้ว					
14	ฉันอยากมีเพื่อนคนจีนมากขึ้น					
15	ฉันอยากไปเที่ยวที่ประเทศจีน					
16	ฉันหวังว่าตนเองจะสามารถดูรายการภาษาจีนเข้าใจ					
17	ฉันอยากเรียนรู้วัฒนธรรมจีนเพิ่มขึ้น					
18	ฉันอยากเรียนสาขาที่เกี่ยวกับภาษาจีนในมหาวิทยาลัย					
19	ฉันอยากไปเรียนที่ประเทศจีน					
20	ฉันอยากมีอาชีพเกี่ยวกับภาษาจีนหรือประเทศจีนในอนาคต					



ภาคผนวก ค
ตารางการเก็บคะแนนประสิทธิภาพของกระบวนการ



ตาราง 45 การเก็บคะแนนประสิทธิภาพของกระบวนการ

เลข ที่	แผนที่ 1					แผนที่ 2					แผนที่ 3					แผนที่ 4					แผนที่ 5				
	ฟัง	พูด	อ่าน	เขียน	รวม	ฟัง	พูด	อ่าน	เขียน	รวม	ฟัง	พูด	อ่าน	เขียน	รวม	ฟัง	พูด	อ่าน	เขียน	รวม	ฟัง	พูด	อ่าน	เขียน	รวม
	10	10	10	10	40	10	10	10	10	40	10	10	10	10	40	10	10	10	10	40	10	10	10	10	40
1	9	6	7	9	31	10	5	8	7	30	10	6	8	8	32	10	6	5	4	25	10	6	8	8	30
2	9	5	8	6	28	10	5	5	2	22	10	6	5	3	24	10	6	7	2	25	10	6	6	6	28
3	10	10	10	10	40	10	9	10	9	38	10	9	8	8	35	10	9	10	8	37	10	9	9	8	36
4	10	8	10	10	38	10	8	7	8	33	10	9	7	5	31	10	9	8	8	35	10	9	7	7	33
5	10	10	10	10	40	10	9	10	10	39	10	9	9	9	37	10	9	9	7	35	10	9	10	10	39
6	10	6	10	9	35	10	7	8	7	32	10	7	6	4	27	10	8	7	5	30	10	8	8	6	32
7	10	8	8	8	34	10	8	7	7	32	10	8	8	8	34	10	9	7	4	30	10	9	8	7	34
8	10	7	8	7	32	10	8	7	4	29	10	8	8	4	30	10	8	7	7	32	10	9	7	4	30
9	9	6	8	7	30	10	5	6	6	27	10	6	7	5	28	10	7	5	4	26	10	7	5	2	24
10	10	7	10	9	36	10	7	9	6	32	10	8	8	7	33	10	8	8	9	35	10	8	10	9	37
μ	9.7	7.3	8.9	8.5	34.4	10	7.1	7.7	6.6	31.4	10	7.6	7.4	6.1	31.1	10	7.9	7.3	5.8	30.9	10	8	7.8	6.7	32.3
σ	0.5	0.5	1.5	1.4	3.95	0	1.5	1.6	2.2	4.69	0	1.2	1.1	2.0	3.75	0	1.1	1.5	2.2	4.28	0	1.2	1.5	2.2	4.27
%	97	73	89	85	86	100	71	77	66	78.5	10	76	74	61	77.75	100	79	73	58	77.25	100	80	78	67	80.75

ภาคผนวก ง
หนังสือขอเชิญเป็นผู้ตรวจเครื่องมือวิจัย





บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม โทร 6216

ที่ ศธ. 0530.5(2) / ว 2995

29 ธันวาคม 2559

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน ผศ.ดร.ญาณภัทร สีหะมงคล

ด้วย MENGLAN LUO นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การพัฒนาความสามารถในการสื่อความหมาย และเจตคติต่อการเรียนภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดการเรียนรู้ภาษาที่เน้นภาระงาน เป็นฐาน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร กศ.ม. หลักสูตรและการสอน โดยมี ผศ.ดร.จิระพร ชะโน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(อาจารย์ ดร.อารยา ปิยะกุล)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิเทศสัมพันธ์ ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์





บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม โทร 6216

ที่ ศธ. 0530.5(2) / ว 2995

29 ธันวาคม 2559

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน ผศ.ดร.ประเสริฐ เรือนนະการ

ด้วย MENGLAN LUO นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การพัฒนาความสามารถในการสื่อความหมาย และเจตคติต่อการเรียนภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดการเรียนรู้ภาษาที่เน้นภาระงานเป็นฐาน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร กศ.ม. หลักสูตรและการสอน โดยมี ผศ.ดร.จิระพร ชะโน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(อาจารย์ ดร.อารยา ปิยะกุล)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิเทศสัมพันธ์ ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์





ที่ ศธ. 0530.5(2) / ว 2995

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

29 ธันวาคม 2559

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.จิตรภรณ์ วงศ์คำจันทร์

ด้วย MENGLAN LUO นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การพัฒนาความสามารถในการสื่อความหมาย และเจตคติต่อการเรียนภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดการเรียนรู้ภาษาที่เน้นภาระงานเป็นฐาน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร กศ.ม. หลักสูตรและการสอน โดยมี ผศ.ดร.จิระพร ชะโน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.อารยา ปิยะกุล)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิเทศสัมพันธ์ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

โทรศัพท์, โทรสาร 0-4374-3174

เบอร์โทรนิสิต 0820602295





ที่ ศร. 0530.5(2) / ว 2995

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

29 ธันวาคม 2559

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน อาจารย์หยกขาว สมหวัง

ด้วย MENGLAN LUO นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การพัฒนาความสามารถในการสื่อความหมาย และเจตคติต่อการเรียนภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดการเรียนรู้ภาษาที่เน้นภาระงานเป็นฐาน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร กศ.ม. หลักสูตรและการสอน โดยมี ผศ.ดร.จิระพร ชะโน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.อารยา ปิยะกุล)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิเทศสัมพันธ์ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4374-3174
เบอร์โทรนิสิต 0820602295





ที่ ศธ. 0530.5(2) / ว 2995

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

29 ธันวาคม 2559

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน อาจารย์ สุขสันต์ ทับทิมหิน

ด้วย MENGLAN LUO นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การพัฒนาความสามารถในการสื่อความหมาย และเจตคติต่อการเรียนภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดการเรียนรู้ภาษาที่เน้นภาระงาน เป็นฐาน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร กศ.ม. หลักสูตรและการสอน โดยมี ผศ.ดร.จิระพร ชะโน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.อารยา ปิยะกุล)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิเทศสัมพันธ์ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4374-3174
เบอร์โทรนิสิต 0820602295





ที่ ศธ. 0530.5(2) / ว 2995

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

29 ธันวาคม 2559

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน อาจารย์ SHU YAPING

ด้วย MENGLAN LUO นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การพัฒนาความสามารถในการสื่อความหมาย และเจตคติต่อการเรียนภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดการเรียนรู้ภาษาที่เน้นภาระงานเป็นฐาน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร กศ.ม. หลักสูตรและการสอน โดยมี ผศ.ดร.จิระพร ชะโน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้นำไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.อารยา ปิยะกุล)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิเทศสัมพันธ์ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

โทรศัพท์, โทรสาร 0-4374-3174

เบอร์โทรนิสิต 0820602295





ที่ ศธ. 0530.5(2) / 2997

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

29 ธันวาคม 2559

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสารคามพิทยาคม

ด้วย Miss. MENGLAN LUO นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การพัฒนาความสามารถในการสื่อความหมาย และเจตคติต่อการเรียนภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดการเรียนรู้ภาษาที่เน้นภาระงานเป็นฐาน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร กศ.ม. หลักสูตรและการสอน โดยมี ผศ.ดร.จิระพร ชะโน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านได้อนุญาตให้ Miss. MENGLAN LUO เก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.อารยา ปิยะกุล)

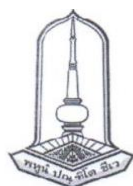
รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิเทศสัมพันธ์ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4374-3174
เบอร์โทรนิสิต 0820602295



ภาคผนวก จ
หนังสือจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์





คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ใบรับรองการอนุมัติ

เลขที่การรับรอง : 067 / 2560

ชื่อโครงการวิจัย (ภาษาไทย) : การพัฒนาความสามารถในการสื่อความหมาย และเจตคติต่อการเรียน

ภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดการเรียนรู้ภาษาที่เน้นภาระงานเป็นฐาน

ชื่อโครงการวิจัย (ภาษาอังกฤษ) : The Development of Communicative Ability and Attitude toward Chinese Language of Secondary School's Students 5 Based on Task-based Language Teaching.

ผู้วิจัย : Miss Menglan Luo

หน่วยงานที่รับผิดชอบ : คณะศึกษาศาสตร์

สถานที่ทำการวิจัย : จังหวัดมหาสารคาม

วิธีทบทวน : คณะกรรมการเต็มชุด (full board)

วันที่รับรอง : 4 ตุลาคม 2560

วันหมดอายุ : 3 ตุลาคม 2561

ข้อเสนอการวิจัยนี้ ได้รับการพิจารณาและให้ความเห็นชอบจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยมหาสารคามแล้ว และอนุมัติในด้านจริยธรรมให้ดำเนินการศึกษาวิจัยเรื่องข้างต้นได้ บนพื้นฐานของโครงร่างงานวิจัยที่คณะกรรมการฯ ได้รับและพิจารณา เมื่อเสร็จสิ้นโครงการแล้วให้ผู้วิจัยส่งแบบฟอร์มการปิดโครงการและรายงานผลการดำเนินงานมายังคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หรือหากมีการเปลี่ยนแปลงใดๆ ในโครงการวิจัย ผู้วิจัยจะต้องยื่นขอรับการพิจารณาใหม่

(ศาสตราจารย์ สัมพันธ์ ฤทธิเดช)

ประธานคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์



ประวัติย่อของผู้วิจัย



ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ	MissMenglan Luo
วันเกิด	วันที่ 24 มกราคม พ.ศ. 2533
สถานที่เกิด	อำเภอ Luodian มณฑล Guizhou
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 1/7 หมู่ 14 ตำบลเกิ่ง อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	ครู ภาษาจีน
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนสารคามพิทยาคม ต.ตลาด อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2551	มัธยมศึกษาตอนปลาย Duyun No.1 High School มณฑล Guizhou
พ.ศ. 2555	ปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต (ศ.บ.) สาขาวิชาการสอนภาษาจีน ที่เป็นภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยชนชาติกวางสี
พ.ศ. 2561	ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

